

שערי צדק

חברו החכם רבי יוסף בן קרניטול בן כבוד רבי אברהם בן
ר"ת המחבר ספר שערי אורה בצדק ובמשפט מעשיו
לבא אל היכל פנימה הקבלה האלקית :

וצדקה תהיה לנו כי נוציא לאור תעלומות חכמה. שערי צדק. אחרי כי
אור לנו בספר שערי אורה הנדפס כבר. ותחוש לנו לצדקה. ובצדק תחזה
את פנימו. כי תבין ותדע סוד הקבלה. כאשר הבא לטהר פותחין ליה.
ושערים לא ננעלו. כולם מוצב ארצה. וראשו מגיע השמימה. ומעשה
מרכבה. שאו שערים על ראשיכם. וצדק צדק תרדוף. הפוך בה והפוך בה
דכורא ביה. באו שערינו בתורה. או תרנן לשון. פתחו לי שערי צדק אבא
בם אודה יה.

כבר נדפס ספר הק' הזה בק"ק ריונא דטרינטו ובק"ק קארעץ משנים קדמוניות
וכעת אינו בנמצא הדפסנוהו מחדש בק"ק

תרמ"א

קראקא

בסנת

בדפוס של הגנדיים מו"ה יוסף פישער ומ"ה שאול דייטשער נ"י

SCHAREI CEDEK

Druck und Verlag von Fischer & Deutscher in Krakau 1881.

שאלת יוני יד נפשי. להאיר באחד ההשגות הפנימי' לדעת אחז דרך יהלון אור. צענין עשר ספירות והנה נשאתי פניך להפיק משאלותיך. והאלהים ירליך. תחלת הדרך שנה יכנס האדם ליחוד הצורה יתצדק. הוא יריעת השער. והלא ידעת שחס רואה אדם לראות פני המלך וטורח כנה ימים. ואחר הטורח לא זכה לדעל נקום השער. ונה תועלת. ככל הטורח שטרח וכל הדרך שהלך. כשאינו יודע השער שנו ליכנס לראות פני המלך וצדק הזה רוב מערימים עלומו ליכנס לפדום. ולא ידעו ולא יצאו ונחשיכה יתהלכו. ואין תועלת צענום לפיכך ראיתי להאיר נתיב לפניך צדק שנו תלך והשער שנו תכנס. ואז תהיה רצוי ומקובל לפני יהוה יתצדק ותהיה מן הזוכים לחיות בנועם יד"ד ולצדק צהיכלו זה השער ליד"ד לדיקים יצאו צו דע כי יד"ד יתצ' צדק בישראל כשהצדל כל לשונות צדוק הפלגה איש ללשונו למשפחותיהם לגוייהם. ונתן לכל אומה ואומה שר ומושל עליהם. ונתן גם כן לכל אומה חלקה מן הארץ. וצדק זה כתיבתו הגוים והארלות כל אחד לשר ידוע. ועל זה נאמר תאלס נפרדו איי הגוים בארלותם איש ללשונו למשפחותם בגויהם. וחסו קוד ענין הפלגה. ונשאלו כל שבעים אומות ומקורות ציד שבעים שרים למועלה ואותם שבעים שרים קוצנים מוח לכסא הכבוד והם הנקראים קוד הקליפות. ונהם נאחזות קוד הערלה. וכשצא אברהם אבינו עליו השלום באותו הסוג שהיה צו נתן נקום אחיהם לכתרים שהיו מולד הימין על ידי ישמעאל מושל כדמיון החוט המהצר חתיכות הצדק. ועל זה נאמר ולישמעאל שמועתיך זהו קוד וידו. ככל ויך כל צו. ועל פני כל אחי יסבון. וכשצא ילחק באותו הסוג שהיה צו נתן נקום אחיהם לכתרים שהיו מולד שמואל ע"י עשו. מושל כדמיון החוט שאמרו לעיל. ועל זה נאמר וזון לנך הסיף שוכני צמחי הסלע מרום שצמו וגו' ננאל למד שישמעאל ועשו הם קוד אחיהם שבעים כתרים סביב המדכנה. וכולן נקראו קליפות חילונות וערלה. ונחקר נקראו חלות שנאמר עד לא עשה ארץ וחולות. והו קוד ויולא אותו החולה. ולא תהיה אשת הנות החולא. וכשצא יעקב אבינו ע"ה עמד צאנע. אברהם צלד ימין וילחק צלד שמואל. ויעקב צאנע. והקוד ויעקב איש חס יושב אוהלים ננאלו אברהם וילחק תקנו כל המדכנה חילונות ופנימיות. חקנו הפנימיות. שמתאחזי ציעקב צתצת צדק האמלעי ותקנו חילונות. שהם ונחאחזים שבעים כתרים ציד"ד יתצ' ע"י ישמעאל ועשו ננאל כשצא יעקב היה נקי מכלי סיג. ולפיכך הוא צאנע. והו קוד שמואל שמואל ח"י יש פקול צמתי. באברהם שילא מנחו ישמעאל. וכילחק שילא מנחו עשו. פתחו כולם ואמרו שמו ישראל וגו'. ננאל יעקב וצניו נאחזים צדק האמלעי הנקרא נקודה פנימית. והיכל פנימית. וזה ההיכל הפנימית הוא הנקרא קו האמלעי. הוא הנקרא שם יד"ד יתצ'. והוא צאנע. ושבעים כתרים מקיפין אותו. זהו שמואל בספר יליה היכל הקדש מכוון צאנע. והו קוד ארץ וחולות שאמרו לעיל. והו נקום הנקרא קו האמלעי. וצריכין אנו לידע באיזה נקום ונאחז שער נכנסין לו :

ונאמר דע כי מאחר שנתחלקו שבעים אומות לשבעים כתרים כל אומה וארלה שלה לשר ידוע ולא מולד השם ית' חלק צבולם לפי שהוא סהור וכלם טמאים. וכתיב טהור עינים ומראות צדק. ועל זה נאמר ויהי צבאם נקדם וקדם צדאי נכסו ונחפרדו ונקדמונו של עולם. ולא היה לשם חלק צכל הגוים וצכל הארלות לפי שכולם היו טמאים עד שצא יעקב שהוא מכוון צין אברהם וילחק. הוא חלק ליד"ד יתצדק. כי יד"ד יתצדק שוכן צהיכל פנימית והשרים מקיפים כסאו. כדמיון הפרי והקליפות. וקוד הגדול הכולל את הכל. טוץ לחסות ציד"ד ונצטוח צאדם טוץ לחסות ציד"ד ונצטוח צנדיצים כל גוים סצצוני וגומיר. צסם יד"ד כי אומילם סצצוני גם סצצוני צסם יד"ד כי אומילם סצצוני כדצורים דועבו כאל קולים צסם יד"ד כי אומילם. אחר שלשה פעמים אומילם וארבעה פעמים סצצוני סצצוני. והו קוד ארלע ונחילת טראה יחזקאל. וטראה אליהו. והרצני דקא והנני רוח הנרתיק הנקרא כסא החילון. נקרא אדם. והכסא הפנימית נקרא אדני. וקוד אלו ואלו כי תצאו אל הארץ וגו' וערלתם ערלתו וגו'. (יס"ג קוד ג' פעמים ע' רד"ו.) שלש שנים יהי' וגו' והסנה ררציעית וגו'. יהי' לכם כל פריו כו'. וצסנה החמשתית תאכלו את פריו וכו'. וכשתצו' להצין ונה שכתצו חשיג קוד ארץ וחולות וחשיג טוץ לחסות ציד"ד ונצטוח צנדיצים. והקוד רמוז על דמות הכסא דמות נמראה אדם וקוד נגע לרעת כי תהיה צאדם והוצא אל הכהן חוי להם לצריות מעלנצן פסוק זה ועל זה נאמר ונפני הרעה נאסף הלדיך. והו שמואל המורה זאת המורה אדם כי ימות צאנעל וגו' :

שערי צדק

וּנְחִיזוֹר לכוונת פסוק. זה השער ליד ידו לדיקים יצאו זו כל' לריכ' אנו לנקש שער שזו כנכס' ליד ידו יתצדק. ונאמר שערות נקיפות סניג להכלו :

וּנְאָמַר ונאמר שזאל אברהם ילחם ויעקב תקנו כל המרכבות עליונות ומחשבות החילונות החילונות בחן והפנימיות בפנים ונמלא אברהם וילחם קשרו המרכבה החילונות בחן ע"י ישמעאל ועשו. ונקשר מרכבה הפנימית ע"י יעקב. וכשנא יעקב שלם בלי שון ודופי מזרק שבעתים זקוקים על ידי שם וחנן ונח ושם אברהם ילחם ויעקב הוא השניע. עליהם כאמר כסף לרוך מזרק שבעתים. ונמלא ונעשו שלימה לפיכך צמר זו השם שהוא קו האמלעי וכלל טהור את הטהור וינה טהור על הטהור ולא נמלא לו יד יד חלק בנכרות וס' כי יעקב צמר לו י"ה ישראל לסגולתו. והו חלקו שילא לו בכל העולם. והו סוד כי חלק יד יד עמו יעקב חזל נמלתו. וגו' וסוד ויולא אותו החולה וגו'. ימלאו צדק מדבר יד יד צדד ימנו וגו'. ונאמר שצמר ביעקב שהוא אמלעי צקו האמלעי נעשה יעקב כסא שלם להשם יתצדק כי אברהם וילחם לא נקראו אלא כסאות האצרים וסימן אלהי אברהם' אלהי ילחם ואלהי יעקב. ועל זה כאמר את יד יד האמרת ויד יד האמריך והסוד שנים עשר שנים. נגד שנים עשר שנות המלטרפים מן השם הנויחד יתצדק. והפסוק נכריז ואומר כל אלה שצטי ישראל שנים עשר. וזאת אשר דבר להם אברהם ויצחק אחים ואז נעשה יעקב כסא שלם למרכבה כלומר כסא הגוף ולא כסא הארץ. כי לא שרתה שכינה לעתה עד שזא הרגל הרציעי. כלומר צנוחה אלא לפי שעה אפילו ציני נעשה רציוני"ה ועל זה נאמר צמסוך היצול המה יעלו צמר :

וְאַחֲרֵי שידעת זה דע כי כמו שצמר י' ביעקב ונאמר האומות. כך צמר צליון מן האלות לשכון ירושלים מן המקומות וכמו שספל לכל שר ושר חלק צדור הפלגה מן הגוים והאחרות. כך עלה חלק י"י יתצדק מן הגוים יעקב ומן האלות ארץ ישראל ומן המקומות ירושלים על זה נאמר כי שון נקרא על עירך ועל עמך. וכמו שיעקב צמלע האלות כך ירושלים צמלע היישוב. ועל זה נאמר זאת ירושלים צחך כל הגוים שומעים וסביבותיה אלות נמלא סוד ארץ וחיות נוצר ועל זה נאמר את יד יד האמרת ויד יד האמריך נמלא לנח סוד ויולא אותו החולה. שאין לאברהם שורש ונקום אחיה נראה אלא צמלונות ונקליפות הנקראות ערלה. לפיכך חלת מילה לאברהם סוד מילה וכשנעקר אברהם. ונקום נעישו חזר הקדוש ברוך הוא ושחלו צמקום פנימית וסימן ואקח את אביכם מעבר הנהר וגו' ושומר העיקר הגדול הזה כי הוא סוד פנימי מחדרי תורה :

וְאַחֲרֵי שידעת זה דע כי יד יד יתצ' שמו יד יד הגדול יתצדק נקרא ביעקב ונאמר שירש יעקב ירושת יד יד יתצדק הגדול הודיע יד יד ליעקב צמיה שער יכנס' זו כשילמד לכתב צמדיו מה שאין בן צלל חיונה ולשון. ועל זה נאמר מניד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטי לישראל לא עשה בן וגו'. ומניין שהשם יתצדק הודיע ליעקב לבא לשער שזו יכנס להיכלותיו כתיב ויפגע צמקום וילן שם ויחלם והנה סולם מולא ארלה. היה יודע מלכות יד יד יתצדק ולא היה יודע צמיה שער יכנס לה הראוהו השם יתצדק דרך הכניסה מניין דכתיב ויחלום והנה סולם מולא ארלה וגו' והנה יד יד נלץ עליו ויחמר הנה ראה השער שייכנס צו לסולם שכתוב צו והנה יד יד נלץ עליו ומה כתיב אחריו וייקץ יעקב ומשנתו ויאמר אכן יש יד יד צמקום הזה וגו' זה שער השומים. והנה זכה יעקב להשיג השער שזו יכנסו למדרות יד יד ככתוב זה השער ליד יד לדיקים יצאו צו. ונאמר שהשיג זה השער זכה ליכנס לשנים עשר גבולי אלכסון שהם סוד עולם עליון ומחתון והכל מתאחד צמוד שלשה עשר מדות שהתורה נדרשת בהן וסוד שנים עשר שנים שהם שלשה עשר. וסוד שנים עשר חדשים שהם שלשה עשר צמוד העיצור :

וְדַע כשנא יעקב והשיג מקום השער עלה עד רום הסולם מה שלא זכו ולא השיגו אברהם וילחם כי אברהם וילחם הגיעו עד מקום הכתפים והו סוד ומחת זרועות עולם. ולא עלו יותר ואלמלא זה לא היה לזרעו של יעקב קיימא צין האומות צין ישמעאל ועשו. ואותם הכתפים נקראין צמתי ארץ. והסוד הגדול אלהי אברהם אלהי ילחם. אכל למעלה מהם ואלהי יעקב. קו האמלעי העולה עד אחיזה הכ"ת. וזאת קומתך דמיה לתמר. אכל למעלה ושדיך לאשכולות. ירכיזהו על צמותי ארץ ואתה על צמותיו תדרוך ונעונה אלהי קדם ומחת זרועות עולם. ויגרש מפניך

ונפיק ארץ ויחמר השמר. וישכון ישראל בטח צדד עין יעקב. ולא עין אברהם ויחמק לפי שאברהם ויחמק הם זרועות והם נחמח לפי שבהם נחמח לפי שמואל ועשו וצנעים כחיים. אבל יעקב שזכה להשיג השער ולעלות על דרך הסולם ונחמח בקו האנלעי עד רום מעלה עד אין סוף דרך הנואר. לפיכך באברהם ויחמק כתיב מנרים שא לא עיניך ימה ולפונה ותמנה ומנרה. וכן צילח. אבל ציעקב ופרלת ימה וקדונה ולפונה ומנרה. והוא נחלה צלי מנרים. ולפי שאין שר וכל שרי האומות עולה לאחור מוקום. ועל זה נאמר כי יעקב צחר לו ים צודאי ישראל לבגולתו. וכתיב אז חתעננ על יד"וד צודאי והרכבתין על צמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב ארץ נחלת אברהם ויחמק :

ואחר שהודענוך חלו הכללים דע כי קוד השער הזה שזכה יעקב והשיגו. הוא הקוד הספירה העשירי הנקראת :

שכינה וסימן וישכון ישראל בטח צדד עין יעקב. וכשהשיג יעקב זה השער שהוא יסוד השכינה הנקראת לד"ק. אז הכתוב מנרים ואומר פתחו לי שערי צדק אלא גם אורה ים וגומר. כי יעקב צחר לו ים ועד איה מוקום אלא עד המוקום שנקרא נוואר אלא גם אורה ים. כי יעקב צחר לו ים וזהו קוד ואין צדק אחר פניך כלומר מאחר שזכיתי לנולד השער אזי אכנס לראות פני המלך :

ואחר שידעת זה דע כי זה השער שבו נכנסים להשיג ולראות פני המלך יתצרך. הוא קוד ייחוד צודאינו יתצרך. והוא קוד הצרכה שמוסר השם יתצרך לאברהם. לפי שכל מיני השפע והאילנות הנמשכות ונעדר העליון שנקרא כח"ר דרך התפארת הנקרא ה"ר כולן נכנסין בצריכה העשירי שהיא קוד מלכות. ועל זה כתיב בארות אברהם ויחמק. וי"י יתצרך ומוסר לאברהם הצריכה הזאת שיתצרכו צו כל האומות חס שאמר ואעשך לגוי גדול וגומר והיה צרכה. מאי והיה צרכה כלומר כך אני משרה השכינה שהיא הצריכה. והיא הספירה העשירית שהיא מקבלת שפע מתשע' אספקלריא' הנואירות. ואף על פי שמוסר לאברהם הצריכה לא מוסר לו השער. וכן ליחמק לפי שהיה גם פקולת ישמעאל ועשו. אבל יעקב שלא היה צו פקולת מוסר לו השער כמו שציארו. ומ"ש י"י יתצרך לאברהם ונצרכו כך כל משפחות האדמה הכל מנואר כי שבעים משפחות נאחזות באברהם ויחמק מלשון הצריך והרכבה ואלמלא אברהם ויחמק אין לשבעים אומות אחיה צמרכה וזהו קוד שבעים פרי החם :

ואחר שידעת זה דע כי השער הנקרא לד"ק אף על פי שיש אברהם הספירה לא ירש את השער עד שזא יעקב. ועל השער הזה נאמר באברהם מי העיר ומנחה לדק יקראוהו לרגליו. וזהו קוד שערי צדק :

ודע כי מומן שידע יעקב השער ונטל הנפתח אין לשום צריאה צעולם לכנס לשם יתצרך. אלא על ידי יעקב וצניו כלומר עד שיתגייירו ויהיו מוהלים ויכנסו תחת כנפי השכינה ובאיה שער יכנסו בשערי צדק ועל זה נקראים הגרים האומות גירי הדרך. כלומר הגרים נכנסים להיכל יד"וד יתצרך על ידי שער צדק ושומר עיקר זה. לפי שירש אברהם ספירת צדק נקראים כל הגרים על שמו גירי הדרך והסוד ונצרכו כך נצרכו מוש :

ואחר שידעת זה לריכים אנו להאיר נתיב לפניך בספירה הזאת הנקראת שער ליד"וד ונאמר שאין כל אדם ראוי ליכנס דרך קציעות שער זה זולתי ציאת ערמי לכנס וללאת אבל לא ישר תמיד דירת קבע צפנים אפילו אברהם יחמק ויעקב וכל הנציאים לא זכו להשאר תמיד צפנים אלא נכנסים ויואלים ולא נשאר דירת קבע לפנים מן השער הזה אלא משה רבינו עליו השלום לצדו ועל זה נאמר כך אמר להם שובו לכם לאהלכם ואתם פה עמוד עמודי. וזהו שאמרו כל הנציאים נסתכלו באספקלריא שאינה מנוחלת ומשה נסתכל באספקלריא המנוחלת והטעם לפי שנכנס לפנים מן השער הזה. ונכנס צדשות וקבע שם דירתו. והסוד לא יכול משה לצא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יד"וד מלא את המושב וקראו יד"וד יתצרך ונכנס צדשות. ועל זה נאמר ויקרא אל משה וידבר יד"וד אליו משה מועד וכתיב ואתם פה עמוד עמודי ומאחר שקבע דירתו שם לא פסק ועל זה נאמר ישקני מנשיות פיהו. ולפי שנכנס משה לפנים מן השער וקבע שם דירתו היה רואה תמיד באספקלריא המנוחלת. אבל שאר הנציאים שלא היו דירתם קבע לפנים מן השער אלא לפי שעה היו מסתכלין מן

שערי צדק

לצית שער והיו רואין אחורי ונחילה העשירית והיא אספקלריא שאינה מנחלת חסד וחסד קוד שמוע
כל דברי אם יהיה נביאכם וגומר לא כן עבדי משה בכל ציתי נאמן הוא בכל ציתי מונע שכלכם
וקצו דירתו לפניו מן השער ונמלא נאמן בכל נכסי המלך שהם המדרים שנקראים ציתו של
מלך בכל ציתי נאמן הוא :

ואחר שידעת זה דע כי המדה הזאת הנקראת שערי צדק שירש אותם יעקב ומר כל
הנפתחות שלה ציד צניו והשער הזה יש לו שלשה עשר נפתחות שנים עשר לשנים
עשר חדרים ונפתח הפנימית שהוא שלש עשר חדרים של שנים עשר נפתחות שכל שצט ושצט
והוא קוד כל אלה שצטי ישראל שנים עשר חזות אשר דבר להם אציהם ויצרך אותם איש אשר
כצרכו צירך אותם וכשצט ונשה רצונו עליו השלום וצירך את ישראל הודיע כי נפתח שהוא
כולל כל הנפתחות הוא וסוד ציד שצט לוי כנו שאמר וללוי אמר חמיר ואורין לאיש חסידך
קוד אורים ותוניהם הוא קוד כל השערים והנני רוצו קוד אורה ויעקב איש חס לפיכך אמר
בחורה דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תצרכו את בני ישראל ושמו שמי על בני ישראל ואני
אצרכם ולפיכך אמר הכתוב על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יד"ו הוא נחלתו ושומר
העיקר הגדול הזה כי השם יתצרך צודאי נחלתו :

ואחר שהדענוך זה דע כי אהל מועד שהוא קוד השכינה שירש יעקב והוא חלקו ונחלתו
ידעו לנביו לנחלה ועל זה נאמר ונחתי משכני בחוככם והייתי לכם לאלהים וכתוב
הסוכן אתם בחור טוואלם מונע אשרי העם שוכה לו אשרי העם שיד"ו אלהיו :

והנה המדה הזאת יש לה מנח פירות ולכל פינה ופינה צית קבול ונכל פינה ופינה נוצעת
ומעיינות צרכה לעולם ונשם ינק ילחק אצונו עליו השלום ונאה צרכות מיני שנתעשר
ועל זה נאמר ויצרע ילחק בחרן והיא וינאל צטתה ההיא ונאה שערים נאה שערים מונע
ולפיכך ויצרכה יד"ו ולפיכך ויגדל האיש וגו' ולפיכך נחקקו צו הפלגתים ונכלים לפי רצו
צרכותיו ואלו ק' שערים נמלא ילחק צמה שנתצרך הם ק' שערים ומעיינות סביב שערי צדק
שנשם יולא צרכה ושפע ואצילות לכל הנצרכים על ידי ישראל ולפיכך נמלא צהל מועד נאה
אדנים למאת הככר ככר לאדן ואין לך אדן ככולן שלא היה צו צית קבול לעמוד יסוד העמודים
ידוע בחור הווים וסימן ווי העמודים והסוד קו האמצעי ואלהים יעקב ולפי שהוא דרך שבו
יתצרך כל אחד ואחד מישראל צמאה מיני צרכות ומיני שפע ואצילות לריך כל אחד מישראל
לצרך בכל יום נאה צרכות כלומר כל צרכה וצרכה יש לה מעיין ומקור מנח שהיא נשפעת
ונאללת ואם ח"ו יחסר לאדם אחד מנאה צרכות ככל יום הוא פוגם את כל החורה כולה
ונמלא מתקלקל כל המלכות וסימן נפ"ש דוח ונשמה ישראל לוי כה"ן והסוד לצני לוי נחתי
את כל מעשר בני ישראל לנחלה חלק עבודתם וגומר וכתוב אל הלוים תדבר ואמרת להם כי
תקחו את המעשר וגומר והרמותם מונעו תרומת יד"ו ומעשר מן המעשר נמלא ישראל כותן
ללוי עשרה וכל נאה והלוי כותן לכהן אחד וכל עשר אם אין נאה לישראל אין עשרה ללוי
אם אין עשרה ללוי אין אחד לכהן ונפתרה החצילה ואין עוד כלי להריק צרכה וצדק זה אם
אין הנפש מצרכת ק' צרכות ככל יום לא יגיעו מן המעשר עשרה לר"ח וכשאיין הרוח מקבל
עשרה לא יגיע אחד לנשמה והנה אמתו חייבים בכל יום לקשור הנפש צרות והרוח צנננה
והנשמה דצקה ציד"ו יתצרך והסוד והיתה נפש אדוני לרורה בלרור החיים את יד"ו אלהיך
והוא קוד צרכי נפשי את יד"ו וכתוב כל הנשמה תהלל יי ועל דרך זה אנו מוברים כי כל אחד
שאיין משלים בכל יום נאה צרכות פוגם לרעתו ונקץ צנניעות נפשו ואין לו על חסרונם ואינו
נכנס בשערי צדק לפי שהאדנים לעמודים אינם מקודרים ואין האהל פרוסה כסדר לפיכך אין
השכינה שורה על דבר פגום והוא קוד אהל צל יענן צנננים וכל יסע ויחידותיו נלגז וכל
סבלי צל יתקן נמלא כל הבורר נאה צרכות כאלו פורס אהל ותקנו על נאה אדנים ואז
מתצרך צנננה צרכות ולפי שמה צרכות כנגד נאה צרכות והידוע זה יודע קוד תרומה וקוד תר"י
נמלא נאה חלונות של אורה פתוחים לנגד נאה צרכות והידוע זה יודע קוד תרומה וקוד תר"י

ונמלא שאלם אין נאה אין תרי מונעשדות :

ואחר שציארו זה דע כי השער הזה נקרא בכל מקום בחורה :

אדני והוא היכלו של יד"ו יתנצח ולפיכך נקרא צו תמיד כי גר יד"ו צביתו חמיד והבן זה מאלד. ולפי שזו הספירה כנגד ארץ סודה דבר האיש אדוני הארץ כו'. ולפי שאדם הראשון גרם ונסתלקה מנונו למטה עד שבא נח והחזירה שעה אחת ולא עוד. אז נאמר נח איש לדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך וגומר והוא סוד שעליו נקרא נח מלשון נחם רוח אליהו על אלישע ויקרא שמו נח לאמר זה יחמינו וגומר ונח מלא חן צעיר יד"ו. ויבן נח מזבח וירח יד"ו את ריח הניחוח ויאמר יד"ו אל לבו לא אסוף. וגומר כל זה נעשה אף על פי כן לא תזכרה עד שבא אברהם וסיים להם סימן מקומות של זכרות ויבן שם מזבח ליד"ו ויקרא בשם יד"ו ואברהם אבינו עליו השלום תיקן עלמנו ועשה ימינו כסא למרכזה וסרתה עליו המדה הזאת לפיכך נאמר והיה זכרה וכשנכנס לארץ וסיים מקומות לשכינה והתחיל לקרא בשם יד"ו על שם הארץ שהיא חלקה ועל זה אמר ז"ל והאר פניך על מוקדשך השמש למען ארצי למען מי שקראך אדון וזהו אברהם אבינו עליו השלום וכשתבין עניינים הללו יפתחו לפניך כמה שערי אורה ותדע ותשכיל מן מולא דבר ותראה צו בכל מקום שתמצא צמורה שם יד"ו כתוב אדני כי הוא סוד הספירה העשרית והיא אספקלריא שאינה נאירה והיא לריכה מאוד ממה שעליה לפיכך תמצא שאברהם תיקן לה מקום כמי שנתחזק בדבר אמנם לא נקבע דירת קבע בנקרע עד רגל הרביעי ועל אותה שעה אמרה זאת מנוחה עדי עד פה אשב כי ארתיים שהוא סוד כי שמך נקרא על עיך ועל עמך והבן זה מאלד : **ואחר** שבארנו לך זה הדבר דע שהמדה הזאת נקרא בשם השירים **כלה** והסוד כחמן יכהן פאר וככלה תערה כלים אתי מלצון כלם והוא כחמן ילא מחופתו :

ידע והבן כי המדה הזאת נקראת בכל מקום **תורה** שבעל פה לפי שהיא צה זוג לחורה שבכתב ונוטעם זה נק' אלל היודעים סוד הלכנה וטעם שני עניינים הללו שיה לפי שאין ללכנה מאור בעלמה אלא מן החמה ואין לחורה שבעל פה עיקר אלא מתורה שבכתב לפיכך לא נחנה תורה שבעל פה צביי לכתוב שלא לקצוע לה מקום אלא על התורה שבכתב מפני סוד הנשיקה והוא סוד טעם ישקני מנשיקות פיהו והיא נכתבה אחר כך גזירה שאלהשתכח תורה מישראל מפני השמות :

והדגני רומז ראש וסוף שבעל פה סוד תורה שכתב אמירה סוד תורה שבעל פה זו היא הנאמר בכל התורה כולה וידבר יד"ו אל משה לאמר זו היא נאחות צו וזו לריכה שערי לך צו ואין זו מתפרדת מזה וזו שקורא נקרא בלא משה ותלמוד דומה כמי שאין לו אלה ונרגן מפריד אלוך וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יד"ו וזה הנקרא בכל מקום :

עמרה וסימן צמורה והיית עטר"ת תפארת ציד יד"ו צעמרה שעמרה לו אמו ציום חתונתו והנצין לא תקח האם על הנשים יצין סוד צעמרה שעמרה לו אמו והוא הייחוד ציום חתונתו צודאי ולפעמים נקרא :

צדק והסוד לך תחתון ולדך עליון לך לך מדרוך למען תחיה וירשת את הארץ ולפי שהוא צ"ד של מטה והיא המלדקת המקום כתיב לך ילין זה ועתה מלכים או הלי או הלי אני בלדך אחזה פניך כי הלקק התחתון הוא נקרא מאורים וצודאי יש לך עליון שנקרא פנים ולא הגיע משה להשגת פניו לפי שהוא סוד השגת הפנים העליונים והמדה הזאת נקראת ירושלים שליון וירושלים הם סוד יסוד ומלכות עיר דוד היא ליון ואין ישינה בעזרה אלא למלכות בית דוד בלכד והכתוב מנציז ואומר צדק יד"ו מליון שוכן ירושלים לפי שהוא שער השמים והמדה הזאת נקרא :

נשר לפי שזהויות מיוחדת לישראל והם לדיקים וישרים ארצי עליון אז המדה הזאת שהיא חלקם מתחדש צמדות הלכנה ועליה כתיב תתחדש כנשר בעורייכי. ואם ח"ו ישראל עצמו תורה חלפו חק הפרו צרית עולם אז המדה הזאת נמרעת וננערת ועליה נוסף ונקרא נשר צודאי ובכל מקום נקרא המדה הזאת צה שצ"ע והיא צה זוגו של דוד והטעם לפי שמספירת הצ"ה היא מושכת ויונקת ועל ידי ששה הכפ"י האמלעיות. וסימן כי ששה ימים עשה יד"ו את השמים ואת הארץ וציום השצביי שצת וינפש ואמרו צבראשית דנה לפי שאין לה צה זוג אלא

שערי צדק

אנחנו לה כנסת ישראל תחא צת זונך וזהו סוד דוד וצח טצע לפי' זכה דוד למלוכה ואנחנו ראויה היתה צת טצע לדוד ונששת ימי צדאשית אלל טאכלה פנה. נששת צדאי וזהו הנדה הנדה הזאת נקראת :

ארץ הנדה והטעם בהיות הייחוד שלם האומתי ונמלא בשצת צדאור ושדור צדוד איש אצוי ואנו תיראו ואת שצחתי תשדורו וכן הוא אומר ויכל אלהים ציום השציעי ותרגום יונתן ומוניד חמדת ימים אורו קראת ונחמד העץ להשכיל שכל טוד וכן ולפעמים נק' :

הארץ הטובה כלומר בהיות הנדה נקראת טובה שכן צחוכה נקראת על שמו טובה וכן הוא אומר את האור כי טוב ויצדל אלהים וגומר כשהאור צחוכה שהוא טוב ונקראת טוב גם יד'וד יתן הטוב וארלינו חתן יצולה וכן לשאול ונחנו לריעך הטוב מונך ונקראת אורה וכשאין האור שהוא טוב צחוכה נקראת חושך ונקראת לילה וכה"ל צכה חצנה צלילה ולפעמים נקראת הנדה הזאת ארץ רחבה והטעם כשהיא יונקת צמילוי שלם ומחוצות הנח"ר שהיא נדה שמינית עליה אז היא ומחצות והולכה וסימן ורחבה וכסבה למעלה וזהו סוד עומדים לפופים ומשחורים רוחים עוד ישנו זקנים וחקנות צחוצות ירושלים הרחיבי מקום אהליך והצנון עיקר גדול שהספירה הזאת נקראת צכמה ונקומות על שם הנדה שהיא יונקת מוננה צחוחה טעה והצן זה מחד כי לורך גדול הוא לך צכמה ונקומות ולפעמים נקראת :

ארץ יצשה כלומר כשישראל מתרפין ידיה' וכן הנלות ומדות הטוב ומסתלקת מוננה אז נולאת גם היא חסירה שהרי צעצור העצירה וציטול הנלות ישצצור הלטוד' ויפקקו ההמשכות כי העצירות משצרות הליטורות וכן הוא אומר לך רד כי שחת עונך חצר הוא לאיש משחית ושחת ארלה וציטול הנלות יפקקו ההמשכות וכן הוא אומר על מה אצנה הארץ נלמה כמדבר על עוצם את תורתי וגומר וכן הוא אומר למאה עפשי לאל חי כמה לך צצרי ונעטם זה אומר צחורה אם צחקתי תלכו ונחתי גשויים צעתם ונחנה הארץ יצולה כלומר צעשחכם הנלות תחנקו הלטורות וימשכו הצריכו' מלין סוף ונמלאו עליונים ומחצותים מתצרכים שנאמר אשר הונחצק צאריך יצדק צללהי' אמין' ואם חם ושלום עצרו תורה מה כתב אם צחקתי תמאסו כולי אף אני אעשה זאת לכם ונחתי שמיים צצרו וארלכם כחושם ונעטם הזאת נקראת הנדה הזאת לפעמים יצשה כלומר כשנצחצרו הלוחות והלטורות נפקקו הצריכות וההמשכות והנני רומז ויקרא אלהים ליצשה ארץ וכתב ירא אלהים את צני ישראל וידע אלהים הראייה היא סוד הפקידה ולפעמים נקראת הנדה הזאת :

ים והוא בהיותם כל הלטורות וההמשכות הולכת אליה צמירלה מעומק ארץ וזהו סוד כל הנחלים הולכים אל הים אזל מכל מקום והים אינו מלא לפי שהיא אספקלריא שאינה מאירה ולריך מאור מלד היסוד כמה שרוננו צפסקו צדוך יד'וד מלין שוכן ירושלים וזהו סוד ויקרא אלהים ליצשה ארץ ולמקום המים קרא ימים וזהו סוד מילוי הלצנה ותוספת המים צחום' הלצנה ומסרונה צחקרון הלצנה לפי שבהיות כנסת ישראל נשפעת ונמלאת ומתחלחלת אזי צצרכתה יצברקו כל הנצרכים עליונים ומחצותים והנדה הזאת נקראת צחורה :

חדש וסימן זאת עולת חודש צחדשן זאת עולת צדאי והטעם שעירי ראשי חדשים ואמר צו לשחלת ליד'וד וזהו סוד פנימה הלצנה ונלואה וסוד קצרוג הלצנה על החמה והטעם אין שני מלכים משמשין צכח אחד והנני רומז אלנלא ישמשו שניהם צכח אחד אין חולדות צעולם הזה וזהו טעם לכי ונעטי את עמנך והידוע טעם זה ידוע מה טעם נחלו המלואות צרציעי וצחחלה שני המלואות הגדולים ולצבוק את המאור הגדול למעטלת היום ואת המאור הקטן וגומר ולפיכך פעולת החמה והלצנה צמאמר השם צחחחחח וזהו טעם ויתן אורם אלהים צרקיע שמים להאיר על הארץ ולמשול ציום וצליה וסוד מונג צחוצות טעם ומוננג וכש ירחים ונעטם זה שצת לחמה ומעידים ללצנה והסוד הגדול הודו ליד'וד כי טוב הודו לאלהי האלהים הודו לאדוני האדונים וזהו סוד מיד'י חדש צחד"ש מיד'י שצת צצצחו יצא כל צצר הידוע טעם זה ידוע סוד קידוש החדש על פי צית דין הגדול ועל פי צית דין הקטן וסימן פר"ץ וזר"ח והעיקר והיה אור הלצנה כאור החמה ואור החמה יהיה שצעמים וסוד שצעמים שהוא ארצעים ותשעה שערם וארצעים ותשעה ימים למתן תורה וארצעים ותשעה שנים ליוצב

ליצול ואז גאולה תתנו לארץ גאולה תהיה לו וציוצל יאל והוציץ טעמים גדולים שדמזנו צבאן יצין סוד בין לזון העליון ללזון התחתון יפה כלצנה צרה כחמה וסוד עשה ירח למועדים וסוד אגן הספר אל יספר המזג והמדה הזאת לפעמים נקראת :

אחרית והטעם לפי שהיא אחרית של הספירות וסיומן ורואית את אחריו והוציץ טעם זה יצין והיה באחרית הימים ככון יהיה הר ציח דוד צראש ההרים והצין הצנה גדולה לבסוף כתיב כי מליץ תלא תורה וזהו עיקר הגאולה והתחלת לישראל ולפי שהשכינה תמיד עם ישראל בארץ ובגולה לארץ כתיב השוכן אתם צחון טוואתם וזהו שאמר רבי שמועון בן יוחי חציצין ישראל שכל מוקם שגלו גלה שכינה עמהם גלו למזרים שכינה עמהם גלו לבצל שכינה עמהם והוציץ סוד גלות מזרים יצין סוד ועצמתי בארץ מזרים ולא אמר וירדתי ונלך אסור צרהטי וצחר סיני אמר למשה וירד יד"ד צענן ויתליצ עמו שם ויקרא ואחר כך ויעבור יד"ד על פניו ויקרא ולפי שהשכינה עם ישראל ואם הם לדיקים הרי הוא אם השכינה שומעת וכתיב ישמח אציק ותגל וילדתך ואם חם ושלום ישראל חוטאים כעם לאציו וכן כסיל תוגת ואמו וכתיב בן חכם ישמח אבן וכן כסיל וכו' וכבר רמזו משל למיניק שכלכלך הצגרים אמר המלך הצח מנייקתו ותקנה הלוואה והסוד ובפעמים שולחה אומכם ולפי שכלכלת ישראל סודלת הליכלך שמועין ישראל וזה כתיב צחור צר לך ונאלוף כל הדגרים האלה באחרית הימים ולפיכך ושנת עד יד"ד אלהיך :

והנני פותח לך שערי אורה דע לפי שנקרא המדה הזאת אחרית אלו עמדין לחזור לליץ דרך תשובה והנני רומז המדה הנקראת אחרית דבוקה צקו האמצעי על ידי תקות חוט השני והכתוב מזכיר ואומר ויש תקוה לאחריתך כאשר יד"ד ושבו צנים לגבולם על פי התקוה הקטורה באחרית קטורה בישראל ולפיכך ושבו צנים לגבולם וכל תקוה לשון קו וכן רומז על יד יסוד הפנימי צניינה של יחזקאל וקו שלשים צאמה וקוה כתיב וכתיב צנצנות האחרונות וקו גמטה על ירושלים והוציץ עיקרים גדולים יצין סוד תק"וה צכל מוקם ועל ידי התקוה נחזור עד קו האמצעי וקו ינטה על ירושלים והמדה הזאת נקרא לפעמים :

ארון הברית היודע סוד זה יודע סוד הלוות שמונה צארון וזהו סוד הכה ארון הצרית ארון כל הארץ זאת נקראת ארני ויסוד נקרא ארון כל הארץ צודאי וזהויות הלוות צארון אזי שכינה שריה בישראל נחלת עולם וצכל מוקם שהולכים הם נחלתו של מוקם ואינם יכולין להפדר ממנו לעולם ואין שם גט כריתות וזהו סוד איזה ספר כריתות אומכם אשר שלחתיה וא"ת והרי כתיב אחר כך ואראה כי על כל אודות אשר נאפה משובה ישראל שלחתיה ואמן ספר כריתות אליה חם ושלום זה היא מלכות ייצעם שאין לה חזרה וכן מלכות שומרון אצל יהודה שהיא סוד כנסת ישראל והשכינה שורה צירושלים וציהודה על ידי דוד לפיכך אמר הפסוק זה ולא יראה צגדה אחותה יהודה ותלך ותמן גס היא וזהו סוד איזה ספר כריתות אומכם וגומר וסמור העיקר הגדול מאוד וע"י יהודה תחזור שומרון אצל לא תחזור למלכות לפי שספר כריתות נתן לה השם על המלכות וזהו סוד ועשית אותם לגוי אחד בארץ צהרי ישראל ונלך אחד יהיה להם ולא יהיו לשני גוים ולא יחלו לשני ממלכות עוד עבדי דוד ונלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם והצין זה מאוד והטעם לפי שהכתוב שכתב ה' לכנסת ישראל ותמן אותם מלכי יהודה שומרים אותה צקדש הקדשים וע"י ישראל שצכלו התורה והלוות והכניסום צארון נתקשרו ט' ספירות צעשירית צסוד הלוות הנחונות צארון ושעשו ישראל ולפיכך ע"י ישראל נתאחדו כל הספירות ואלמלא לא קצלו תורה מלמטה אין לספי' יסוד מלמעלה לפי שמוקמה של שכינה היה צארץ ההי' וזהו שאמר צצ"ד עיקר שכינה צתחתונים היתה ואם אין עוד קו האמצעי ונחפשו למטה לצא עד מוקם השכינה אין שם עוד ייחוד כלל כי צהיות השכינה שלא צמוקמה למטה אין שם ייחוד אמתי והנה כשנצרה העולם היה קו התפארת למעלה מושך שפע למטה למקום השכינה ואז היו השמים והארץ כאחים וזהו סוד ויכלו השמים והארץ וכל צאם מלשון חסן וכלה ותרבור ואשתכללו כלומר התחתונים נעשו מרכזה לעליונים וכנכסים אלו עם אלו ונחמזרים יחד אז אלו עם אלו ואז ה' יתצרך אחד צעולם צשלים וכשצא אדם הראשון וקבלל הלוות נכתלקה השכינה ונתפדרה הצנילה ונמלא חורבות העולם עד שצאו ישראל וקצלו התורה שכתב וז"ס קו האמצעי והמשכיות למטה

שערי צדק

לנטה ותקנו ארון דוגמא ל'שכינה' ונמלא ע"י ישראל יד"ו אחד ושמו אחד וזהו סוד יד"ו א' וכתבנו מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וזהו סוד ונה תעשה לשמך הגדול כביכול ע"י ישראל נעשה יד"ו אחד והסוד שתי הלוואות הנחמדות בארון והמניין סוד זה יצין כמה היה כח קיבול תורה והסוד מן המונים השמעת דין ארץ יראה וסקטת וכתבנו המונים כסא' והארץ היום רגלי וכתבנו מקום רגלי אכזר והמניין הדברים העיקרים הגדולים שרמזנו יצין טעם שמך נקרא על עיך ועל עונך וסוד תקרא לי איטי ולא תקראי לי עוד צעלי וגומר והסוד וארשתוך לי בלדק וגומר וסוד כי יד"ו אלהיך בקרבך והסוד לא אבא בקרבך בקרבך ממש וסוד בקרבך קדוש לא אבא צעיר ומה שאמר לא אבא צירושלים של מעלה עד שאבא צירושלים שלמטה והמניין זה יצין סוד גניז' הארון והסוד והשימותי את מקדשיכם ומה שאמר"ל אעפ"י שהן שומעין בקדושתן הן עומדים לפני פי' שהארון והצרות ארון כל הארץ והלוואות הם גוונים וזהו סוד ארון כל הצרות ארון כל הארץ הכל רמז ומצור למי שמכן צו השם יתב' דעת והמדה הזאת נקראת לפעמים :

אדר"ה והנני רומז המדה השמינית נכתב' יד"ו ונקראת אלהים סהיא סוד גבורת יד"ו והיא המושכת הדינין למטה ומונעת נאללת מדת הגבורה הנקראת בכל מקום אלהים והמניין סוד אדר"ה יצין סוד בראשית ברא אלהים א' זה ראשית אומר כענין כאמר אלהים לבנות ומה הגבורה נאללת מדת הדין להור וע"ז אלהים לבנות וכשישתכללו כל הספירות העליונות מלך החס"ד ויריקו על העשירית נקרא יד"ו וכשישתכללו מדת הדין והגבורה ויריקו זה נקראת גם הוא אלהים ומלכות כי שני בקרבנו ועניינים הללו עמוקים עוד ומה תכנס לסוד שאמרה תורה בראשית ברא אלהים כי מלת בראשית כולל כל מיני ראשית כל אחד לפי עניינו ומלת אלהים גם היא כוללת שפסוק בראשית כל שם אלהים שמוכר בתורה כל א' לפי עניינו וכשאמרה תורה בראשית ברא אלהים רומזת להתפשטות צינה ומחמה כי ממש מתחיל שם אלהים בעולם הדין והנה צינה ראשית לו' ספירות ורומז' לצריחת עולם המלאכים ושאר כל העולמות וממלכות הנקרא ראשית ונקראת אלהים וכשתצין זה תזכה להצין כל מה שדר"ו ב' מלת בראשית שאמרנו אין ראשית אלא חכמה אין ראשית אלא תורה אין ראשית אלא ישראל ושאר כל הדברים שנקראו ראשית ותצין מה שאמר כי בזכות נשמה נברא העולם שני וירא ראשית לו כי שם חלקת ומחוקק ספון והכל גנוז בגמי התורה והכל מוצא' למי שיש לו עינים לראות כי מן הנגלות יכנסו צעלי עינים לבסתרות וס' תפוחי זהב צמשיכות כסף וגו' וא"כ התצונן כי צומן שמדת מלכות נקרא אלהים היא נשמה שמדת מלכות מתמלאת מן הגבורה סוף דבר בכל מקום היא נקרא ע"ש הדב' שהיא מתמלאת מנונו וסיומן עץ הדעת טוב ורע. וזאת שומר העיקר' זה הגדול לכל מקום התורה שהמדה הזאת נקראת ע"ש הדב' שנקבלת מנונו ע"ש כי שני בקרבנו לפי' כשישראל טהורים ולדיקים מתמלאת תורה אספקלרי' שעליה שכולם הם לומדי תרי"ג מלות ואם ח"ו ישראל נטיים מן הדרך הישר ומוטאים ומטמאין עולם אזי היא מתמלאת מאותן דברים החלונים שהם לודות העצירות ואז נקראת חרצ מלאה דם וכתבנו מלאה נשפט לך ילן זה ועשה מלאכים סוף דבר אינה ריקני' לעולם או מלאה נשפט או מלאה חו' שאמרנו ז"ל מיום שחבר צית המקדש אעפ"י שר' נתיבות צטלו דיניהם לא צטלו ומה טעם או לך או מלאכים ושומר עיקר זה מנונו הוכל להשיג כמה כח המקיים מלות ומטהר עולם חוכה ומחכה את הדברים ומדריכם בדרך ישרה או אותן העובדים עבירה ומטמא עולם ומחטא ומחטיא עד היכן יגיע כח רעמו שחטא ופגם בנכסות ישראל וזהו כעם לאציו בן כסיל וממר לילודתו בן חכם ישנה אב יבן כסיל חוגת אמו ובפשעכם שולחה אומכם וסוד בני חכם לבך ישנה לבי גם אני וסוד ויש' כסא לאם העלך ושמו' עיקר זה מה שכתב אס' הצנים שמחה וסוד ישנה אצין ואמך ומגל יולדתוך ואחר שציירנו לך העיקר' האלו הגדולים דע כי המדה הזאת נקרא ג"כ שדי והטעם לפי שממנה יבא השפע לכל העולמות שבעולם והיא המפדכסת לכל הנבראות וממנה מתקבלת כל צריה כח וקיו' והעמדה והיין ופרינסה לפי שהוא שער לכל הספירות ואין לו צענין בעולם לקבל משהאר כל הספירות כלום אלא על ידה והסוד והנה יולא ונערך להשקות את הדין עד הדין הוא מקום השפע והאלימות והיניקה ומשם ולמטה הוא עולם הפירוד כך וממלכות ולמטה יתפרדו כל הנבראים למיניהם ויקבלו השפע והכח כל אחד

אחד ואחד לפי מיני מקבלים ומדת המלכות כל אחד וקבל שמונה וקיום וחיים ומנוחה איש לפי אכלו ולפי מינו לפיכך נקרא מדה זו שדי שיש זה די פרנסה וחיים וקיום ועמידה לכל הנמלאים שבעולם ולא חסר כל זה והכל יונקים ומנהג זהו שאמר ר' בחגי' בשם שדי מי שאמר לעולם די כלומר צמדה הזאת יש די ותיקון ועמידה וקיום לכל הנמלאים לכל אחד לפי ענייניו וזאת המדה שהנביאים מתנבאים ע"י חיקון וישראל עושים רלונו של מקום אז יצאו כל הניגודי' ומלמעלה אליה צמילוי שלם והצריכות נספעות בישראל תחלה ומשם ואילך הצריכות נמשכות לשאר כל הנבראים הנמלאות שבעולם איש לפי מינו והדמיון ענין השדי' שהתינוק יונק מהם ואם ח"ו חוטאים ומכעיסים אזי הליגורות נפסקו' ומלמעלה ואין צרכה נמלאת בנבראים והסוד אחות לנו קטני' ושדיים אין לה מה נעשה לאחותינו ציוס שידובר זה אם חומה היא נצנה עליה טירת כסף מלונן העליון ואם דלת היא דלת נלוג עליה לוח ארז ולא עץ ארז אפי' חומה ושדי כמגדלות אפי' עזה צמלוי' ושדי כמגדלות כמגדלות אז הייתי צעניו כמולא' שלוי' הכל רומז בפסוק הזה ואח"כ מנאו ישראל את המקדש וההיכל ומכניסין זה את כחות הטומאה אז צמדה הנקראת שדי ומכניסין בזהו מקום כחות הטומאה הנקראת שדים ומקטב יסוד להרים שליון אהלים לשודדים אפי' לזאת' שעה אזי היא טומא' המקדש לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא לר' ואינו צערי ירושלים כי לא יוסף יבא כך ערל וטמא וגם הגילולים ורוח הטומאה אעביר מן הארץ התזנון רוח הטומאה והשדים נקראים רוחות כמו שאמר בחגיגה ובכמה מקומות והסוד הלא כי קרוב יוס' יוד' כסוד משדי יבא סוף דבר כשנפסקה יניקה יוד' משדי אזי היא שדורה ולפיכך נקראת אספקלריא שאינה מאירה פי' מעלמה אלא מן השפע הבא אליה מן הליגורות והנה נשעה שנתמלאת נקרא שדי ויש זה לכל העולם די ואח"כ יפסקו הליגורות אזי עוד נמלא ולפיכך נקראת אספקלרי' שאינה מאירה מעלמה אלא ע"י אות יוד' כשנקרא שדי והנה כל הנביאים לא נכנסו בחוכה אלא הגיעו עד בית השער והיא הית' הפרוכ' שעדי' הגיעו הנביאים ואח"כ רואין מה שרואין והיו שומעין קול ידוד לבאות ית' צמרהה הנבואה ולפיכך אין הדברים מתצדיקין להן לפי שהוא מוחלה עוונתם לפניהם ח"ם ומלוח הנבואות אשר לבאו פתח אהרל מועד וע"כ שמועו נא דברי אם יהיה נביאכ' ידוד צמרא' אליו אחרודע בחלום אדער זו אכל משה רע"ה נכנס בחוכ' והשיג תוך אספקלריא ומלוחמת שהרי נכנס לפניו מאספקלריא שאינה מלוחמת מה כתב בצדקהם וירא אליו ידוד צמלוגי' ומראה והוא יושב פתח אהרל כחם היום ובמשה כתב ויקרא אל משה וידבר ידוד אליו משהל מועד לאחר ולפיכך נבוא' משה נבדלת מכל הנביאים כי כל הנביאים רואים מפתח אהרל ומשה ראה מתוך אהרל זהו שאמר שמועו נא דברי אם יהיה נביאכם ידוד צמרהה אליו אחרודע בחלום אדער זו לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא וכבר ידעת כי ביתו של תפארת' שדי והוא אהל מועד לפיכך אמר הכתוב למשה ואמר אל אצרכם אל ילחם ואל יעקב בל שדי' ושמי ידוד לא נודעתי להם כלום ראו שמי ידוד מתוך אל שדי ומתוך אספקלריא שאינה מלוחמת לפיכך לא נודעתי להם בתכלית הצמור שלא השיגו אמתתי אלא אחר הפרוכת והסוד העומדים עם האדמים והמזין סוד זה מה שציארו צמדה שדי יצין סוד המקרא אלה תמלא אם עד תכלית שדי תמלא ז"ס וארא אל אצרכם ושמי י"י כו' פקח עיניך ומראה נפלאות אם תזכה תראה והמדה הזאת נקראת **מטה** והטעם הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מוגדרי ישראל לפי שסביבותיה כל מיני מקטרגי' ומשחיתים שבעולם וכמה מיני משחיתים ופורענות סביבותיה ופי' כששונה צין החומים זאת ירושלים בתוך הגוים שנתיה ארץ וחולות ואח"כ נוטה קלת האמלע כלו' מעץ החיים בתוך הן הרי העלין שלה נאחזי' בחומים ומתקרעין אכל נשעה שישראל הגוים ושלמים ועושים צמי' שלמים כהונן אזי מתקיים הפסוק ונתתי שלום בארץ ואז היה מטתו שלשלמה שלמיה ודאי :

ידע כי המטה הזאת היא ירושת יעקב אצינו ע"ה לגמרי מכל לפי שהיה זכור שלם שני בני זכורי ישראל לפיכך ירש יעקב את המטה הזאת ולא ירשה אצרכם שהיתה זו פנימית ישנועאל ולא ירשה ילחם לפי שהיתה זו פנימית עשו שהחמי' והצדקיים סביבות המטה זה עס שאר כחות החילוניות ושדי האומות אכל יעקב שהוא שלם והוא צמלע ירש מטה זו שני' בני זכורי ישראל לפיכך חזרה לו מטה זו בתחלת צדייתו של עולם ולפיכך וישתחו ישראל על ראש המטה

שערי צדק

המטה וה טעם כתיב ויהי צלם סכו וכתיב ועקב איש חס יושב אוהלים ונחננו ונזר שלם לפיכך הנה נמנו שלשלה ואלם חמור באצרהס כתיב והיה תמים ונחננו והיה שלם החלך לפני כתיב ביה על ידי הליכה ולא על ידי ישיבה שלא יטב על כסא יד"ד אבל יעקב כתיב איש חס יושב אוהלים ע"י ישיבה שיטב יעקב על כסא ידוד וסימן ישראל אשר נך אחפאר כתפארת אדם לשבת בית ולפיכך כתיב ב"י איש חס יטב אהלים אהלים בודאי זאת המורה אדם כי ימות באוהל ולפיכך אמר באצרהס לא היה נמנו שלימה וכן צילח זכרנו לצרכה אבל יעקב שאמר ח"ו יש פסול בממתי כמו באצרהס שילא נמנו ישמעאל וכגון ילחם שילא נמנו עשו ענו כולם ואמרו שמע ישראל יד"ד אלהינו יד"ד אחד נמלא נמנו שלימה לפיכך בשעת פטירתו נדבק צו לגמרי וזהו ויאסוף רגליו אל הנשמה ויגע ויאסף אל עצמו וכל מקום צדיקים אפי' הוא מקום המטה הוא מקום הטרה ולפיכך אמר אל נשמה האסף אל עמך וכתיב צנני יעקב האספו ואגידה לכם ויאספו כל ישראל אל העיר כאשר אחד חזרים זהו משהת כל ישראל צרגל ולפיכך כל מקום שתמלא בחורה אפיסה צדיקים הוא ענין אפיסתה למטה שהוא מקום הטרה כי חוץ למטה זו הכל מקומות של טומאה ללדנין לפיכך כי יהיה נך איש אשר לא יהיה טהור נקרה לילה וילא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה וכתיב וישלחו מן המחנה כל לרוע וכל זכר ונמרים כתיב חסר שבעה ימים מחוץ למחנה ואמר חסר פקח עיניך וראה נפלאות ונענון כתיב ואספתו מלרעמו והסוד הגדול כי מפני הרעה נאסף הדין אספו לי חסידי ואנשי החסד נאספו והננין סוד זה יודע סוד ויאסוף רגליו אל המטה וגומר לפיכך לדין כל אדם להזהר בשעת מותו שלא ישאר כלום מאצרו חוץ למטה זו כי כל הנשאר נמנו חוץ למטה זו עליו נאמר לא יאסף ולא יקבר לחיית השדה ולעוף השמים נחתך לאכלה לפי שפניות המטה הזאת הם כל מיני נשמות ופירעניות והנשאר מאצרו של אדם לחוץ ממטה זו ונת צלע גדול וזהו סוד שאמרו הנה נמנו שלשלה שנים גבורים קצו לה אנצורי מטהם כלם אחרי חרצ מלומדי ומלומה איש חרצו על ירכו מפחד צלילות כלומר מפחד גיהנם שדומה לילה לפיכך כתיב ציעקב ויאסף רגליו אל המטה לכך לדין כל אדם לתקן עלמו אפיסה שאלמלא זה היה צלע גדול והתבונן עיקרים גדולים שפחתו לך צוקים הזה ונשם חרפה כמה סודות נפלאות כמו שאמרו אין צין גן עדן לגיהנם אלא כמות השערה וסימן וקציו נשערה מאל לפיכך לדין אדם שלא ישאר בחוץ אלא יאסף אל עצמו וממנו זה תצין כל מיני אפיסה שנאמר צענין זה צדיקים :

והמדה הזאת נקרא **ים סוף** ולפיכך נקרא לקבל את צניו ולשילס מיד אויביו הלא אמרתי לך כי סצין המטה חוחים וסרצים וסלוגי והנה ארץ מלרים היא ארץ שנייה לא"י ולפי' נקרא מלרים כלומר לשון מלרים הסמוכה לנחלה כי המילר הוא מפסיק בחחונין והנה הכחוצ ונכריו וחברון שבע שנים נכחה וגומר שחוצר יחידו שבע שנים נכחה בית שבע היא ועונן מלרים סמוכה לה וזהו שאמרו ארץ מלרים שנייה לארץ ישראל כי שר של מלרים שני הוא צמרכב' וירכב אותו צמרכב הממנה אשר לו ולפיכך הולך השם יתצדק לעשות האותות והמופתים בארץ מלרים לפי שהוא שר עליון על כל השמים שנייה מלרים לארץ ישראל כגן יד"ד כלארץ מלרים לפיכך נתן יד"ד יתצ' האותות והמופתים באותו שר הגדול שר מלרים כדי שלא יאמרו יש שר גדול צמרים שאין השם יתצ' יכול לו לפיכך הך הכפחור וייעשו הסיפי' לפיכך אמרה המורה למען חזכור את יום לאתך מארץ מלרים כל ימי חיך כדי שנהיה צמרים שאין שר ומושל בכל האומות שאין הקדוש צדק הוא יכול לו וכתיב בכל אלהי מלרים אשם שפטים לפיכך השם ית' צעלמו עשה שפטים בכל אלהי מלרים שאין שום שר ומושל שיכול לו אלא השם צלע ולפיכך ועצתי בארץ מלרים אני ולא מלאך ובכל אלהי מלרים אשם שפטים אפי' ולא שליח לפיכך המכה צמורות והמכה צמול עלה שהוא ראש י"צ וחלוצה והמכה צניסן שהוא ראש י"צ חרשים וכתיב שומר את חודש האצו פי' אז י"צ והנה מלרים המילר הסמוך לארץ ישראל רדפו אחרי ישראל עד שהגיעו לים סוף וכשהגיעו לאותה מקום קבלה אותה מדה הנקרא' ים סוף שהוא סוד ים הנק' סוף המדרגות צעשר ספירות והסוד ושתי את גבולך מים סוף עד ים פלשתיס פקח עיניך וראה לפיכך נקרא המדה הזאת סוף"ה כתיב ה' צם"ופה ונכערה דרכו סוד גדול רמז סופה הוא סוף עשר ספירות וסימן סוף וסימן לה סערה מקום הבדיל

שערי צדק

הכדיל התחומין וסימן וכצדיו נשערה ונאור ועין יי' את איוז מן השערה אשר נשערה יסופני והלך נשערה תימן ולפיכך צמ"ה ונשערה דרכו ח"ט חז"ל הקצ"ה מדקדק עם הלדיקים כמוט השערה לפי סגנון הלדיקים הוא סוד השערה וסימן ידו אוחז' בעקב עשו והוא שער והוא נוקם פירוד התחומין ולא יזכו עוד את זנחיהם לשעירים לפי כשמות סו"פה עוצרת צודקת בכל נוקם שהיא מוליא שער קדקד שער ונחלקלך בלשמוני וכשהיא מולאת רשעים מנצרת אותם מן העולם והסוד בעצור סופה ואין רשע לדיק יסוד עולם כי הנה יי' בלש יצא ונכוסה ונכנסותיו להשיג צחינה אפר וגערותו כנחלי אש ולפיכך תמלא ציליאת מלרים דרפו מלרים את ישראל עד הים סוף וצים סוף נעשה להם הכס שהוא נוקם הכסים ושם נפרע מן הנוגרים ונעשה הכס לישראל ייניך יי' גארי כזה ייניך יי' תרעץ איוז ייניו משקעתם ומללת אחכם והטעם מפני שנקרא סו"פה מפני שיש לה פנים ואחור צורה אחת ומצפנים רחמים ונחון פורענות וכן עתיד להיות בלדוס נשערה הגולה שחזא לצער השער סביבותיה שזה אדום שהוא שער ומשם ואילך יגלה קדקד שער למעלה כו' ולא יאחר להם כלום מנחם למטה יפקוד יי' על לב האדום צמרום ועל מלכי האדמה בלדמה כו' מי זה בל מלדום וגו' ואז כתיב הרחיבי מקום אהלך ויגלה יי' בלדמה השכינה וכתיב אך אלהים ימחץ ארציו קדקד שער ונחלקלך בלדמוני וכשלא יאחר שער בשער אז ועלו מושיעים בזה לין לספוט את הר עשו והיתה ליי' המלוכה ואז והיה יי' למלך על כל הארץ ח"ט מלחמי ליי' בעמלק מי זה בל מלדום וכמו שהיתה מלחמת מלרי' שהיא מלרנית לארץ ישראל כך עתידה להיות מלחמת שער מלרי' לארץ ישראל כתיב והיה לכם פאת נגז מנדר לין ע"י אדום ח"ט ידו אוחזת בעקב עשו ולפיכך כתיב לאחך מלרים ארלנו נפללות ואז יגלה קדקד שער ויפוט עמלו בלדמו ועל קדקדו מנפס ירד לפי' אומי' בגולה אחרונה כי הנה יי' בלש יצא ונכוסה ונכנסותיו להשיג צחינה אפר וגערותו כלהני אש ומיך ליה כי בלש יי' נשפט ובחרנו את כל בשר וזהו כי רותה צממים חרבי הנה על אדום חרד חרד ליי' מללה דם מי זה בל מלדום חמון בגדים מדוע אדום ללבושיך הרי לך מנאורי' סודות מופללים צענין תחומי ארץ ישראל וכולן עתידים להשבער ואז כי ירחיב יי' אלהיך את בגולך וגו' הרחיבי מקום אהלך ואז והיה יי' למלך על כל הארץ וממקום זה תצין סוד שני שעירים ציום הכיפורים וכשא השער עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה וגו' ושלח את השער צמד' והיה לכם פאת נגז מנדר לין ע"י אדום ואזהב את יעקב ואת עשו שכלתי ואשים את הריו שמונה ואת נחלתו למנו' מנדר הנה לך הסוד ויה שחז"ל השם יתצדק מדקדק עם הלדיקים כמוט השערה לפי ששער חולק בגול עם הנדה הנקרא לך ולפי' יעקב ועשו נולדו בלדמו ולפיכך כתיב אתם עוצרים בגבול אחיכם בני עשו היוצאים בשער ויראו מכם ונשמרתם ונאור אל תתגורו בם כי ירושה נתתי לעשו את הר שער והטעם השם יתצדק הכינם לרדו' בזה את ישראל ולקדקד עמכם כמוט השערה וכצדיו נשערה ונאור ואלה הגוים אשר הכינ' יי' לבקר בזה את ישראל אלל בקוף הכל ועלו מושיעים בזה לין לספוט את הר עשו והיתה ליי' המלוכה אם תגזיה כנזר ואם צין כוכבים שים קניך ומשם אורידך כלום יי' הרי בלדמו לך עיקרים גדולים צענין ים סוף וצענין סופה שומר אותם כי בכוה נקומות הם גנאים בתורה וסימן על כן יאמר בלדמו מלחמות יי' ובנחלי ארנון והז צמ"ה ואת הנחלים ארנון ופי' הפסוק זה כי צים סוף היה מלחמות יי' ובנחלי ארנון סוד השתתפות עיפת ארנונה צהנות ארנונה הידוע סוד זה יודע סוד מנצרי' ארנון והכסים הגדולים שבעשו בזה וארנון. ואל סוד נוקם מלרנית שצין מואז וצין ישראל כתיב כי ארנון בגול מואז צין מואז וצין האמורי וישראל ירשו את האמורי כחז וישל ישראל בלדמו האמורי לפי' ואת הנחלי' ארנון כלומר המלחמה שכלם מלכות צים סוף כק' בלש זה ומנצרות ארנון כק' ארנון אלל האמורי' ונלחמו צעני' ישראל בכל המקו' הראוי לפי' השם טלה הראוי לה ים סוף אלל הנחלי' ארנון אלל אמורים ומכאן חכנם לסוד כשזכנה צין החומים וסוד זאת ירושלם בתוך הגוים שנותיה וכצדיותיה ארלות וסוד ששים גזורים סביב לה כולם אחרי חרז ובדרך זה תצין כמה נסתרות מן התורה והמדה הזאת נקרא **עין** הדעת כלומ' העין שהוא כסא לדעת ושואבת זה חיים ושפע ומנעלה מן הדעת שהוא תפארת כמו שאור הלכנה שואב' אור מן החמה ואחרי' יפסקו הליטורות לבל לה מן הדעת אף אותם החומי' ומיני הסוממה ועלמה

שערי צדק

וערלה קניניות וחות' קרננים וסלנים ומתחזי' זה ואז הללם עומד צהיכל והזהנא מוטלת וזהו כי יצא לר ואויב צערי ירושלים כי ראתה גוי' צאו מתקדשה אשר לויית לא יצאו צקהל לך וגו' לפי' עץ הדעת טוב ורע צעוד שהיה מושכ' מן הדעת מושכת ע"י לך שנקרא טוב אמרו ללדיך כי טוב אז הלכנה צמילואה והעקדש צטורה ועץ הדעת טוב ומלכתו טוב ולא רע כל ימי חייה כלומר צעוד הספירות מושכות מעול' החיים ע"י העשייה המתדבקה צמלכות ומלכתו טוב ולא רע כל ימי חי' ואח"ו יפסקו ליטות הדעת מלכא למלכות אז נקמלק' ונדת הטוב ויצא הרע וזהו הסוד גם צלא דע"ת נפש לא טוב לפי שזה נלחם בזה כשיפיעו הכחות הטובות והעולות והזהנא אזי הלדיך מתחבב כי נופני הרע' נלחם הלדיך כי ירד רע ומת השם לשערי ירושלים צודאי מת' יי' מלכותו ומחילות הנלחמות ומצחן צמרכה אשר לויית לא יצאו צקהל לך ולפיכך נקרא הנדה הזאת ע"ץ הדעת טוב ורע ושעור עיקר זה לפי ששניהם ומתחזי' זה כתיב הנה נחתי לפניך את החיים ואת הטוב את המות ואת הרע צרכה וקללה והכל ע"י ישראל איזה דבר שירצו היו מושיבים הנדה הזאת אם טוב אם רע הכל על ידיה' כתיב ישמע אציק ואמך וכתיב צן כסיל חוגת אמר וצפסע' שלמה אונס ולפיכך תמלא צצית מילה טוב ורע נלחזי' והערלה נקפת את הטוב הסורה הערלה הופיע ויתגלה הטוב ועץ הדעת טוב ורע שמור עיך' זה מלמד והנה אדם הראשון נלחמו שישתמש לצד צמלכות ע"י הטוב ונשתמש ע"י הרע והכנים ללם צהיכל את נקדש יי' עומא נקמלק' שכינה ומתפרדה חצילה ונקמלקה האדמה וסימן ומתחבבים ומנבו הטוב ומנבו הטוב צודאי וממלא הרע רצה צלחך וממלא קללה ומשתלחת צלדמה ולפיכך אפילו מתחשבה מעמלה כשהיה נכנס ציו' הכפורי' לקדש הקדש' ולפיכך אל יצא צכל עת אל הקדש כי יש עתים לטוב ויש עת' לרע וכתב צזאת יצא אהרן אל הקדש זאת ירושל' זאת המורה וזאת הצרכה זאת נחלת עבדי יי' ולדקת' ולפיכך נענשו הזקני' ויחזו את האלהי' ויאכלו וישתו וכתיב צצני אהרן ויקריצו לפני יי' אם זרה ללמדך ולשמוך מלשם זרה סוף דבר צעוד שהערלה דבוק צטוב הטוב ומתחבר ונעלה ולפיכך כי תצא ונטעתם כל עץ מאלל וערלתם ערלתו את פרי' שלם שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל את פרי' שלם קליפות של ערלה הם ונקרא רעה חולה והרציע' מוולעת ולפיכך וצננה ומתחבב' היא סוד אלהי' חסידות הכל טעור ומותר לאכול את פרי' להסויף ללם תצוהם שהכל טוב ואין צו רע הרי לך מוצא קלל צענין עץ הדעת טוב ורע' וממנו חכמם צננה חדרים והמדה הזאת נקראת צציר השירים :

כלה וסוד כלה כשנתרחק' מננה הרעה והסוד כל הקליפות והיא שלימה צמלכה חין זה פגם ולא יתם' כל זה שהרי היא מן המדה שהיא יסוד הכל ופוקד את הכל ויצאו לה מיני שפע ואלימות וצרכות ונראש הכתר הנקראת כלה מלשון כל שיש זה שפע ואלימות וצרכה ומיין ח"ס גן נעול אחותי כלה כלומר שלא יכנסו זה כחות הטובות ואז היא מתקדשת ומתקשטת כל מיני חכמיים הצאין אליה חשע אספקלריאות כחמן יכהן פאר וככלה תעדה כלים כשהחמן יכהן פאר מנש' אזי היא ככלה תעדה כלים לפיכך שום אשית צה' לא יאמר לך עוד עזונה ולאחרך לא יאמר עוד שמננה התצונן סוד צלתי לגבי אחותי כלה לגבי מנש' ולפיכך ומנש' חמן על כלה ישע עליך אלהיך ואם ח"ו טמאה צעציות אזי מתגרשת ומתקומה ומרצ ליי' מלכה דם השם יתצרך ילינו מעונש זה והנני רומז כשהקליפה יללות לחן והכלה מתייחדת צמוסה ואין זר אחם צצית אז כל מיני הערלות והקליפות ומצחן וכתיב ופרשת כנפיך על אחתיך כי גואל אחם וסימן גאולה תהיה לו וציונל ילא יונל היא שנת החמישים שנתפרד כל מיני השפע והמנשכות הצאים ליסוד עולם הנקרא כ"ל וכשמתחבר עם המלכות שהוא סוד ה"א חסידות אזי נקרא כלל יד' אחד יי' שמו חכרו שמענה ואתה דע לך והמדה הזאת נקרא **זאת** וזאת הצרכה אשר ציך מנש' איש האלהים וזאת אשר דבר ללם אציהם ויצרך וחות וסימן להניח צרכה אל חוך ציך' והנני רומז לזאת יקרא אשם כי מלש' לוקחה זאת וזה סוד גדול ומסוד' האמונה יסוד זה נקרא מלכות נקרא זאת לפי שכל גמי המלך צדיה מנ' ועד ח"ו זאת נחלת עבדי יי' ולדקתם מלתי נלם יי' את יי' אלהיך תירא זאת עולת חודש צמדשו ויהודא ירש אותה וזה למלכות ח"א ליהודה ויאמר ודוד מלכיו זאת היתה לי כי פקודיך נלרתי לפי' הלדיקים הם נדנכו צמדה זאת לכך נקרא זאת המורה אשר שם מנש' וכל

וכל כהן גדול שזכנכם לפני ולפנים ציוס הכפורי אינו נכנס אלא על מדה זאת והסוד נזאת
 ינא אהרן אל הקדש שאם אינה נכנסת עונו לא יפיק כלום מכל לרכיו ולא יראה פני המלך
 ית' אלא ע"י מדה זאת ח"ש כי אם צז"א את יתהלל המהלל והסוד הגדול אנה הלך דודך היפה
 נכנסים אנה פנה דודך ונבקשו עמוך כלומר אם אלו רולים לבקש פני השם יתצדק לא נוכל
 להשיגו אלא עמוך והיה כל נבקש י"י ילא אל אהל מועד ומועדתי לך שם ועשו לי וקדש
 ושכנתי בתוכם וי' זאת הנשקפה כמו שחר על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מלא. לעת מלא
 מונש והנה המדה הזאת קראו חכמים המוקנלים בכל מקום חכמה אחרונה והטעם לפי שהמחשבה
 הדקה בכתר עליון הוא סוד אית ו"ד של שם ה' נקרא חכמה ובאותה חכמה"ה אין כל צריה
 בעולם יכולה לדעת איזה מקוונה כ"ש שישגיגה על זה נאמר החכמה מאין תמלא מאין מונש
 מן המקור' שנקרא אין ואותה חכמה נקראת עלם המחשבה והיא תחילת האלילות ועליה אמר
 עמוק עמוק מי ימלאנו ולפיכך אמר תהו' אמר לא צי היא וים אמר אין עמדי אצדון ועות
 אמרו באזנינו שמועו אלהים הצין דרכה והוא ידע את מקומו אלהים צודאי הצין דרכה
 והוא ידע את מקומו ועליה נאמר מאוד עמוק ומחשבותיך וכחיד ועמוק עמוק מי ימלאנו ועל
 אותה המדה אין כל צריה יכולה לעמוד ועליה נאמר נוצלת חכמה של מעלת המורה אמנם
 הלימוד והמחשבות השפעות מונש בהגשם דרך הלימוד עד המלכות אז היא מתמלאת
 מונש בסוד כי מלאה הארץ דעת יי' כמים לים מכסים ואז אותה השפע הבא אליה מן החכמה
 העליונה ומתמלאת היינו נקרא גם היא על שמו חכמה וקורא לה חכמה"ה אחרונה זה חכמה
 טהור' זו וכלל כל חכם לב נחתי חכמה וחו החכמה שנתנה לשלמה אצל חכמה"ה ראשונה אין
 כל אדם שבעולם שיכול לעמוד עליה ועליה אמר שלמה כל זה נסיתי בחכמה אחרתי אחכמי
 והיא רחוקה מונשי אלא כך אמר שלמה אעפ"י שנמסרה לי חכמה אחרונה נמתנה השתדלתי
 להכנס חולי' אשיג אל חכמה עליונה וראיתי כל השבילי' וכל הלימודים שתמוות לפני ואין להכנס
 לחכמה עליונה לפי שאינה נמסרת לשום צרייה ועליה נאמר אלהים הצין דרכה והוא ידע את
 מקומו נעלאת למד שלא השיג שלמה אלא נחכמה"ה אחרונה חס סוד וישב על כסא יי' מלך
 ועז"כ ותרצ חכמת שלמה וכל חכמת בני קדם וכל חכמת מלכים וכל חכמת דבור הפלגה כענין ויהי
 שומרים שיהי לארץ ישראל ובני קדם גדולה היתה חכמתם שקבלו דבור הפלגה כענין ויהי
 נבקשם ונקדם והם אמרו נעשה לנו שם ורחם עד היכן הגיע חכמתם שכלוהו מקום בלו כלי
 בית המקדש והמזבין זה יצין הלל נעשה נבוכדנאצר וזה לכל האומות להשתחות לפניו ועליו
 נאמר ופקדתי על כל צבאל וכי' והסוד הוא ונעשה לנו שם ועל זה קרא שמו צבאל חו היא
 חכמת בני קדם וכלעם הרשע היה בקי בחכמה זו מן אדם ינחמי בלק מלך מואב מהררי קדם
 ודע כי יש הפרש בין הררי קדם ובין מראש הררי קדם כיתרון האור מן החושך ועוד תשיג
 בזה בגזרת הש"י והמדה הזאת נקראת **ספר החיים** המדה המקבלת החיים מן הצינה שהיא
 מדה שמינית לה ונקראת הצינה חיים וכשהמדה מתמלאת מאותה חיים ונקראת ספר ונקרא עץ
 החיים כלומר הארץ המקבלת שפע החיים מן הצינה ע"י אל חי שהוא יסוד ועל זה נאמר תולא
 הארץ נפש חיה למינה ואמר ר"ל זה נפשו של משיח וכשצני אדם מטהרין עלמון ומקיימין
 המצו' המושכין מן הצינה שהיא עלם החיים אזי זוכי' למלאות המדה הזאת חיים ומתדבקים
 בה ועל זה נאמר ואחם הדבקים ציי' אלהי' חיים כולכי' היום זה סוד הגה נחתי לפניך את
 החיים ואת המוצ כלומר החיים צאין למדה זאת ע"י לדיק הנקרא טוב לפי' נקרא ספר החיים
 כלומר ע"י הדיקים הסופרי' את המורה ומאלילים אליה טוב מן צינה וטעם זה כטעם כל
 הכתוב לחיים צירושלים והנה הלדיקי' מחברים עץ החיים בעץ הדעת ומתאחד' ואז הם נכתבי'
 בספר חיים ושמוד עיקר זה מאוד ח"ם גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה צעוד שהחיים נשפעים
 לה ע"י הטוב ח"ם ונביייהו בן איש חי רב פעלים מקבלאל עניין נפלאות גדולות רמז בזה
 הפסוק וחו ספר החיים הפתוח צריה שהלדיקי' גמורי' נכתבים ונחמשים מונש זו ש"י כל
 הכתוב לחיים צירושלי' והמדה הזאת נקראת **שמיני** עלתה והכני פותח לפניך שערי' גדולי'
 פתח עיניך וסו אונן ומראש מושכלות מושגות צמורגשו' כתוב בפסח ששת ימים תאכל מלות
 ובני' השביעי עלתה ליי' אלהיך יאמרו כי שביעי של פסח הוא עלתה אצל הוא ליי' ולא לישראל
 ובמה הסכות אומר ציי' השמיני עלתה תהיה לכם אומר כי ציוס שמיני עלתה והיא שלבו מונש
 ועמה

שערי צדק

ועתה התבונן כי השניעי עלתה וציוס שלו הוא כי הוא הלדיק יסוד עולם והוא שניעי והוא מכלל חשע אספקלריאות העליונות המאירות ובהם הסכות אומר כי השניעי עלתה שלנו וזו היא מלכות שהיא שכינה השרויה, צישראל והיא צ"ת שבע שהיא שמינית ומושג הרי עלתה של פסח שלו ועלתה של סכות שלנו ודע כי עלתה שלו שניעי שלנו ציוס קוד' שנתנה תורה נתאחזה לנעלה ולנוטה אחר ונתן תורה שמיני חג. עלתה שלנו ושעור עיקר זה מאוד ותמלא כי לשון עלתה הוא לשון מלכות של' זה יעלר צעוני ודע כי עלתה של פסח ושל סכות שניה' מתאחד' ע"י השנת. זכור ושעור זכור ליום ושעור ללילה לפיכך שנת אין לה צן זוג וכנסת ישראל היא נת זוגו וכוד חג שבעות שנתאחד' בנתן תורה עלתה עליונה עם התחתון' כלומר יס"ד עם מלכות' חק עיניך וראה קוד הטעמים שנתצות שנתורה כי כל תיבה שיש לה שג טעמים על ידי הפסוק הוא קוד חיצור שני דברי' כאשר וכתיב וציו' הציבורים בהקריצו מנחה חדש' ליי' שבעות' בכלן הכל מפור' שלו ושלנו מתאחדים כאשר שגלי ציוס חתונתו וציוס שנתה לבו זה בניין בית המקדש ציוס חתונתו זה ונתן תורה ובדרך זה ותאמרה כי אחך נשור לענך והאחת עיקר והשנייה טפלה וכן ותען רחל ולאה ותאמרה לו ובדרך זה כ"ע שנתמלא תיבה ותתלקת לשני טעמים על דרך זה והבן זה כי בהם השבעות נתנה התורה ותאחדו תפארת עם מלכות ציוס חתונתו וקודם ונתן תורה שהוא הפסח וציוס השניעי עלתה ליי' אלהיך בסכות שהוא אחר ונתן תורה עלתה תהיה לכם הרי שלו ושלנו הכל שלנו ושעור לי מקדש ושכנתי בתוכם ובכר אומר ושל לנוך שהיתה לו צת יחיר' והשניה וחדר ונתן לזכור עתה כך ושעור לי מקדש ושכנתי בתוכם ואלה שנתן להם השם ית' שמיני חג עלתה שהיא שגלי שבע צא לזכר עמנו והרי שניעי של פסח ג"כ שלנו כשהוא מתאחד עם ומלכות שהיא עדה הנחונה לנו ושעור זה העיקר הגדול ותמלא כח הנועדים והחג' כמה הוא גדול אמנ' יש לנו לעוררך ענין גדול על מה שאמר כי שמיני חג עלתה הוא רגל בפני עלמו צאנת הפסח הוא רגל אברהם שבעות רגל יחק סכות רגל יעקב שמיני חג עלר' רגל בפני עלמו והוא רגל ד' והוא של דוד ח"ם ונגן דוד ושעור זה עיקר הגדול והמדה הזאת נקרא :

תפלה והיא נומרת לפני ה' תדיר כדי להצטיר כל יומי חושים וקמטונים ולסקל האנשים ולתקן המסילה לישראל וזה קוד אלהים אל דוני כך אל תחנך ואל תחטוט כי הנה אומיך ימיון זה קוד תחת אהבה יסעוני ואני תפלה אוי להם לצריות ונעלצות של תורה והכני רוחו כך למה נקרא תפלה כלומר שאין לה כח ולא מאור ולא קיום ושנוחה ונעלה אלא ע"י שפע התפארת וסיונוך היאכל תפל עזלי ונלח וכלו אינו דבר צפני עזמה אלא היא תפל אלל היסוד שהוא הנעל הכרת צרית ולפיכך ומלכות צית דוד היא צרית ונלח וכמו שהמלח טעם לכל המאכלות כך יסוד טעם לכל כחות הנולדות וכל מעדניה ומעלותיה וכל ענייניה זה קוד לזך התפלה ומעלתה כי הוא קוד יחור אונת' (יס"ג רשונה) שנונה עלם אונתה תפל אלל התפארת"ח כדנוין תורה שנתת ותורה שבע"פ כדנוין מאור הלכנה ונ החונה ולפיכך נקראת תפלה עבודה עובד אונתה יסעו להם שנתת ומלכות ליסוד וכן כל אדם המתפלל הוא מעיד על עלמו שיש לו אדון שהוא מפרנסו ונוכלכלו ואין לו דל קיום אלא ע"י האדון והוא קוד התפלה היאכל תפל עזלי ונלח וכל ווי שאינו מתפלל הרי כופר ציחק כמי שאין לו אדון ואין לו לזכר לשאול כלום ותלהותו וס"ה ואותי השלכתי אחרי גיור הוא קוד קבלת עול ומלכות שמים כלומר שבעשה עלמו תפל והשם ית' הוא עיקר וע"ז היראל לקבל עליו עול ומלכות שמיני יסוד ידיו ויניח תפילין ויקר' ק"ס ויתפלל וזו הוא עול ומלכות שמיני שמינה נתמל למד כמה הוא גדול כח תפלה או כמה הוא כח עובד הנוצלה ומדרך התפלה שאד' עושה למטה ונעורר המרכבות העליונות ופוחה כמה ליגרות ונ הכתר ונאות על ומלכות ומתצרכ' ע"י הויתלל ח"ם אשר המתצרכ' בארץ מתצרכ' באלהי אמן כלומר קוד' לכן מתצרכת מדת המלכות וכשהיא מתצרכת ומשפעת כח הצרכה על המתפלל זה קוד והציאותים אל הר קדשי ושומחתי' צצית תפלתו וקורות עמוקים גמתי' במק' הזה באמנם מניין שהקדוש ברוך הוא מתפלל והכל רמח לזוכים להשיג ואחר ששמדנו באלו הענינים המופלא' דע כי המדה הזאת נקרא **בית אל** והטעם לפי שהוא ציוס של אל והכני אומר כך דע כשנצרה העולם ונשתכללו כל המערכות העליונו' והתחתונ' ומזווגו שניעי כל המערכות ע"ד מקבל ומשפיע אז נעשה כל העולם אחד לאדון אחד ותפארת למעלה

למעלה נמשך עד למטה עד מעין הס"כ כינה שהיא צחחותוים שנאמר השמים כסאי והארץ הדוס רגלי והים השס אחד והעולם אחד וכל הדברים על קור הנוערכת האמיתית עד שזא אדם הראשון וקלקל כל הליטורות ונתפסרה הצילה על ידו עד שזא אברהם אע"ה וראה קלקול הקדרי והיזין וידע היאך נסתלקת השכ"נה ע"י המטא שמתא אדם הראשון התחיל אברהם לסדר הליטורות מלד הימין ותיקן חסד מלד ימין של צורא עולם ית' להאליל ולהשפיע צרכינה מן כתר עליון עד המלכות וז"ס ויעתק משם ההרה מוקדם לבית אל מוקד' שהוא סוד כתר עליון עד בית אל שהוא סוד מלכו"ת והוא סוד ביתו של אל וכל מוסעיו של אברהם אע"ה הוא לתקן השכ"נה מלד הימין לפי שאדם הראשון קלקל מלד השמאל ולפיכך ויסע אברהם הלך ונסוע הכנה וכתיב מלפון תפתח הרעה לפיכך התחיל אברהם לתקן הליטורות המוקולקלי להציא השפע מלד הימין כדאומר שגאלו תחת לראשי יומיו ותצקני וכשראה השם ית' מעשיו של אברהם אצינו ע"ה אומר שז לימיו ועשה ימיו של אברהם כסא למרכבה העליונה ונמלאת מלכות נשפעת ע"ה אברהם מלד תיקון הימין צאמרו ויעתק משם ההרה מוקד' לבית אל זא ילחק וגדר צלפון הפר"ת לרוח לפון שהוא מוקם הפחד כדי שלא יהא לכחות הטומאה מוקם ליכנס שהרי אדם הראשון פרטו וחרו פחד ילחק כלומר כמו שנתפחד מן האויז והורר עד שצמוד יעקב אע"ה וגדר כל הפרלות שגלד לפון מפני כחות הטומאה צענין הנה מוטו שלשמה ששים גבורים סביב לה מנצורי ישראל וכבר ידעת כי ילחק הוא סוד הגבורה והפחד קודם שגולדו יעקב ועשו הכין ילחק ששים גבורים ללד לפון וילחק בן ששים שנה בלדת אותם וכשזא ילחק ותקן גבורים אזי כתיב כול' אחרי חרצ מלומדי מלחמה איש חרצו על ירכו מפחד צלילות מפחד ילחק ממש ופחד ילחק אברהם המשיך להתחיל הליטורות מן הימין ילחק גדר כל הפרלות שגלד שגאל נפשי פחד הטומאה זא יעקב וזנה צנייני לפי' מן הטומא שעשה ילחק נמלא אברהם וילחק שומרי' הן הלידין ויעקב צאמלע אז קבע יעקב לשכ"נה מוקם כאמרו וילא יעקב מנצח שזע ויפגע צוקר' והנה סולם מולד אלה והנה יי' כלל עליו ויאמר איני יי אלהי אברהם אביך ואלהי ילחק וייקן יעקב מנצחו ויאמר ונה כורא העוקר' הזה אין זה כי אם בית אלהים ממש וישכם יעקב צוקר' ויקח את האבן אשר שם מראשיתו ויקרא את שם העוקר' יהוא בית אל והאבן הזאת אשר שמת' מלכה יהיה בית אלהי' וכל אשר תחן לי עשר אעשרנו לך הרי יעקב שומטו שלמה תיקן לשכ"נה מוקם וקבע לה מניחה ואמר שיומשך כל עשר ספירות ויתקן הליטורות על הסדר צימוד שלם וונה שהתחיל אברהם זקינו מוקדם לבית אל אחר שהוא יסדר כל עשר ספירות ויעשה סדר לתקן כל הקלקולים עד שנתאחד מלכות שהוא העשירית והוא בית אל בכתר עליון שהוא קד"ס והאבן אשר שמת' מלכה יהיה בית אלהים וכל אשר תחן לי עשר אעשרנו לך עשר ספירות המסודרות הרי תיקן יעקב השכ"נה וסדרה עד הכתר צימוד עשר ספירות ומסודרות ויה שלא יכלו אברהם וילחק אצינו עליו השלום לעשות כי אברהם וילחק עלו עד הכתרים ולא עוד ויעקב עלה עד הכתר צבור קו האמלעי צבור הסולם מוטת למעלה עלה מן המלכות עד הכתר נמלאו אברהם וילחק נקראו זרועות עולם אלל יעקב שהוא קו האמלעי עלה ונאחז בראש ונמלאו כל ע"ס ונתאחזות זו ע"ה אברהם וילחק שסם צ' זרועות ונמלא יעקב עולה עד הכתר ח"ס אז תמעג על יי' והרכבתך על צמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וחרו עולם הצא מן הצניע נחלת יעקב ולא נחלת אברהם וילחק ח"ס ג' ספירות והם כתר כח"ה צניע זה והאכלתיך נחלת יעקב אביך שזה חיי עולם הצא מן הצני' ולמעלה ואין לא"ה דרך צנוקם הזה וחרו סוד זק"א ונק"א סגול' והסוד כי יעקב צמר לו יה יה ממש הוא סוד הסגולה לפי' ישראל לסגולתו פתח עיניך וראה נפלאות ח"ס יי' דבר ינחנו ואין עמו אל נכר כלומר כי השרי העליוני' הנקראים אל נכר אין להם עלייה לנקי' יעקב שהוא מן הזרועות ולמעלה וחרו שסמך לו ירכיבו על צמותי ארץ חצין נפלאות נמלא יעקב מייחד כל הספירות מלמע' למעלה ומשפיע מלמעלה למטה מוטת למעלה ויחלו' והנה סול' מולד אלה וראשו מוגיע השמימא והנה מלאכי אלהי' עולי' ויורדי' זו והנה יי' כלל עליו ויאמר איני יי וגו' מלמעלה למטה וישכ' יעקב צוקר' ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישם אותה מלכה וילוק שמן על ראש' ח"ס כשמן הטוב יורד על הזקן וזק"ן אהיה שיורד ע"פ מותו' כטל חמון שיורד על הדרי ליון כי שם ליה יי' את הצרכה חיי' עד העולם וכבר ידע' הסוד שאמר

שערי צדק

יורד על הררי ליון וא' יעקב אחר כי השפיע צהר' השמן והטובה צמק' הזה הוא ע"י ע"ם
 נוקדם עד צית אל ח"ש עשר אעשרנו לך ונהה שקרא יעקב למקום הזה צית אל צפרש' הוא'
 פעמי' ולפעמים צית אלהים הוא על סדר צ' תיקונין שעשו אצרהם וילחק למלכות וכשהוא
 מזכיר צית אל הוא סוד התיקון שעשה אצרהם לשכינה שנגד היינון שנקרא אל ולפי' קראה
 על שמו צית אל אל מלך יושב על כסא רחמים ויקרא שם צסם יי' אל עולם וכשקרא אותה
 צית אלהי' הוא קורא אותה על שם התיקון שעשה יחק שהוא מדת אלהי'ם צבור הגבורה
 והפח"ד ושמו צ' שנות שקרא יעקב למקום הזה צית אל צית אלהים אל תשכח כי לורך גדול
 הוא לך כבר כתבתי לך למעלה מן המדה שנקרא על שם הדבר שמתגלות מונה על שם כי
 שמי נקראו והרי זה מנואר והמדה הזאת צהתחצרה ע"י הליטורות המערכות ציה נקראו שתיסן
 ד"ר וסומר' מלכות נקרא ד"ר שהיא צית דירה לה' והיא דרה ציינו כענין הסוכן אחס בתוך
 טומא' ונתתי משכני בתוך' הן זה מנאר חס' שהיא צי' היא מייחד הכתר הנקיף כל הספירות
 ואת כל המערכות ונקרא סו' חרת מלשון סחור סחור רח' שלקח אצרהם אע"ה מערה המכפלה
 לעלות משם למעלה מן הזרועות עד מקום הכתר והו סוד ד' מנאר שכל כסף עובר לסומר
 הנה המקום הזה להכניס משם לע"ה כי הוא הפתח העמוד לזרועות עולם ומשם נכנסין לחיי
 הע"ה ח"ס עובר לבו' חס וסוד דר וסומר' פקח עיניך וראה כונה היא מנעלת שדה המכפלה
 שהיא צית שער לעדן העליון להכנס למקום הצניה שומר ואתה דע לך וכו' צ' האצנים האלה
 הם סוד ולקחת את צ' אצני הטהם ופתחת עליהם שמות צני ישראל וסוד כי הזוכה להכנס
 למלכות זוכה לחיי הע"ה והזוכה לדר זוכה לסומרת חסו שאומר כל ישראל יש להם חלק לע"ה
 חסו לך דרך תרדוף לענן תחיה וגו' ח"ס צ' אצני' וסוד ד"ר וסומר' וסוד והמדה הזאת
 נק' **מזבח** העולה והכני רוחו על דרך מנח העולה זוכין ישראל לעלות לעלייה והוא סוד
 עליית שער צית קדש הקדשים וחסו סוד חיי עולם הצא ודע כי מנח העולה היא החלד ועל
 ידו מתחפרים ישראל והסם יתנצח לזה ואמר מנח אדמה תעשה לי חצבת עלי את עולמתי
 ואת שלמתי שלמתי ממש לפי שהיא המלכות צין ישראל לאציהם שצמשים ועוד נאמר אצנים
 שלימות חנה את מנח ידוד אלהיך והעלית עלי עולות וחסו סוד גדול שלא חנה אמתן גזית
 והטעם כי המדה הזאת רולה צמותן של ישראל ואינה מדקדקת עמה' על רוב חטא' ופשעם
 לפיכך אמר אצנים שלימות חנה ואע"פ שאין האצן מלייט צורה מכוונת אלא מנח זה חנה
 ומנח זה קלרה ומנח זה גבה ומנח זה דקה כך ישראל מה שמציאים היא רחיה למנח העולה
 כלומר שאין מדה זו מדקדקת עמהם צנואם להקריב קרבן אפילו אם יהיה רשע ופרץ וצליעל
 הכל מתקבל צלון אצל אצני גזית הן עשוין דקדוק גדול וצמדה ידועה ואם יש צסם מקומות
 שאין שוין וכה צפטיע עד שיסור כך אצני גזית אמר שאינם ראויין למנח העולה ולפיכך
 אמר מנח אדמה תעשה לי לא חנה אמתן גזית והטעם גזית כי גזית נקרא' כל הכחות
 המקטרגי' על ישראל והמדקקים עליה' לכל עון ולכל חטאת ולפיכך אינם ראויים למנח
 כפרה לפי שמוקטרגים על ישראל הרבה וחסו שאמר הכתוב גדר דרכי צגזית כענין כי אם
 עונותיכם היו מנדילי' וגו' אצל יאמר ציינן הצית היה צאצני גזית לפי שהמדה הזאת נקראת
 צי"ת אלהים הוא צית דין שלמטה ולפיכך וינו המלך ויסיעו אצני' גדולות אצני גזית והטעם
 לפי שהם לפעמים מדה הדין הקשה כשלא יצאו לה הליטורות מעולם הרחמים הרי היא מחרצת
 והורגת ועוקרת וחסו סוד ויסרתי אתכם גם אני טבע על חטאתיכם וחסו סוד הנקרא חרצ
 נוקמת נקם צרית ולפיכך יסודה גזית וכן המקום שהיו יושבין סנהדרין גדולה לרין היה צלשכת
 הגזית שאין מרחמיין צדין ודניין הדין כדמיין הגזית כל שהיו יכולין לחקור ולדקדק אחר הדין
 ושומר העיקרים הללו כי צמקום הדין הפך מנח העולה לפי שהדין אין שם רחמים ומנח
 כולה כפרה ורחמים ועי כי מדה מנח הקומרת היא סוד הצניה שהוא סוד קשר כל המרכזה
 ועדיין נצאר צנו' הש"י והמדה הזא' נקרא :

באר טבע כלומר הצרכים נחמלאה מו' ספירות טעלי' צבור צת טב"ע וכבר כתבתי זה לעיל
 ונקרא ג"כ עדן והכני מנאר כי ה' טבע גן צעדן ומלין נטע עקל' כלומר כל הספירות
 הנאללות והכתר הנקרא קדם כלם נטיעות צוללות והנה המפארת שהוא עץ החיים צמק' שהוא
 נטוע צו כי הוא סוד מלכות וסיומן נעשה ידי להפארת וחסו סוד גדול ומקומות הייחוד וצמק'

זהו הוא ענין עמוק והוא קוד קליה נטיעות כי כל המפריד נטיעה ונוקוס חיצונה נקרא ונקץ נטיעות והטעם לפי שהמלכות היא קודה ונקוס שהספירות כולן נטועות זו לעשות ענף ולעשות פרי והנני רומז ועץ המיים צהוד הג"ן צאמה כי המיים צהוד הגן מונע חור נלר מנע ה' להתפאר חורו קוד החבור והייחוד אבל עץ הדעת טוב ורע לא אחר שהוא בגן והגן זה מאוד לפי שצץ הדעת והגן ענין אחר אבל עץ החיי' נטוע צהוד הגן וס' ווי העמודי' והנה המקלץ צאח' וכל הנטיעות בגן עליו נאמר חצר הוא לאיש משח' חצר הוא לירעם זן נכס שהשח' לישראל זין אציהם שנשנוים לך רד כי שחת עמך כי השחית כל צער דרכו על האר' לפי' וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה וכן והיה אם בא אל אשת אחיו ושח' אלה והסוד הכולל לא תשחית את עלה לנדות עליו גרזן שחת לו לא בניו מונע זרע מרעים בני' משחית' והנני ענין זה יצין קוד תולא הארץ נפש חיה למינה והמדה הזאת נקראת גם כן :

כוס של צר"ה והטעם לפי שהמדה המתעללת מונעה השפע והאילנות מלמעלה צאתאחד עשר ספירות חורו קוד שאמרו צבוס של צרכה עמון עשרה דברים והנני זה יצין קוד עשרה דברים ודע והאמון כי יש חוץ למחילות היחוד כוס אחד שהוא כוס של פורענות חורו שאמר הכתוב כי כוס ציר ידו"ד ויין חמר מלא וסך ויגר מזה והנה כוס של צרכה מנפלים והוא של דוד חורו שאמר הכתוב דשחן ראשי' כוסי רויח כוס ישועות אשא ונשם ידו"ד אקרא אבל כוס של פורענות שהוא קורי הגפן נכריה שהוא נטוע מנחור וכששראל חוטאים שותים מאלו הכוס שאל' את קוצעת כוס התרעלה שחית מליה ולחורו היין הוא הנעשה ומגן של סודם ומחלית חנות סורי המות השוכנים צחור חורו קוד חנות חנינים יינס וגו' ודע והאמון כי אותם שאינם זוכים צבוס של צרכ' חומסים נפש ונפסידים כח' מיני צרכות ואילולי האריכות היינו ומצארים כונה עניינים גדולי' בענין זה והמדה הזאת נקראת : **תפילין** של יד והסוד והיה לאות על ידכה ולמוטפות זין עיניך והנה תפילין של ראש קוד קשר תפארת צכ"ח על ידי צינה ותפילין של יד קוד קשר של מלכות צתפארת על ידי יסוד ונעזרת השם יתעלה צוולת תפארת נודיעך עקרים גדולים בענין התפילין ומעשיהם וענייניהם והמדה הזאת ג"כ נקרא :

פתח עיני"ם ונקרא **פתח** האהל לעיקרים גדולי' שעדיין חשיג צעזרת הש"י ונקרא פתח עינים להשגת הפתח והאהל לתורה וארץ כעין חשול שצעה אלה עיני יד"ד זאת התורה ארם כי ימות צאהל ונקרא גם כן :

מערב והטעם שהוא קוד ונקוס הנטיעות ולמיחות הזרע' והנני רומז מנוצח אציה זרעך ומנוצח אקנך והנני מוסף רמז חמה ולבנה וכבר אמרו רבותי זכרונם לברכה שכי"ה צמ"ד ודע כי מיום שחרצ צית המקדש ניטל טעם פירות ואין ענני' בגפן ואין תלינה צתאנה והעלה נל וצמנשה צראשית רומז הכל ויהי ערצ ויהי צוקר יום אחד יום אחד מונע ומנעם זה אין זן דוד צא עד שיכלו כל הנשמות שנגוף וילן שם כי צא השמש ונקרא גם כן :

עת ולריכין אור לצאר דע כי כבר צארו הטעם שנקרא עץ הדעת טוב ורע וכשתצין אותו הדרך תוכל להצין קוד ואני תפלי' לך ידו"ד עת רלון כי צתחצר דעת עם רלון אז כל העולמות מתוקנות והספירות צאדות וכנסת ישראל צבלימות והלבנה צבולוא חורו קוד ואני תפלי' לך ידו"ד עת רלון ודע והאמן שצאותה שעה אין מדת הדין מושלת כי כל עולמות כולי' צרחמים ואין שטן ואין פגע רע לפי דרך זה אמרה תורה דבר אל אהרן אחיך ואל יצא צכל עת אל הקדש ודע שיש עימות שאינם מכלל הטויות צתאחז הטויות ציכיל הקדש ועל זה נאמר לכן המשכיל צעת ההיא ידום כי עת רעה הוא ולפיכך היו החסידים הראשונים מתקנים הליטורות צצואם לנפש מואת ידו"ד עד הגיע' לעת רלון ודע כי צתאחז מדת הטויעם המלכות אז כל המלכות למיניה' מקצלים פרנסה וקיר' ומנוזן וס' מן המלכות והסוד עיני כל אליך יצברו ואתה נותן להם את הכלל צע"ח צע"ח מונע ולא צכל עת מיה כחצי אחריו פותח את ידך ומשציע לכל מי רלון עת רלון חורו שאמר הכתוב יפתח ידו"ד לך את אולור הטויעם את השמים לחת מנר ארנך צע"ח ולבדך את כל מנעשה ידך וגו' וכחצי שחול כעץ שחול על פלגי מים אשר פריו ימן צע"ח חורו קוד זכור ושומר אמרו חכמינו ז"ל עונה של תלמודי' חכמים מלילי

שערי צדק

מלילי שבת ללילי שבת ולפיכך הגשמים צלילי שבת סימן זכרה לעול' וכתיב איש אמו ואביו חיראו ואת שבתותי תשמרו וכסידר שלמה עליו השלום לעונק הידיעה זו פירש כמה דברי' ואמר עת ללדת ועת למות עת למעט ועת לעקור ושאר כל העתי' ספירש באתון פסוקי' וזא ופירש פסוק אחד לתקן כל מיני עתי' ואמר בכל עת יהיו גבדיך לבני' כלומר למשך הלבון העליון ע"י הרגון ואז יהיו כל העתים צנוצות ובשפע וכידן הוא המריק השמן מלמעלה דרך הליכרות העליונות ואמר בסוף הפסוק ושמן על ראשך אל יחסר ואמר כשמן הט' הורד על הזקן זקן אהרן בודאי שמוסף עולם האחד והרמתי' ולפיכך היה נכנס לקדש הקדשים ציום הכפורה' צבגדי לבן ולפי שהם מרלים ומתקני' כל העתים כתיב אל יצא צבל ע"ת אל הקדש וכתיב צבל עת יהיו צבדי' לבנים וכתיב זאת יצא אהרן אל הקדש כחנת צד קדש ילבש ומכנס צד יהיו על צצרו צבדי קדש הם ורחץ צמים את צצרו ולבשם צבאן הודיע סוד צבל עת יהיו צבדיך לבני' ואלו הם העיקרים הגדולים הנקראים ע"ת רל"ן :

ואחר שדורענוך אלו העקרים הגדולים צמלת מלכות דע שיש לבן גם שמות הרבה מיוחדים לה לפי רוב מעלותיה לפי שהם תכטייה ותקויה ואם צבאו לפירש כל אחד ואחד צפרט לריך זה עורר גדול אונס ומה שכתבתי לך צזה השער תכנס לכמה חדר' פנימים פקח עיניך וראה כמה סודות שהם כתומי' לפיכך וצערות הט"י גם צצכרנו צצצור זה שער ומעלות המרכבה והמערכה צפרט הספירות כזכיר גם שמות הסמוכים לזאת מלכו"ת וכבר ידעת כי יחוד כל הספירות על דרך האמת צבתאחדם כול' צמדת המלכות והסוד והיה יד"וד למלך על כל הארץ וזהו שאמר צפרט יצירה עשר ולא תשע וכבר ידעת כי תשעה אספקלריאות מאירות ואח' אינה מאירות ואין תקון כולם אלא זאת מאירה והסוד שלהצת קאורה צבתלת והיא כסא לכול' צסוד גדול ועמוק וחמס :

ודע כי הספירות הזאת היא אות אחרות' שצבס המיוחד והיא צסוד ייחוד השם לגמרי וזה יתאחדו כל הספירות ואליה יעשכו כל הליכרות וזהו סוד ה' אחרונה של שם המיוחד : **ודע** והאמן כי כל תרי"ג מלות צצצורה צצצור צצצור ספירות כדמיון הצורה שצצצית צצצעה חוטצ וצצצעה רוקס כ"א לפי מיני ויש מלות שהם נאחזות צצצות המלכות כגון תכלת צצצליית שיש צה חוט אחד תכלת וצצצעה לבן והסוד צ"ת שצב צצור וסוד הזאת של יום הכפורים אחת ואחת אחת ושמים אחת ושלב אחת וארצב אחת וחמש אחת ושט אחת וצצב שזו היא הצינ"ה וזו הספיר' מתאחזות צצצעה צעליה שזו הייחוד השם השלם וכשמתאחזות צצצעה מתאחזות צצצעה שהוא צצציעי מתאחזות השלם צסוד יה וצסוד סגולה וסימן כי יעקב צצור לו יה ישראל לסגולתו והנני רוצה לך ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה להלה ולשם ולתפארת צבאן כלל שלשה מקומות הייחוד והנני מפרש עליון אינו אלא העולה להלה כי עד הגדולה והצצורה עולין כל שרי האומות צסוד אצרה וילתק ונקראין זרועות ונקראין צמות ואחת על צמותיו תדורך והאכלתך נחלת יעקב אצין ולא נחלת אצרה וילתק ונתחלה הולכי' הנחלים עד שם אשר הוא סוד המלכות והנני רוצה אמר צצצליים להעלות ממש ארון האלה' אשר נקרא שם שם אלהים יד"וד צצצות יוצצ הצצצות עליו וצצצרי הימים כתיב אשר נקרא שם ולא עוד ציצר הכל ציצור גדול דודר הפלגה ידעו עיקרים הללו ורלו להפריד אלוך אמר ונעשה לו שם שם רלו להפריד מלכות ומיוחד לפיכך דור הפלגה ועליהם כתיב ואנשי דמים ומרמה לא יחלו ימיהם וציבור כולו רצוח שם האחד פלג כי צימיו נפלגה הארץ צימיו ממש אנשי דמים ומרמה לא יחלו ימיהם וכשאר פלג אלהים מלא מים והם לא יראו צפלות נהרי נחלי דגש וממאה אצ"פ כן שם נגמזו הכלים על ידי גולה ומה שהתחילו לא יצור מים והם הם עד שיצא משיח וישיצו הדגרים לתקן וזהו שאמר חממינו ז"ל כל העולם מצבל לארץ ישראל עוצר צעשה שנה' צבל יצאו וטמה יהיו עד יום פוקדי אותם והצן זה נאמר אמר אחר כך לתפאר' כי התפארת הוא קו האמנעי הקוצר הכל צין תלה לשם כדמיון יד"וד אלהים והסוד תלה יד"וד יצור פי ויצר כל צצר שם קדשו לעולם ועד וצדך זה דע כי יש מלות מיוחדות למדת מלכו"ת ויש מלות מיוחדות ליסוד כגון עריות וברית מילה וכמה מסודרות וכן לגלגל והוד וכן לתפארת וכן לגדולה וכן לבניה וכן לחכמה וכן לכתר העליון וצדך זה נאמר מלות התורה אשרי הודע ומתקיימם והיודע סוד זה הכחצ שאמר עת לעשות ליד"וד עת לעשות ממש כצכיל כל העושה מלות למטה

כאלו ונקיים המורה שהיא לנועלה וזהו סוד שאמר או יחזק צמנתי יעשה שלום לי שלום יעשה לי סוד גדול מופלא ומנסה וזהו סוד אין כאל יסורין רוכב שמים צעזך צעזך ממש ומכאן ואילך ובגלותו שחקים והיודע סודות הללו יבין סוד עקב אשר שמע אברהם צקלי וישמור ושמרתי מלותי חקותי וחורתי :

רדע והאמין כי יש לך לחקור על המורה שנקראת כסא לכסא ויש כסא חילון לכסא פנימי וכסא החילון נקרא אדם וחזן לכסא החילון יש קליפות וימי כיסואין שאין ראוי לבינם לפני ועמידתן צחן ואם ח"ו נכנסו לפנים נתקלקלה המורה ונעמא הסיכל אשר ליתה לא יצאו צקהל לך ויש מלות הרבה שהן מורות על כסא חילון ועל קליפות החילונות כענין גיד הכסה שמורה על כסא חילון וכענין חוט חלב הדם והשאר כמה דברים ויש מלות הרבה שהן מורות על הקליפות כענין ערלות הפירות וערלות הצמר וכענין צהמות ועופות ורגים טמאי שאלו עניינים כולם נלמנו על סדר הקליפות החילונות שהם נקראים כסאות הטומאה צשעה שכמות הטומאה מצחון והטהרה מצפנים אזי כל הדברים עומדי על הסדר ואם ח"ו נתהפך הסדר וכנסו טמאים צעזרה אז כל המורים יולאים לחזן לפי שאין שניה נכנסים צחד אחד והסוד כי קלר המלע ושהשחרע והמסכה לרה כהמכנס וכמה הפליגו חכמינו זכרונם לצרכה להודיענו הספקוק זה והדומה לו :

וראוי אחה לפקוח עיניך צדברים שאמרנו לך צענין המלות לפי שהם כצונו של עולם ומהם חזין כח המקיים המלות או כמה הוא מקולקל העוצר צעירה והכל רמז צענין הנדה והזה כי הנדה יש לה קלת טומאה ולפיכך אין לה צענת ימים והזה שופעת חזן למקום לפיכך וספרה לה צשעה ימים ולפיכך וישלחו מן המזהה כל לרוע וכל זכ וכל טמא לנפש שלם מדרגות של טומאה שבו כאן כנגד שלם מחנות אוי להם לצריות מעלצונה של מורה ואלו ידעו ויבין צני אדם צמקום שהם מקלקלים ושיעור שהם מקלקלים ידע כמה הוא כח העציר ויהיו כשמים צנפשות ושמור עיקר הגדול הזה לכל המורה כולם ואחר שהודענו דברים הללו תוכל לדעת מהו כח הקדושה שהוא סוד הטהרה השפע והתוספת קדוש ומהו כח הטומאה שהוא סוד התוספת והריחוק הטומאה הפך הטהרה זו ריחוק וזו קירוב והענין זה יוכל להבין סוד טומאה צשוליה וסוד את מקדש יד"ו טמא ודי לך צמה שרמזנו לך צענין מלכ"ו ויד"ו למען רמזינו ומסדי הרבים יפתח לבנו צמורתו ויורנו כפלאות ואמר גל עיני ואציעה כפלאות ומורתיך :

הספירה השנייה נקראת אל ח"י ועליה אמר דוד ע"ה נכספה וגם כלתה נפשי לאל ח"י וחצי למאה נפשי לאלהי לאל ח"י וגר' והענין כי צשעה שהעולם צלון אז הכתר מתגלה צסוד אל ואז כל העול' צרחמים וזהו סוד אל וכל יושב על כסא רחמים וא"ת והכתיב אל זועם בכל יום צמנת זהו אל שהוא זועם בכל מיני אנשיות ופורעניות צשעה שהוא מתגלה לא אמר אל נזעם אלא זועם ועל דרך זה הוא סוד אל עליון ממש וסוד צרוך אצרים לאל עליון וזהו המושך רחמים ומייס מלמעלה וכשמושך הרחמים והחיים אז נקרא אל ח"י ולכך תקנו צתפלה אל ח"י ומגן מוגן מיימי אנשיות ופורענות ולפיכך כ"ו שמתמלא שם אל הוא ללד מדת הרחמים וזהו שם אל שהוא מתגלה צשעה שמתעוררת שלם מלות וי' כימות של דין על העולם ונקרא יש צסוד גדול ועולם וכשמתעורר עליה אל כולם כהפכות לרחמי' וכלם כצשות לפניו וזהו סוד יכצשו רחמיך את כעסך מעלינו שאין שום דבר צכל חיקון התפלות שאין צו כמה ספרים וזהו יגולו רחמיך על מידותיך והנני רומז נקראו מידות כנגד מה שמודדין מלמטה כפי המדה כך היא מלאה אם מדת טהרה ומלאים אותה מהררי קדש מעלינים ואם מדת טומאה ומלאים אותה מן החילונים ומן הזוהמא וזה הוא שאמר צמידה ששם מורד צה מודדין לו לפיכך כשיפיע שם אל עליון כל אלו המדות צורחות ומתפחדות ומתפחדות ומתגלגלות ויולאות ואז הדין נהפך לרחמים וזו סוד אל וכל יושב על כסא רחמים ומה שאמר צשעה שיפיע עולם הרמזי אז יכצשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך :

רדע והאמן כי כ"ו שיפיע מדת אל החיים צאים עמו והנני פותח אצרהם ירש צמדת חסד ומדתו אל והוא סמון לעולם החיים שהוא עולם הצינה וסימן אל ח"י וכשמד' אל יפיע ומתחבר למלכות אז נקראת המלכות אלהים חיים ואז כל העולם צרחמים וצקיום וצחיים וזהו סוד

שערי צדק

קוד מזה שתקנו בתפלה ונחיה ונחיה ברחמי' רבים שאילמלא שקדם אצרהם ליחזק אין שם תחיית המתים ולפיכך והאלהים נסה את אצרהם וכתב ויקח צידו את האש ואת המאכלת כאן רמז עשרה ספירות בפסוק זה ואם תאמר והא' כתיב ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אפי' עד שר שלום באמת פלא הוא קוד שלשה ספירות' עליונות שהוא נקום הנפלאות וזה שאני הכתוב אורך על כי נוראות נפלאותי נפלאים ונעשך ונאמר לעושה נפלאות גדולות לצדו לצדו ונעשך ונאמר יד"ד לצדו :

והנני ונפרש המזמור הנקרא הלל הגדול חזר ונפרש חזר יד"ד כי עוז הודו לאלהי האלהים הודו לאדוני האדונים צאלו שלש' פסוקים קוד הכת"ר והתפארת והעל"כות וכל המזמור נעולה לצד חזר המזמור על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ופירש לעושה נפלאות גדולות לצדו קוד הודו לאלהי האלהים שזהו קוד לצדו באמת פירש סמוך לו לעושה השמים בתצוה קוד הודו לאדוני האדונים שזהו קוד הכסים ושיטי העצב ולפיכך אמר צמקום הזה ויקרא שמו פלא חסד קוד יועץ את מי נועץ ויציגו באמת ואחר כך סמוך לו אל שורא מדת הגדולה ואחר כך סמוך לו גבור שהוא מדת גבורה ואחר כך אמר אפי' עד עולה לנעלה ולמטה שהוא התפארת עד עדי עד לכל ד' יתצדק שר שלום שהוא יד"ד וזהו שהצין המצין הנלכות לפיכך אמר סמוך לפסוק זה למדע המעשה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מולכתו להצין אותה ולבעדה בנשפט ונלדקה אם כן פקח עיניך וראה נפלאות צמח שציארו צענין אל חי ותראה בכל נקום שנוכיר בתורה אחת ומשמות הקדש לאיזה נקום הוא רומז ונאמר מדה הוא ונתנהג וזהו הנקרא בתורה אל שדי :

והנני פותח לך שערי עליונים דע כי כל נקום שתמלא בתורה שם שדי הוא קוד מלכות לצד ובכל נקום שתמלא אל שדי הוא התחצרות יסוד ונלכ"ות ואז נלכ"ות ומתמלאת חיים וזכרה :

דע כי אצרהם ילחך ויעקב שלשתם חצרו יסוד למלכות לפי שהוא עיקר חיקון המרכבה ושריות שכי"ה למטה לפיכך אמרה תורה וראה אל אצרהם אל ילחך ואל יעקב צאל שדי לפי שאין נכבסין לראות מעלות הנבואה אלא בהתחבר אל שדי ולפיכך אמרו האבות הם הם המרכבה והם תקנו צית הענווה ליסוד צחיבור המלכות ונקרא שם אצרהם צית אל ויעתק נשם ההרה נקדם לצית אל ונאמר וילך למסעיו ונגב ועד צית אל לפי שאצרהם הסייע את הרחמים מן הכת"ר שהוא קדונו של עולם צענין אל שחצרו עם כתר ונאמר ד' מנגב שהוא חסד אצרהם ולפיכך וילך למסעיו ונגב ועד צית אל כי נקומו של אצרהם היה נגב שנה' ויסע אצרהם הלוך ונסוע הנגבה וזהו שנה' יעין יד"ד ונשך האלילות לשכון במלכות וילחך גדר כל הפרק' שצד שנה' מפני הפחד ונקרא על שם ילחך צית אלהים והסוד ויירא ויאמר מזה נורא הנקום הזה אין זה כי אם צית אלהים חסד שער השמים ויירא הוא קוד פחד ילחך וילחך ישר מדת אלהים יעקב עמוד צמנע והסין לו נקום צית מלון ויקח את האבן אשר עם מראשותיו וישם אותה מלפני וילך שמן על ראשו והשפיע לה עשר ספירות ותקין הלוניות ונתייחדו כולן על ידו כמו שאמר כל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך וקרא אותם צית אל וצית אלהים על שם אצרהם וילחך צאל הנביאים וקראו צית יד"ד על שם יעקב כי יעקב הוא קו האנלגי והוא ירש שם יד"ד מכל ד' ועל זה אמר הנביא והיה באחרית הימים נכון יהיה הר צית יד"ד צראש הסרים וכתב לכו ונלכה אל יד"ד ואל צית אלהי יעקב צינה שמעה זאת ולפיכך תמלא שנקרא המלכות צית אל וצית אלהים וצית יד"ד כנגד אצרהם ילחך ויעקב כל אחד לפי מדתו אצרהם מדה אל ילחך מדת אלהים יעקב מדת יד"ד וזהו קוד אלהי אצרהם אלהי ילחך ואלהי יעקב והסוד הגדול הנחצר כל הספירות צמלכ"ות ע"י אצרהם ילחך ויעקב וזהו שאמר הכתוב ונאמר לאסף אל אלהים יד"ד דבר ויקרא ארץ מנצחת שמש עד מנצחו וגו' כאן רמז בפסוק זה קוד מנלכת האבות היאך חצרו כל הספירות ותקנו כל הלוניות שקילקל אדם הראשון והסימן מנצח לאסף מנע וסימן ואסף איש טהור האספו ואגידה לכם כמו שציארו כבר אל אלהים יד"ד דבר ויקרא ארץ ואז נתחצרו שלשה מדות עליונות כנגד אצרהם ילחך ויעקב הם היו כנה לקריאת הארץ מקרא קודש ישראל הארץ שהיהם גרושה האדמה

אשר נעמא ע"י אדם הראשון ואמר אל אלהים יד"ו דבר וגו' וזו נחמזר והאיר הארץ נכבדו והסוד שאמר בסוף הפסוק נעמזר שמש וגו' וכבר הודענוך והו נעמזר שמש עד נעמזר ודבר זה הוא סוד חיצור הספירות וייחוד השלם וע"י אצרה ילחק ויעקב ולפיכך אנו אומרים זכור לאצרה לילחק ולישראל עזריך וגו' אשר כרת את אצרה ונעמזר לילחק ויעמידה ליעקב חק לישראל צרית עולם וגו' ולפיכך נקרא צית אל צית אלהים צי"ת יד"ו על ידי הנביאים שצנו שלשתם ומלא יד"ו יתצרך נתייחד ע"י אצרה וילחק ויעקב אחר כך חזר ואמר הנעמזר הזה מליין מכלל יופי אלהים הופיע כלומר אחר שתקנו הלגורות אצרה וילחק ויעקב צליזה נקום הוא חיצור הספירות נמלכ"ות ונתייחד הוא הספירה הנקראת לין ולפיכך מליין מכלל יופי אלהים הופיע ולפיכך אציר יעקב שהוא שלישי לאצות והמזין סוד עיקרים הללו יצין סוד רק באצותיך חשק יד"ו לאצרה אותם חשק ממש וסוד ויצר זרעם אחריהם וזו סוד אל חי ומנן וזו סוד מנן דוד שג' כנגדל דוד נוארך צנוי לתלפיות אלף המנן תלוי עליו ואם כן שומר צכ"ו שחנאל אל שדי הוא סוד חיצור הספירות יסוד נמלכות ועניין הייחוד זה הייחוד שתקנו האצות ולפיכך אחר הכתוב וארץ אל אצרה אל ילחק ואל יעקב צאל שדי ושמי יד"ו לא נודעתי וגו' :

ודע כי צמון שנמלאת יסוד עם מלכות צייחור אל שדי צסם יד"ו שהוא התפארת מליין עמו לפי שהיסוד הוא קולו של וי"ו התחתון וסיונו אציר יעקב ולפיכך נראה צאל שדי ושמי יד"ו עמו וסיונו ווי העמודים והאדנים לעמודים ואם תאמר הרי אחר לא נודעתי להם דע כי שם יד"ו היה נראה להם צאמלעות מלכות אל שדי ושדי הוא אספקלריא שאינה מאירה ולפיכך ראו המלך צמלכותו ולא נראה להם אלא צאמלעות מלכות ואינם יכולין להצין אמתת עלמו ממש לפי שהמלכות מפסיק ולפיכך לא נודעתי להם לא נודעתי אלא צעמלי ונעמזרתי להם שנחלות המלכות מפסקת וזו נמלאת אליו אמודות צאל משה רע"ה סילק המלכות כאמרו פשטתי את כתנתי וראה אחרים צאל לא ראה הפנים וא"כ שומר צכ"ו שחנאל שדי צחורה או אל שדי ותוכל ליסד את כל דבר על נמכותו ותצין נפלאות גדולות כי מתוך השם הנזכר צכל ענין מעניני המורה תוכל להצין עניין הפרשה או הפסוק לאיזה נקום הוא דומה ויפתחו לפיכך כמה פתחים ותוכל להכנס בהיכל המלך ומראה נפלאות נחוצות ונמזרות נמזרות לענין וסנן עד מאוד כל מה שפירשנו ואז תלית את דרכיך ואז תשכיל המדה הזאת נקראת :

מקור חיים והטעם לפי שכל הנחלים הנמשכים מנחוצות הנהר היוצאין מע"דן כולן מתקבלין צמקום הזה והוא המקור הנמשך דרך ע"צ גשרים ע"י הסוד והוא המנאל מדה המלכות וע"י נקרא מקור מים חיים והוא מעיין גי"ס מפני שנקור מים חיים מריק צחורה כל מייני צרכה ושפע ומים חיים חסה"כ אותי עזבו מקור מים חיים למצו להן צורות נשצרות אשר לא יכילו המים ואותן המורות הן חילונות אין להם חלק צצאל שצע שהוא צצר מים חיים צאל אותן צורות הן צורות חלונות הם צצרת נשצרים אשר לא יכילו המים ועליהם נאמר כי שומה עמוקה זונה וצצר לרה נכרים ואלו הן הצצרות חוץ לעול' המים וכולן יורדין לצצר שחת ולמקום שאון ועליהם נאמר ויעלני מצצר שאון מעים הין ואתה אלהים תורידם לצצר שחת וכל אלו מקליפות הערלה שהן חוץ למחילת ההיכל והסיונו זאת ירושלים צחור הגוים שמתים ובצינותיה ארלות :

ודע כי צעמה שחוטאים ישראל ונעמזר' ההיכל הרי מרפסין צטיט הין ומקורות המים פוסקים ונאספי' וזו סוד מעיין נרפס ומקור נשחת לדיק מ"ע לפני רשע וכתיב כי מפני הרעה נאסף הלדיק ודע כי נשנעמזר ההיכל ומרצ הצית פסקו הליגורות צצמת ונמזמו המעיניות עד שזו המלכות להחצר צלדיק כי נשפטה מלכות הרשעה צעול' נאסף לדיק כאמרו כי מפני הרעה נאסף הלדיק וכשהרשעה כלה צעשן תכלה ויעציר ממשלות חוטאין מן הארץ אז ציום ההוא ילאו מים חיים מירושלי' ומעיין מצית ידור ילא ואז והיה יד"ו למלך על כל הארץ ציום ההוא יהיה יד"ו אחד ושמו אחד ע"י המעיין היוצא מירושלי' שהיא נמחצרת צה מקור מים חיים וזה נקרא פלג אלהים וזהו שאמר הכתוב פלג אלהים מלא מים ופי' הפסוק כך פקדת המים והארץ והשוקקים רבות תעשרנה פלג אלהים מלא מים ופקדת נוך ולא תחטיא

שערי צדק

חתימה ויד"ו פקד את טרה כאשר אשר צמקום הזה רלו להפריד דור הפלגה ואמרו ונעש' לנו שם רלו להפריד צין יס"ד לנלכ"ות ורלו להשחמט צמלכ"ות צמחות הטומאה ועל ידי הזהמה שהמיל הנחם הידוע צמלכ"ת ע"י אדם הראשון צמור עץ הדעת טור ורע לפי שהמקדש הוא נחמון לטהרה ואח"י יכנסו בו טומאים וטומא"י את המקדש וזהו סוד ותצאו וטומאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה כי את קדש יד"ו טמא ולפיכך רחם אדם הראשון להשחמט צמקדש ע"י טומאה דהיינו רעה וכן רלו אנשי דור הפלגה ולפיכך גלו וצ"ר אשר צנו בני האדם אשר צנו צנו דאדם קדמא וטמא"י דומה לתטא אציהם ורלו להפריד צין פלג אלהים מלא מים לצאר נים חיים הטומאלות מן הפלג הזה ורלו לנללות הצאר מן המים הזידוני' ויי המרי' המאכררים ורלו להשחמט צו וזהו שאמר הפסוק לעשות כוונים לנללכת השמי' ומן אז חדלנו לקטר לנללכת השמי' חסרנו כל וזהו עיקר ע"י צמון מלכי ישראל גם צמון ונעשה היו מפרידין את השפע מן הפלג והיו רולים להשחמט ע"י טומאה וזהו שאמר הכתוב אל ירא צפלות נהרי נחלי דגש וטומאה מי שחא רוחה צפלות אינו רוחה נחלי דגש וטומאה אצרהם אצנו ע"ה היו צידיו כל כחות הטומאה והטהרה הטהרה ונפנים והטומאה נחמון ומסר כחות הטהרה לנחמון סג' ויי' צדק את אצרה' בכל ויתן אצרהם את כל אשר לו לנחמון וכחות הטומאה החילויות מסר אות' לצני הפלגשים ח"ה ולצני הפילגש' אשר לאצרה' נתן אצרה' מתנת וישלחם מעל יחמק צנו בעורבו מי קדמה אל ארץ קדם הנה הצין אצרהם אצנו ע"ה המרכבות טהורי' ונפני' לנחמון צן טרה והטומאות נחמון לצני הפלגשים וזהו שא"ל בשלמה המלך ע"ה ותרצ חכמת שלמה מכל חכמת צני קדם שצני קדם היו צני הפלגש' שמסר להם אצרה' מתנת שהוא שם הטומאה וכו' שאמרו חז"ל וצדק זה היו עוצדין ע"י צמון שהיה צית המקדש קיים עושי' ונשחמטשים צמנות של טומאה ודור הפלגה רלו להכין להיו' המלכות כסא לכחות הטומאה כענין עץ הדעת טור ורע ואמר ונעשה לנו שם שם ונעש כחטא אדם הראשון ולפי' אמר הש"י נפלגה הארץ ועתה לא יצטר מהם וגו' ולפיכך קרא עצר צנו פלג כי צימיו נפלגה הארץ הם רלו להפריד מקור מים חיים הנקרא פלג אלהים מלא מים ולפיכך נחפלו מהם אנשי דמי' ומרמה לא יתלו ימיהם הרי לך מבורא ענין הפלגה והמדה הזאת נקרא צמורה **צו"ב** לפי שהוא חשע לספיר' הנאצירות והיא סוד קבלו של וי' התחמון והצית שהוא סוד מלכות סמוכה לה וסי' צראשית צרה אלהי' צית צרתא צית אל צית אלהים צית ידוד :

ודע כי כל אור הנצח צמנעשה צראשית צמ' הזאת חתומה וזהו האור הנשפע מן התפארת כענין ויחמר אלהים יהי אור וכתבי וירא אלהים את האור כי טור ויצלל אלהים גמור לצדיקים גמור צמנות צמלכות אור זרוע לצדיק לדיק ולדק מתחצרים צמור זרוע וכתבי וימנע מרשעים אורם טהרי האור הזה אינו מליך אלא צמלכות צלצד וכל החילויות שהם חוץ לנללות אינ' רואי' ואינם נהנים צה האור לפי שהם גמור צמלכות והמלכות נחמס לישראל צלצד ואין לאומות העול' חלק צה לפיכך וירא אלהים את האור כי טור ויצלל אלהים צין האור וצין החשך האור לישראל והחשך לאומות העולם וכן הוא אמר כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך ירח יד"ו וכצדו עליך יראה וזהו סוד הצדלה המצדיל צין קדש לחול צין אור לחושך צין ישראל לעמים צין יום השציעי לששת ימי המעשה וכשתצין סוד כל סדר הצדלה או תראה כי קודם אור וישראל ויום השציעי ענין אחד ואז תצין וירא אלהי' את האור כי טור וגו' והנה ציום השני שהוא סוד הצדלה לא נאמר כי טור לפי שצו צמור גהינם כלומר צו נחלו כל כחות הטומאה למיניהם ונתנה רשות לנשחית לחבל ולפיכך לא נאמר צו כי טור וזהו הצדלה שצנני שצמון שהעליוני' והתחתוני' מתאחדים הרי הכל טור והמצין הסוד הזה יצין לא טור היות האדם לצדו ונרנן מפריד אלוק וכתבי מלא מלא מלא טור :

ודע כי כל מעשה צראשית צמנות חתומים צמדת טור שהיא קיומו וכו' וקבולתו ונמנו יבא הטור והשפע והקיום והפרכין' לנללות שמשם מתפרנסים הילורי' למיניה' ואם ח"י יחטאו צני אדם ויחמלק הטור כלומר נאסף הדיק אזי כתבי וטמאמכס ונענו הטור נכס לפי שהיתה מדתו של דוד צמקום זה נאמר צו והוא אדמוני עם יפה עיניים וטור ראי' ועניין אדמוני כי מדתו כלולה צדין וצמחמים ומלך הדין שרו של אדום חקע צו יד וחקע כף ירך יעקב ולפיכך אלה תולדות פרץ צמור כי יד על כס יא ועשו הוא אדום ונאמר צדור והוא אדמוני ועל עשו נאמר

כאמר וילא הראשון אדמוני עד שצא הזמן שילא זרח וכבוד יד"ר עליך יזרח וזהו המקור והיסוד הנקרא מי עולמים לפי שהוא מושך החיים מן הצינה בבור השביעית וממשיך אותו במלכות בבור צה שצב ונקרא מי עולמים מן העולם ועד העולם וכבר ביארו לנו למעלה שנקרא אל מי ולפי שהוא קוד השביעית והוא מ"י עולמים והנה קוד השביעית תלויה זו וזהו קוד מ"י יד"ר ומי כפסך ואמנם יש לנו לעוררך בשני סימנים נאחזים בפקוק זה האחד מי יד"ר והשני מי כפסך :

והנני מנצר מי יד"ר שאין לו חיים וחולתו כלו' מלכד עלם הספירות שכולם אחדות שום ומי כפסך הוא מ"י הנפשו' שהרי הנפשות תלויות זו עם שאר כל הנפלאים והוא הקוד וישצב צמי העולם הוא מי הוא מ"י העולם נאמנת כי כשהוא ממשיך החיים מן הצינה במלכות אז כל הנפלאות כולם מתחפקים חיים וצרכה וספפ מן המלכות' כדמיון הצרכה המתחלפות מים שוממה ומתחפקים להשקות כל ערבות שגבן וכל מיני זרעים ונטעים למיניהם וזהו קוד וישצב צמי העולם אבל לא יקרא צמי העולמים אלא צמי העולם והבן זה מאד :

ודע והאמן כי הכופר בשביעית כופר במדה זו וכוטל חייו מן העולם ומכאן תבין קוד העובר על השביעית שאין לו שורש וקיום ועמידה ביד העולם כי כל שבעת ימי צראשית נסתלקו ממנו וכופרו בשביעית לא נשתייר לו קיום במקום העולם וכופר בשביעית נעקר בשביעיות ואין לו מקום בעולם לעמוד ולהשען ואין לו חיים ומזון וקיום בלד שום עניין לכך וישצב צמי העולם והבן זה מאד וממקום הזה אנו שואלים החיים תמיד כאומרו כי עמד מקור חיים כי עזבו מקור מים חיים את יד"ר ובמקום הזה אנו שואלין צראש השנה זכרינו לחיים שהוא מקור הזכרון ואומר כתבנו בפרס החיים כלומר בפרס שלו שזו היא מלכות צאמרו כל הכתוב לחי' צירושלי' וזו היא הספירה הנקראת יולד צראשית שזו היא המדה המלייית כל העולמות כולן במדת המלכות וזהו קוד ואין לור כאלהינו והנני רוננו לך ושומתיך בנקרת הבור צמורצ ונקרת הבור הוא קוד ומלכות ולפיכך ורשית את אחורי אמנם לא השינו בלור עלינו וזהו קוד הנני עומד לפניך שם על הבור צמורצ והכית בלור צברצ הנקרא לור ובכח לור העלין הוליא מים מלור החלמים ללגום מים כתב ההופכי הבור לגם מים בכח לור עלין ודע כי כל תולדותם של ישראל מן הבור ילאו וכן הוא אומר לור ילדך תשי וגו' ואומר ואין לור כאלהינו :

והנני מנצר הבור תמים פעלו תמים מונם בהתאחד עם העלכות והאיה תמים לו תמים תהיה עם יד"ר אלהיך התהלך לפני והיה תמים לפיכך אומר דוד המלך ע"ה והאיה תמים לו והשתמרה נעוני ולפיכך הבור תמים פעלו ועתה פקח עיניך וראה כתיב דרך הנמש עלי לור לפי שהוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי' לפי' אלה תולדות פתך ופורץ גדר ישכנו נחש עקלתון ומשפט לור צענין הנחש שהוא עקלתון ח"ל כי כל דרכיו משפט ודע כי המדה הזאת נקראת :

צור וכל הגבורה ומושכת מן הגדולה בבור הציטו אל לור חולצת' ואל' מנקבת צור נקרתם הציטו אל אצרה' אצבים ואל' שרה תחולל' ואמר לור ילדך תשי ותשכח אל מחולליך והיודע סודות הללו יוכל להבין מה יהיה זרעך שאין לו לאצרהם זרע ומשרה מלד מערכת הכוכבים והמזלות אלא על פי ניסים ונפלאות וזהו קוד ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כשראה דוד דמות לורות הכסאות החלונות והקליפות נקראות אדם והפנימית אדני אומר יד"ר לי לא אירא מה יעשה לי אדם והמדה הזאת היא נקראת **אביר** יעקב אציר ישראל לפי שמתה היסוד תלוי' ביעקב שהיו קו האמלעי וים לו ששה שמות שלם למעלה ושלשה למטה של מעלה גדול' גבורה תפארת של מטה נלח הו' יסוד וזהו יסוד נקרא אציר יעקב ולא אציר' אצרהם ולא אציר יחזק לפיכך התבונן עיקר גדול אומר נאום הארון יד"ר נצאות אציר' ישראל הוי אמנם מלרי אלקמה ומאויבי שהרי דוד שהוא צבל המלחמות והוא הכסא ליד"ר נצאות שזהו קוד אדני והרי יעקב עלה עד הצינה לפי שהוא רוכב על צמותי אצרהם ויחזק כמו שביארו כבר וכשאציר יעקב שואב מן הצינה אז גפן שלו כפורחת עלתה נילה ונתחלל הכשר גולה וכן הוא אומר המצינתך יאצר קץ יפרוש כנפיו הבן נפלאות עליונות יפרוש כנפיו לחימן שהרי מקדי דוד שואבים ע"י יעקב אצרהם שהוא צתימן זהו שאמר הכתוב מנן אצרהם מנן דוד חסד לאצרהם חסדי

שערי צדק

חסדי דוד לפיכך יפרש כנפיו לחינוך ללד ימין חסדו צבאו לחצק הנוכח"ות שואלו תחת לראשי וינינו תחזיקי אלוה ותינון יצא ותחלתו מלאה הארץ תחלתו בודאי ומלדק ללד"קה יד"ור אלהים ועתה פקח עיניך והבן נפלאות כילד התורה בארצת צחכמת השם יתצדק והמדה הזאת נקראת :

צדיק כלומר שהוא פלם ומאזני משפט וזה יתקיימו כל הנאות והעולמות בייחוד שלם והיא מפרנסת את הכל ע"י מדת העלכות והיא עומדת באמצע למעלה ולמטה וללדדין והנה המדה הזאת נקראת לדי"ק ומדת העלכות נקראת ללד"ק ובהסתעף כשפע לדיק בלדק אז אותה השפע נקרא לדיק וזה כדמיון הנותן פרוטה לעני שאותה הממנה נקראת לדיק ונמלא הנותן לדיק ומעורר לדיק להתאחד במדת לדיק ומציא שלום ביניהם ומחבר הספירות באחד ומציא שלום בעולם וזהו סוד והיה מעשה הלדיק שלום :

הבן סוד גדול הנני רומז וזרעו לכם ללדיק וקלרו לפי חסד הזרע ממש והחסד ממש והנני רומז ולדיק תליל ממות כשצני אדם חוטאים ומפריד אלוף ובסארה הארץ יבשה כי אין מים בשמים אזי רגל העלכות יורדות מות שאול לעדים יתמוכו וכל מי שפוגע בדינה מות בלי רחמים ותמלה אזי לאותה שעה אצל כל הגורם להתחבר לדי"ק ללדק ויררו גשמי צרכה לארץ אזי החיים נמלאים וזה נעשה במדת לדיק לעני גורם למעלה להעשות לדיק וזהו הסוד ולדיק תליל ממות ממש שאלמלא לדיק המציור הנעשית עם העלכות כל הפוגע בדינה ימות פקח עיניך וראה נפלאות לפיכך נאמר כי בל"דק יכון כסאו ושבים בלדיק בלדק' תכונני שמו ומשפטו ועשו לדיק כי קרובה יסועתי לבא והמציין עיניי' הללו יצין כי מלות הלדיק הוא סוד חיצור הספירות וייחודם והצאת שלום בין לדיק ללדק וזהו דבר הנראה לעין ממש נמלא למד שלשה שמות דוונים זה לזה לדיק לדיק לדיק ומחברות את האהל להיות אחד לדיק תרומם גוי וא"כ התבונן מעלות הלדיק בעינין היתה ומתחברת בין לדיק והכי היא מציאה שלום בין העליונים ובין התחתונים ומציאה צרכה ושפע ואלימות לעולם וגורמות לייחוד השלם ועל זה יש לו לאדם להתבונן בכל מלות ומלות מכל מלות שבתורה כונה עולמות מקיים צעשייתן וכונה עולמות הוא ומחריצ צביטורו וכל שכן בעוצרי עזירה וזהו סוד על מה אצדה הארץ נלחם כבודר ויאמר יד"ור על עוצם את תורתו והנצין סוד זה יוכל להצין וסוד הציאו את המעשר אל בית האויר ויהי טרף צניתי ובחונני נא בזה את לא אפתח לכם ארצות השמים והריקותי לכם צרכה עד בלי די וכן מה שאמרנו בעון ציטור חלה בעון ציטור ונעשרות ושמירת הארץ וזהו מלות ולא יעלה בדעתך כי הם צענין עונשים שנועשין את הפעולות או את העוברים אצל זה אינו כך אלא כל המצטל מלות וכן המלות אחרת הטעם שהיה כשפע בציטת עשייתו כגון לדיק כמנע כדמיון מי שאינו זורע שדור אינו קולר או כדמיון מי שאינו לוצע שמתקדד גופו כי עונש המלות הם דבר טעני ממש וכמו שטענ האש למחם וטענ המים לקרר להרטיב וטענ הלחם להשניע הרעבים וטענ המים להסקות למאדים כך צטענ כל מלות ומלות להעשות אותם העושות שכל' זה או אותם העונשים שכל' זה צציטולן בעינין שאמר בלדיק וכמו כן בעצירות :

ודע כי יש עצירות טובים ובהכל פנימי כגון גלוי עריות וחילול שבת ושאר כיוולא בהן ויש עצירות רעות כגון להיכל כגון אכילת שקלים ורמשים ובהמה וחיה ועוף ודגים ומאדים שהעוור כאלו מקלקל את השורות ומשבר את הליטורות ומציא ללם בהיכל וסימן ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממות :

ודע כי לכך נקראים הלדיקים לדיקים על היותם מעמידים כל הדברים הפנימיים צוקותי ומצפנים וחילונים מנחון ואין דבר יולא ומגבול שלו ועל דרך זה נקראים לדיק' והמציין מה שצארו למעלה יצין מה שכל' ולדיק יסוד עולם כלומר מדת הלדי"ק הוא יסוד עול' עליוני ומתחתונים שמתבר האהל להיות אחד ועליונים ומתחתונים אלו עם אלו ולא נטיעות הן מתברכות ואז כל הדברים צבלימות ועל ד"ו לדיקים למטה מעמידים כל דבר ודבר על מכונו וממלא כל דבר בגבולו ובתחומיו הפנימיים צפנים והחילונים מנחון :

ודע כי לפי נועלותו מתייחסים את ישראל ומתם לדיקים ומתם זקנים ומתם חסידים ומתם קדושים וכל אחד אחד כפי הנוקם שדבק בו למעלה והבן זה מאד ודע כי מדת הלדיק זו היא המספעת את הטובה על הארץ הידועה וכן למטה ועמך כולם לדיקים לעולם יראו ארץ

גלגל מטעמי ומעשה ידי להחפזר הבן צינה שלימה צענין גלגל מטעמי וצעניין מעשה ידי ומהו להחפזר וגו' כמה הוא כוי האילין צהיות ענפיו רצים ומשלח פארותיו וסכנניו לכל דר חסרו קוד תכשירים הנק' פאר חתן כחתן יכהן פאר ועשית צגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת והבן מה שאמרנו צמקומות אלו כולן כללים גדולי' להכנס מהם יכמה חדרי תורה שיש צה כמה גמלים והמדה הזאת נק' :

יסוד ויש לי להודיעך עיקר כלל גדול ודע כי יש יסוד שהוא למטה מן הצניין והצניין עומד עליו כענין יסודות וצנין שצבולם הזה התחתון ויש יסוד שהוא צאמלע והצנין עומד סביבו כענין יסודות וצניינים שצמנים לפי שהשמי' עגולים הם וכל גלגל יסודו צאמלעיתו ועי' אמלעיתו כל גלגל סודו והולך ואם חלמר הרי כל העולם התחתון כל יסודותיה עגולים דע שצנייני עול' התחתון שוקעים ונחים ואי' מתנוודי' אלל הגלגלים סודצ' והולכים חנידי ולפיכך נקראו התחתונים נחים והשמיים ומה שבהם חיים ויש יסוד שהוא למעלה וצנייני' למטה חסו סוד עול' העללכים שהם למטה ומשתוקקים ונכספים לעלות ולראות את פני יד"ו ית' וסיעון ציבורות הנמים נגרים למטה הרות סביב האש עולה צטבע למעלה דעיין שלשה עולמות ואחר שידעת זה דע כי הש"י נוסא כל והוא למעלה ומשאו למטה ומנו וכן הוא אומר כה אמר יד"ו רם ונשא ואחר שידעת זה דע כי הספירה הנקראת יסוד היא הותמת חיים וצרכה למלכות והוא למעלה ומנה וספירת העלכות משתוקק' ונכספת חנידי לעלות להתחצר צמדת יסוד והרי מדת העלכות תלוייה צמדת לדיק יסוד עולם כמו שהצנין סודע על היסוד ואם ח"ו הוסר היסוד נהרס כל בהסתלק מדת היסוד מנכסת ישראל נמלא חורבן העולם והצנין סוד זה יצין מה שאמרנו זכור יד"ו לצני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד צה וכן הוא אומר כי מפני הרעה נאסף הלדיק והתצונן היעז וראה מה שאמר ולדיק יסוד עולם שהרי כשתסתלק הלדיק מן הלדק הוי כתיב נפלה עטרת ראשנו שהרי הוסר היסוד וכן הוא אומר נפלה ולא חוסף קום צמולת צת ליון והתצונן היעז סוד יפה נוף משום כל הארץ הר ליון ירמתי לפון קרית מלך רצ צאמרנו צום יהוא אקים סוכת דוד הנפלת ומה שאמר הכתוב התנערי ונעפר קומי שצי ירושל' והצנין זה יצין ומה שאמר איכה יעיי וגו' השליך משמים ארץ תפארת ישראל והצנין צנין יסוד יצין ענין נפילה אונס צצוב הייחוד לנקומנו יחזור הצנין צצובו חסו שאמר המחזיר שכינתו לליון וכן הוא אומר מליון מכלל יופי אלהים הופיע צדק' יד"ו מליון וגו' כי צאמת מליון יופיע לסכון צירוש' לפי שליון וירושלים הם יסוד ומלכות ואם אין ליון אין צירושלים שכינה והבן זה מאלו, והמדה הזאת נקראת כל והעטם לפי שכל מיני השפע והאלילות והצרכה והחיים נמשכו ומכר עליון צדק כל הנוצרות צכל החדרים וכל הגמלים העליוני' כולם ימשכו מכל הלדיין וטלן יתחצרו צא' צמד' לדיק יסוד עולם וממנו ימשכו כל הטויות וכל השפעות צמלכות ולפי' נקרא צלשון כל כלומר מדה שכלל תלוי צו וכן הכתוב אומר כל פקודי כל ישרתי חסו סוד אני יי' עושה כ"ל כלומר מומדת כ"ל יולא הכל כי זאת המדה היא הספיר' התשיעי' ואליה יצואו כל הנוצרות וכל האלילות מלין סוף וממנה הכל נשפע ונאלל צמדת העלכות ומתצרכת גם היא צמדת כ"ל וכשהיא מתצרכת ממנה נקראת גם היא על שמה כ"ל על שהם נקרא' כלה כלומר שהיא כלולה מן הכל וזו היא המדה שלריכה לה ולה לופים לפי שהיא יסוד הכל והכל תלוי צה ולפי שהמלכות מתצרך ממנה נקראת על שמה כ"ל כמו שכתבנו כי מדת העלכות נקראת צמקומות הרצה ע"ש הספירה שמתמלאת ממנה וכבר כתבנו צזה עקרי' גדולים ועל דרך זה נקרא מלכות גם היא כ"ל וכן הוא אומר ויתרון ארץ צב"ל היא והמדה הזאת נתנה לאצות נחלה לפי ששלשתן האלילו צהם מדות מלמעלה כמו שצאמרנו אצרהם הכין לה ליטורות ותקונים ונקיית לו חסו שאמר ויד"ו צידך את אצרהם צכל ונקרא על שם אצרהם צית אל ונתנה לליון כדכתיב ואוכל מכל' ונקרא גם על שם ילחץ צית אלהים ונתנה ליעקב כמו שכתוב כי חנני אלהים וכי יש לי כ"ל ונקרא על שם יעקב צית יד"ו ונאלאת למד האצות ישרו שלשתן המדה הנקראת כל חסו צכל ולא חסרו כל למעלה ולמטה והם צאמת נקראו אשכולות צב"מ איש שהכל תלוי צו והמדה הזאת נקרא' :

ציור לפי שמליון משתיחו של חורה (כ"א לפי שמליון משתיחו של עולם ומיסוד משתיחו של מלכות

דלית

שערי צדק

ומיכוד ומשחיתו של עולם והנה ליון וירושלים הם יסוד ומלכות וכה"א צדק יי' מציין שוכן ירושלים וגו' ואומר המחזיר שכינתו לליון כענין המחזיר אצידה לצעלים וכבר ידעת כי עיר דוד היא ליון והנה הרגל הד' צערכנה הוא דוד והנה המדה הזאת היא סוד מדת שבת שהוא שביעי לימי השבוע ובאמת כי זו שבת וכל מלאכתו לפי שזו כלו כל הדברים בשלימות ובניוליו ובשבת תלויין ששה ימי' ומצרכתו ומעוצו ימצרכו עליונים ותחתונים ולפיכך ויצחק אלהים את יום השביעי ואין לו צד זוג שהוא שביעי לפי' כנסת ישראל היא צד זוג וזהם יתאחדו עשר ספירות ומתצדק הכל ומתאחד לפיכך בשבת כאשר זכור ושומר זכור ליום ושומר ללילה ועוד' ח"ח וילי' שבת ללילי שבת והמחלל שבת מות ימות לפי' שספר צעולם החיים ואל' נקום זה יתחזרו כל מיתות צ"ד והנה זאת המדה היא סוד המילה נענש ונקוד ויילם ופריעה זכור ושומר ולפיכך דוקא את השבת וזהו סוד שביעיות ושומר' ויזלות לשמימות ויזלות למעלה ואם ח"ו צטלו שמימות אז תחמיצ הארץ גלות צודאי כל ימי השנה תשבות אשר לא שבתה בשבתותיהם ומה צמדה צודאי עמוד והצנזון נחורת יד'וד :

והמדה הזאת היא יסוד צרית מילה צבד מילה ופריעה כאשר מילה כנגד יסוד פריעה כנגד מלכות ולפיכך מל ולא פרע כאלו לא מל וזהו השער שנכנס' צו צבד מילה שאלמלא צרית מילה לא נתנה תורה לישראל ולכך ידעת מה שאמרו ג' דברים נכנסו ישראל בצרית מילה וטעילה והרלאת קרצן והנה כל הנימולי' נדבקים בים'וד ומלכות ולפיכך כתיב באציהם התהלך לפני והיה תמים ואחנה צריתי ציני וצינך ציני וצינך נענש ומאותה הנקום זכה לזרע והצן זה מלא שאלמלא לא נפתח המקור לא זכה לזרע וזהו סוד ויולא אותו החולה ומאחר שנימול אציהם ונתגלה המקור ילדה לו שרה צן וזהו סוד ויולא אותו החולה ויאמר הבט נא השמימם וספור את הככבים ובאלה מלא לו מקור זרע מלדיק יסוד עולם וזהו ויד'וד פקד את שרה כאשר אמר נפקדו כל העקרות עמה והנה אדם הראשון נשמתם צמקום הזה עם הערלה צענין עץ הדעת טוב ורע וצא אציהם וסילק הערלה ולא נתגלה אור זרוע ללדיק ונפקדה שרה ונפקדו כל העקרות עמה והצן זה מכאן חצין כה יהיה זרעך כי הוא צודא שמי' וטוטיהם תחמייהם רוקע הארץ ולאלהים כותן כשמה לעם עליה סוד מלכות וזהו סוד כה מצרכו וגו' כה אמר האל אני יד'וד קראתיך צדק ואחזיק צידך ודע כי סוד המילה הוא סוד הגאולה והגני מפרש צליל שמורים נמולו צני ישראל וסוד מילה הוא סוד הגאולה כי הערלה שהיתה דבוק' בצמר הוסרה צגלות וזהו סוד את גם צדס צרית' שולחתי אסיריך נצור כי היסוד הוא סוד הגאולה לפי' שהוא שואב מן היובל שכתוב צו גאולה תהיה לו וציוכל ילא וצכל ארץ אמוחזכס גאולה תתנו לארץ והיובל הוא סוד כל הגאולה' וסוד כל החירו' :

ודע כי צמדות היובל ילאו ישראל מארץ מלרים שפתחו להם שערי צינה וזהו סוד וחמשים עלו צני ישראל מארץ מלרים ותמלא יליאת מלרים ג' פעמים צמורה ולא עוד ולפיכך תמלא כי הגאולה תלויה בצרית מילה שזהו היסוד ובהתחזר היסוד עם המלכות הרי הגאולה כמוכה למלכות וזהו שאמר לריך לסמוך גאולה לחפלה חותם צא"י גאל ישראל אר"י שפתי הפתח והצן זה כל הנימול זוכה לשתי גאולות גאולה למעלה וגאולה למטה שנימול ומצא שמת שהיא הערלה ולפיכך הגואל משמת חייכי המעטרכי חסד ורחמים הצן זה מלא והצן כמה כה צרית מילה כי זהו השער שצו נכנסים לכל הגאולות והנה המלכות כששואבת ומקבלת שפע מן היסוד שהוא סוד כל הגאולות הנמשכות מצינה נקראת המלכות על זה המלאך הגואל כלומר שלימות של יסוד עולם וזהו המלאך שהיה סולך עם יעקב הנקרא האלהים הרועה אותי וגו' והמדה הזאת נקראת :

חק ודע שצכל מקום שאתה מולא צמורה חק הוא סוד מדת יסוד וצכ"מ שאתה מולא חוקה הוא סוד מלכות ודע והצנזון כי ח"ק הוא היסוד שהוא מקום הקדושה והספירה והוא סוד הרחמים הפנימיים וכל הממוך לו מנחור והוא סוד הקליפות והערלות וכמות הסומאם והפנימי הוא קדש ומה שמולה לו חולין והוא הנקרא אור ומה שמולה לו הוא חושך וזהו מקום ההבדלה המבדיל צין קדש לחול צין אור למשך לפי שזהו מקום שהערלה מתאחד מנחור ועל דרך זה נקראת מדת המלכות עץ הדעת טוב ורע אי' האי או' וזהו כשושנה צין החומים ולפיכך כ"מ שהמלא צמורה לשון חק לריך אדם להבדיל צין מוחלת קדש למחלת חול כי חק לשון גבול וגדר הוא

הוא נשמו לים חוקו ומים לא יעברו פיו ואמר חק נתן ולא יעבור והנה סביב זה החק כמה מיני חוקים וקולות וקמטונים וחו מקום דוד ולפיכך הולך הזמירות כדי ללחו' עם המקטרגים ואמר יד'וד מה רבו לרי ואמר כל גוים סבבני בשם יד'וד כי אמילם סבבני גם סבבני בשם יד'וד כי אמילם נקנץ הערלה שהוא צריח מילה בשם יד'וד כי אמילם :

ודע שזה המקום שהולך דוד להלחם באויביו ולפיכך הולך מונן ותתן לי מונן ישעך ח"ש מונן דוד ולפיכך אדרפה אויביו ואשיגם ודע כי דוד קנץ כל כחות הערלה והטומאה סביב לכנסת ישראל ונלחם ונלחמותם וזיער הקולות ומסביבות הכרם אז בא שלמה בנו ומלא הכל נזמח אין שטן ואין פגע רע וזנה הצית על נכסיו ודע כי לכך נאמר צפר' פסח משכו וקחו לכם וגו' ושומרת את הדבר הזה לחק לך ולנניק :

ודע המקום שנכשלים הרשעים צו שאין מוילאים טעם למלות שנקראי' חקים או חוקות ואיני יודעים העיקרים הגדולי' והטובים התלויין בהם ולפיכך אמרת תורה חקתי תשמעו וזהמך לא תרביע כלאים ואמר ושומרת' את חקתי וארז'ל דברים שהשטן מקטרג עליה' ואומות העול' משיצין עליה' כגון שטענו ואיסור נצר נחלץ וכלאים ואכילת חזיר ושאר כילול בהם שכול' הם בכלל החקים והנה פרה אדומה ושעיר המשתלח שניה' עדים נאמני' מולי' סתרי' עליוני' צדור הצדלה דע כי סביב המלכות ויסוד כמה סבבי' וסלונים והנה סביבות יס'וד הוא השדה המלאה רומי' ומקטרגים והוא שר של עשו ויבא עשו מן השדה והוא עיף ששך דניס וחזו היא השדה שנה מנגלה עריות כי בשדה מלאה לעקה הכערה המאורסה ואין מושיע לה חזו היא השדה שנה הכר קין הבל ויהי ציוחם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגו חזו היא השדה שנה נופלים חללים חללים ח"ס וכל אשר יגע על פני השדה נחלץ חרב או צמת או בעלם אדם או צקצר חזו היא המקום הטומאות למי שהם :

ויש צדרי' הפנימי' שדה טוב והוא הנקרא שדה תפוחים וחזו כריח שדה אשר צרכו יד'וד מכלל שיש שדה אחד שהוא מקובל והנן זה מאלד לפיכך לוח הקצ"ה צפרה אדומה וקראת חוקה זאת חוקת התורה כלומר שמלות פרה אדומה סוד גדול המגדיל צין קדש לחול וצין טומאה לטהר הד הפונה לפניו טהור והלך הפונה לחזן טומאה לפי' אפר הפר' מטהר את הטומאים ומטמא את הטהורים ושומר זה העיקר הגדול כי מומנו תכנס לכל ענייני הרחוקים :

ודע כי החזיר יש צו מקלח סימני טהרה מפרים פרסה ורובו טומא לפי' אסור לגמרי ויש צדור הארצות והשפן סוד צענין מעלה גרה ופרסה לא הפריקו ענייני' גדולי' ואמר חזיר למה נקרא שמו חזיר שעתיד הקצ"ה להחזיר לישראל לאוכלו והיודע עקרים הללו יצין כמה ספרים תלויים בחקים וחקות וחזו לא תלכו בחקוי' הגוי' אשר אני משלח מפניכם כי חק הפונה לפניו הוא חק שלנו והוא טהור והחק הפונה לחזן הוא חק הגוים והוא טמא ולפי דרך זה תמלא צ' שעירים צ"ה אחד דמו נכנס לפני ולפנים ואחד משתלח לחזן לשלח אותו לעזאזל המדבדב וצ"ח וסיתה זאת לכם למקח עולם צעשור לחזן והמנין זה יצין סוד הטעם למה נולדו יעקב ועשו תאומים צדקם אחד ונפרדו זה נזח וקדו ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזירה נפלאות סוד שני' זאת עשו שנאחי ואשים את הריו שומה וסניה' נולדו צדקם אחד וסניהם סוד חק צינה שומה זאת וקדו והלל את עשו ליעקב כלום יד'וד ואהב את ועקב ואת עשו שנאחי ואשים את הריו שומה וסניהם נולדו צדקם אחד ח"ס של טומאה טהרה תלויין במלת חק ח"ס ערלה ומילה וקדו עץ הדעת חזו ודע ואם תצין צדור עקרים הללו יתבארו לפניך צכ"ג שתמלא בחורה לשון חקים או חקות והמנין זה יצין עוד אם לא צריחי יומם וליילה חקות שונים וארץ לא שומי סודות ענוקים ונפלאות נגחות במקומות הללו ח"ס את חקתי תשמעו ומכאן תכנס לסוד הגלות ולסוד הגאולה ומה טעם שנאכלו ישראל מונגרים **ודע** כי מנרים מנרי' לא"י כמו שכתבנו כבר לפיכך היתה צית כלא לישרי' שהיו יושבין מלך הגדר הפונה ללד החזן שהוא מקום הגליות והקצ"ה לוח לקנץ הערלה ושאריו ישראל ומפנים חזו סוד ואחם לא תלאו איש מפתח ציתו עד צקר והמנין סוד זה יצין סוד כלאים ושטענו מדוע נאסרו לישראל ומדוע הותרה צילית כתבי' לא תלגש שטענו למר ופשתים יחזרו וכתבי' גדילים תעשה לך המנין סוד זה יצין סוד העלכות' שכתבנו צו למר ופשתים ותמך נפילך

שערי צדק

צפנך כפיה אשריכם ישראל שזכיתם לזה לפיכך כתיב בלתי' כלומר שהוא נוכח שני דברים צנור אחד בלא כלל שניהם בלתי יד יד שניהם ידים רגל רגל שניהם רגלים יום יום שניהם יומים אמנם יש דברים שאין בהן פירוד מים רמים ודברים הללו הן כצטוונו של עולם :

ודע כי בגדי לנץ יש בהן סוד גדול ובשאר בגדי' כהונה יש בהם סוד גדול כעצם איסור בלתיים ואם תזכה לכנס תראה כוונה נפלאות ואחר שציאנו לך זה דע כי צנורה שנתנה תורה לישראל ונתנו עמיה לישראל חקים ומשפטים אשרי העם שזכה לו דע כי מרה מנחון ומתוקה ומצפנים לפיכך כתיב שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו וצמקום הזה הוא סוד הנסים והנפלאות ומגלים נסים לקראתו והכל צמלת חוק לפי שהוא דבוק בצנפת והגני מפרש משפט הוא תפארת ח"ק הוא יסוד ויעקב נחשו צתפארת ח"ק ונחשו צנפת כוונה שגא' ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטי' לדיקים ולפי שזכ' יעקב לבכורה זכה לח"ק אשר כרת את אברהם ושצונו ליחזק ויעמידה לח"ק ליעקב לפי שהחק תלוי ביעקב והוא אציר יעקב וכשישראל לדיקים נקראו אציר יעקב לצד והגני מוסר לך מפתח צנורה שגא' שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו כל הנסים והנפלאות תלויין צנורה. זכה ומצפנים ומתוקה לא זכה מנחון מרה וילא לחון וכן הוא אומר וילא בן האשה הישראלית וזהו סוד צכ"ו שאמר ולפי שהוליא את עלונו מן הכלל כפר צעיקר והגנין זה יצין סוד עד לא עשה ארץ ומולות וילא אותו המולה לא תהיה אשת העת המולה וירץ לנץ אל האיש המולה חלומה העין לענה נחמין לבו ולפיכך כל שומתי חון בכתר אחר שזכנה בית המקדש כל אלו העיקרים הגדולים נכלים צמלת חק ועתה שים לנך והתבונן ותמלא סוד צדק מים חיים או סודות נורות נשגרים אשר לא יכילו המים והמדה הזאת נקרא ליודעים הסודות חן :

לוייתן והסוד עתה הפעם ילוי' אישי' אלי לפיכך לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יד"ד הוא נחלתו שאין לו עסק בחון אלא מצפנים והגנין זה יצין כי לויית חן הם לראשין וענקים לגרגרותין והגני דיוח כעשר איש ולויות קצב והגני מוסף מלוח יד"ד חון דל כל הלויות שבעולם תלויות צמקום זה וכתיב לזה רשע ולא ישלם ולדיק חון ונותן לפיכך גדול המולה לעני צשעת דוחק ועל כן לא היה ללוי חלק ונחלה דע כי הלוים הולכנו לנחלה מעורה צהרם סוד גדול ומסודות האמונה וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעצירו חצר על כל צרם וכנסו בגדיהם והטהרו וצמקום הזה הוא סוד הטהרה לפי שהטומאות מקיפות וכל לז' ולרין גלוח צסוד זמירות דוד וכבר כתבנו הטעם לעיל' דרך נחש עלי לור וזהו סוד ונה שכתבנו לעיל לפיכך לרין תגלחת והנה הכהן הגדול ללז' ימין והלוים ללז' שמאל אלו מלד הגדולה חסד ואלו מלד הגבורה דין לפיכך כולם ילזו ויקוו צמדה הזאת שנקרא לוייתן והנה ילזו מלוי הכהנים שהם חסד גמור ואחר הלוים שהם דין צינ"ה ששעה זאת ולפיכך נקרא לוי צמדת והגני מוצר לוייתן נחש צריח לוייתן נחש עקלתון דרך נחש עלי לור כי צו נאחזים כחות החילונות צסוד רחמים ודין יש לזה ופורע יש לזה ואינו משלם לזה ופורע לדיק הפנים הפנימיים מושך כחות עליונים מן הספירות וממשיך אותם בצנכת ישראל ואז כל העולם צצרכה אמנם כחות הטומאה מקבלין ואינם נמשכין והמה מפסיקים הטומאה מן העולם וזהו סוד לזה רשע ולא ישלם אצל לדיק חון ונותן את הכל כמבואר וזהו סוד מלוח יד"ד חון דל וגמולו משלם לו מלשון גומל חסדים גמול' ידו הדה :

ודע כי יש לוייתן והוא צים וממנו עתידים הלדיקים לעשות כעודה הכל אמור וממנו נכנסין למי' העולם הזה והזוכה לבעדות לוייתן זוכה למי' עולם הזה ויש לו חלק לעה"צ וזהו סוד ועמך כולם לדיקים לעולם ירשו ארץ ודי לך צמה שרוננו צמקום זה חז' ה' המדה הנקרא צכ"ו :

זכור לפי שהוא מקום הזכרון שמונו עולין עד מקום צינה וזהו שאמר הכתוב זכר עשה לנפלאותיו כבר ציארנו לך כל שלשה ספירות העליונות הם מקום המעשצנה העמוקה והאלימות וכל הדברים כדמיון המעין שאדם רואה המצוה ואינו יודע מקום התחלה וזהו שאמר לעושה נפלאות גדולות לצדו וכתיב אודך על כי נוראות נפלאותי נפלאים מעשיך והסוד הגדול נורא תהילות עושה פלא והגנין סוד נורא וסוד תהילות יצין מקום הנפלאות לפי שאותה מקום נעלם

נעלם ונסת"ר תיקן לו הקצ"ה יניקה וזהו קוד שהוא שציעי שלנו והוא השואב' ונאורו מקום העליון ידיעת סודות והסתרים והנפלאות לפי' כתיב זכר עשה לנפלאותיו אשרי העם שכה לו ועד המקום הזה הנקרא זכור אלו אומרים כל לפי שהכל צו ונמנו כנסיין לכל הגמים העליונים וזהו מקום הצרכה שזמנו מתצרכים כנסת ישראל וזהו שומר הכתוב בכל המקום אשר אזכיר את שמי אצל אליך וצרכתיך מלשון יד' זכרו ידך ודע כי כל מקום שיופיע שם הזכר צרכה מלויה שם והסוד זכר לדיק לצרכה לפי שהוא לזה ונשלם יד' הוא נחלתו אצל הרשעים שלמים ואינם משלמין כתיב לזה רשע ולא ישלם זהו שם רשעים ירקב כמו הרקב שזנבלה את העץ ועתה התנוון פסוק זה שאמר זכר לדיק לצרכה ושם רשעים ירקב :

והנה ביארנו לך כי מזה הזאת נקרא שצועה לפי שהצצועות צו תלויה והסופר שצצועה לא נשאר לו מקום וקיום בכל הספירות והרי הוא בכל כאלה נכלת עלי' לפי שאין לו מקום יניקה בכל הספירות ואין לו יסוד צמה ישען וכבר ביארנו למעלה ביאור גדול ונכבד :

ודע כי זה הוא השער שבו נכנסין לראות פני המלך יד' לפיכך נבנה בית המקדש בזה ליון ודע והאמן כי זהו המקום שבו הקריב אדם הראשון קרבן שנא' ותישע לה' משור פר ונקרין ומפריס וזהו מקום שבו צנה נח מנח לה' והוא המקום שנקרא הר המוריה שבו נעקד ילחם וזה כל שער הספירות ומשכנכם אדם לנולדות כתיב זה השער ליי' לדיקים יצאו צו ומשנתאחז אדם הראשון בשתי אלו הספירות כלומר צמלכות וניסוד היה עולה עד הכ"ח ואין לו מקטרג ומונע לפיכך כתיב בספירות המלכות פתחו לי שערי לד' שערים הרבה שערי היסוד שערי צינה שהיא מכוונת יתורה וכשנכנס אדם ניסוד שזהו מקום השצועה אין לו מונע ומונע וזהו שאמר הכתוב זה השער לה' לדיקים יצאו צו לפי שזה המקום צית שער לעלייה והסוד על העומק הזה הוא קוד ירושלים וליון הוא שער הפניני ונקרא יסוד ומשם עולין עד מקום הרלון לפיכך כשהיו ישראל בירושלים היו מתפללין צינת המקדש תפלתן עולה עד למעלה צלי מעבד ומונע וזהו קוד תפלת שלמה כשנב' צה"ו המתנוון זה יתנוון עיקרים גדולים ונורא' כמו שביארנו צמקום הזה ולדין אלה להתנוון בלחות פרשה של תפילת שלמה ותחלת כל העניינים ומקודרים וכל זה צתפלת דרך ארץ ישראל וצירושלים ובית המקדש אצל תפלת חן לארץ ומקטרגים הרבה וכל זה קודם עלייתה ואין תפלת חוה לארץ עולה למועלה דרך ישר עד שהולכת לארץ ישראל ומשם לירושלים ומשם לבית המקדש כמו שכתוב צתפלת שלמה ע"ה וכשמונעת לבית המקדש אז היא עולה למועלה לפיכך ישראל שהם בגלות הם מתפללים סביבות ירושלים בחרצת כנפות הארץ ירושלים צאמלע לפיכך כל אותן שצגלות לקלות מערב יתפללו כלפי מזרח וכן אותן שצגל מזרח יתפללו למערב וכן אותן שצגל לפון יתהפכו פניהם ויתפללו לנפון נמלאו כל ישראל משלמים תפלתם לירושלים ולבית המקדש כי משם תפילות עולות להם יתצדק : **ועתה** יש לנו להודיעך מה יש צין תפלת הארץ לתפלת חוה לארץ :

דע כי תפלת ארץ ישר' דומה למי שהוא לדיק לדבר עם המלך וביאו קרוב מאוד לבית המלך ואין צורך פגע רע ואין שטן רע ותפלת חוה לארץ דומה למי שגריך לדבר עם המלך וביאו רחוק מאוד מבית המלך ויש צורך כמה לפטים וכמה גבנים וכמה חיות רעות ועמה ראה כמה לדיק ליהרר כרי שיונלט מנזק הדק ואחר הטורח כולו יתכוון שתהא ראויה להתקבל כמו שאמרנו ועוד דע כמה מעבדים ומקטרגים יש לתפלות ישראל כשהן הולכין לארץ ישראל ע"י כחות הטומאה של אומות העולם ואחיה ראה כמה אנו ראויין ליערר את עלינו ולכוין צתפלתנו צחולה לארץ כדי שנהיה ראויים להתפלל אל הש"י ואחר שעררתיך כל אלו העיקרי' והם צדמיון רמזים דע כי קוד אל חי הוא קוד צדקות התפלות והבקשות וכשהתפלה כהוון ונדבקות צמדת אל חי אז ארני מתקרב אל א"ל חי ואז מתאחזות הספירות וכשמתקרבת התפלה צא"ל ח"י כזר ידיעת כי הוא השורש המתחון של אלה וי"ו מאותיות הש"י ומאחר שמתדבקת התפלה צאל חי היא נכנסת בכל הסדרים שצבור אלה וי"ו ואז עולה התפלה למקום הצניע וממקום הצניע מתדבקת צחמ"ה הנקרא רלון וזהו עת רלון לפיכך אנו אומרים צדאש התפלה יד' שפתי תפתח שהוא צית שער להכנס ובסוף התפלה אנו אומרים יי"ו לרלון צאנרי פי לפי שרלון הוא סוף המעלות והוא י" של שם המיוחד הנקרא רלון וכן תרלון שהוא קוד י"ו עולה צקולו

שערי צדק

של יו"ד ומחזקת' צב"ת הנקרא אין סוף ולפי שהתפלות עולות עד מקום הכת"ר חקנו בתפלת מוסף כת"ר יתנו לך יו"ד אלהינו בתפלת מוסף ולא בתפלת יולר כי בתפלת יולר עדיין לא נאמרו כל התפלות ולא הגיעו עד לכ"ת אצל בתפלת מוסף כבר נשלמו תפלת יולר ועלו לראש הכת"ר ואחר שבוררתין כל אלו העיקרים יש לנו להכנס עכשיו צביאור שאר שמות ע"ד הנושלות והנ"י ידריכנו ויורנו דרך אמת נענין שניהם דברים צו לעדי עד אמן :

יהוה אלהים צבאות שמו תפלת האזינה אלהי יעקב סלה לפי ששני שמות אלו יו"ד לצאות אלהים לצאות מתאחדים זה כנגד זה ושניהם נכונים להריק בדרך הליטורות ונעלה צמדת כלומר המשכות הספירות של אל חי ושניהם פועלין לפי הדין הישר בכל לצאות העולם האחד פועל מלך המסד והשני פועל מלך הדין ושניהם מושכים דין ורחמים צמדת אל חי :

יש לנו להודיעך כי מלת יו"ד לצאות היא המושכת חסד עליון וחסד אצרהם וחיי עולם צמדת אל חי ומלת אלהים לצאות היא המושכת כח הגבורה והדין והפחד והעונש צמדת אל חי לפיכך מלת אל חי כוללת הכל לפיכך נקראת כ"ל שהכל זה חסד ורחמים ודין זהו סוד אלהי יו"ד עושה כ"ל וכתב על כן כ"ל פקודי כל ישרתי ואומר ויד"ד צדק את אצרהם בכל והטעם לפי שכל הליטורות והמשכות לדין ולרחמים כולן נמשכות צמדת אל חי וע"י מי ע"י מלת יו"ד לצאות וללהים לצאות שהם שני מדות ליינין ולשמאל ונשתי מדות הללו עם השלישית שצאנע נכללת מלת כ"ל ולפי שדוד הנלך ע"ה נחלש צמדת אל חי עם קולו של וי"ו והוא סוד של רגל הרביעי מרגלי המרכבה והיה אדוק צמדת אל חי והיה כלול בחסד ודין וצרחונים נאמר עליו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי' והוא אדמוני זהו סוד המשכות הדין עם יפה עינים זהו סוד חסד אצרהם וטוב ראי' זה תפארת זהו יעקב שהטוב תלוי צו אצל נעשו מה כתב צו וילא הראשון אדמוני כולו צלי יפה עינים וטוב ראי' אלא באדרת שער לפיכך היה שופך דמים וכתב צו ועל מרצב תחיה שהוא ירש הדם ותפירות דמים על ידו אצל צדוד כתב והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי' כשהיה דוד מתלבש צמדת אדמוני היה נלחם עם אויביו ולא תשוב חרצו ריקם וכשהיה מתלבש עם יפה עינים היה מפרנס ישראל ועושה עומס כמה חסדים צנין יפה וכשהיה מתלבש טוב ראי' היה מודקק צמורה והיה יורד לעוונות המורה והיה מסתכל בצמחים וכסוף לעושר טעם מתוקה והיה אומר טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף והיה נכסף ומתאוה ואמר גל עיני ואזינה נפלאות מתורחך והיה מקיים התורה מלת טוב ראי' וצמדת הזאת היה יורד לסמרי תורה לפי ששלוש מדות הללו נחצצו צמדת אל חי שהם החסד והדין הרחמים ונאחז דוד בשלשתן ועשה גם הוא רגל הרביעי לכסא נושא את השלשה זהו סוד שאמר תחמוני ראש השלשים ולו שם בשלשה :

ודע כי משתי מידות הללו הנקראות יו"ד אלהים לצאות נמשכים כל לצאות העול' לזיניה' ומהם נמשכי' כל מיני מלחמות שבעול' וצמקום הזה הוא מקום הקנאה והו קנאת יו"ד לצאות והוא נלחם ע"י למעלה קנאת י"י לצאות תעשה זאת ומהם יונקים הנביאי' צאמרו צביאי' בכמה מקומות כה אומר יו"ד כי לא השיגו לשם העליין אמרו כה אומר י"י :

ודע כי מנעלת משה רבינו ע"ה הוא על כל הנביאים כול' ומשה רבינו ע"ה היה נאחז צמקור' והנביאי' כולם נאחזים צמיקרי הנחל למטה והכתובים מנש נאחזים צמריכה ואלו שני המידות נקראי' נחליאל והמדה ששופכת זה נקראת כ"ל והמדה ששופכת כל צמורה נקרא ים ונמלך ד' מדות הללו כוללת צמקור אחד כ"ל הנחלי' הולכים אל הים והים אינו מלא ומה שאמר שהי"ם אינו מלא שאין לו מילוי מעלמו ועוד שהים מקבל מלך זה ומשניע לכל בני העולם מלך זה והסוד וזה יולא מעדן להשקות את הבן מנש יפרד והיה לארבע ראשים ואחר שהודענוך זה צמתי אלו המדות שהם יו"ד אלהים לצאות יש לנו ליכנס צביאור כל אחת ואחת כפי שיבור הראוי צמזרת הזור לפי יכלתינו אלהי לצאות הושיענו ונושע' ואחר פנינו והסם השלישי משמות הקדש הוא הנקרא :

אלהים צבאות והטעם שנקרא אלהים לצאות הוא שהמדה הזאת מושכת כל מיני הדין והגבורה מלך שמאל ושואבת מן הזינה ומן הפחד ונלחמות מלחמות

יד"ד בצלחות עליונות וכלל המוני נטע וזהו שכתוב ציוס ההוא יפקוד יד"ד על צלל נמרוס
 צמורס ועל מלכי אדומס בצלמס ולרדך אלס להודיעך עיקר הדבר כמו שכבר הודעתיך כי שם
 אד"כיס הוס המושל בכל המוני מועלס ומטס והוס הפרנס הגדול על כל הכנרלים וציוס כל גמז
 המלך וכל גמזיס המלחמס וכל כלי המלחמס כוכיס אס ורכבי אס כלי זיון רעמות וחרנות וקטמ'
 וחלסס ואנבי צלכתחלות ושאר כל כלי המלחמס ושסיס בגמז' קציב למדס הזחס כולס אחזיס
 חרב מלמדי מלחמס וכ' מוסד צלילות וכולס מוקצלס ספע מלד הפחד וכבר הודעתיך
 כי השס הנקרא אד"כיס סהוס מלד המלכות והוס המושל על כל הכנרלים' והוס מנייסי ומניח
 מוריס ומעשיר ומספיל ומרומס מוחך ורופא וכל אלו הדברים שם אד"כיס מועל על כל דבר ודבר
 כפי הספע הנל אליו מן המעלות העליונות אס לעוצס אס לרעס אס למלחמס אס לשלום אס
 לרעס אס לשונע ועחס יס לנו להודיעך נעמס שסס אדכיס יול' למלחמס ללחוס צמורס או צלרן
 מלחמס כלי המלחמס מגמזיס הפחד וע"י מי ע"י אלה"ס לצלות סהוס המושך הכס והגמורס
 והמלחמס לשם אדכיס וסכור סזס למס אלהיס זנחמס וכל מלל צלכותינו התכונן בפסוק זס
 ותמלל אלה"ס לצלות נענין המלחמס וענין המלחמס דרך זס :

דע

כי כשהסס ית' רוצס לעקור או להספיל אומס למטס אינסי מוספיל עד שמוספיל סר סלס
 מוקדס צמורס שהרי אמרו זכרונס לברכס אין אומס מופלט אלא א"כ מופל סרס תחילס
 סכא' ציוס ההוא יפקוד יד"ד על כל צלל מורס צמורס ועל מלכי אדומס בצלמס :

ודע

והאמנן כי כשדדך סרעס אחר יסרלל עליו הכתוב אומר ויקח שס מלות רכב צמור וכל
 רכב מלריס כי המלחמס היחס למעלס ולמטס והמלחמס היחס למעלס ולמטס חזקס
 צמסיס וסכור ויקח שס מלות רכב צמור שהרי סר סל מלריס נחמבר עם סמלל ומחוספו שס
 מלות רכב צמור מלכד רכב מלריס דלל"כ מלי כתיב ויקח שס מלות רכב צמור וכל רכב מלריס
 וכי כולס לא הי' רכב מלריס לפיכך אמר וכל רכב מלריס סנלו להלחם עם אדכיס' והוס סלמור
 מוס רכב"ס ליסרלל חדעו כי לא לכס המלחמס אלא להס' סכא' יי' ילחם לכס ואחס תחריטון
 ואלו לא היחס שם אדכיס' צמלחמס למס אמרס תורס יד"ד ילחם לכס יי' אס מלחמס אלא
 מלחמס היחס צרקיע ולפי יסרלל הי' סרצנין על היס היחס מלחמס הסריס החילוניס קסס
 מוס עמס מלד אדכיס' נחלצמס צמלחמס מיני המלצוסיס לצוש מלכ"ות וסיינו תסל"רס חיון
 יעק"צ ולצוש חס"ד מלד אדכיס להליל אס יסרלל ולצוש המלחמס מלד הגמורס שהוס ילחם
 להלחם עם מרכבות העליוני' סל מלרי' וסמלל חרעס ומלחמס צמור סלמס מלצוסין צמור ויסע
 ויצא וי"ט ססס סוד סלמס מלצוסיס סלמורנו עמס' מלחמס סל מלרי' סר סל מלרי' ונלחס
 אחוס וסיינו סוד ויסר אס מוסן מרכבותיו וינחמו צכדות ויאמר מלריס אנוסס מפני יסרלל
 כי יי' נלחם להס צמלריס וסוד ויסר מוסן מרכבותיו סס אופניס עליוני' סל מלרי' שהיו
 מניחסיס למלריס סלמטס צמורלס וצרכס העגלס ומסחצרו אחוס האופני' ומסחצרו כחות מלריס
 סלמטס מלל צעגלס זו צמון סמסחצרו אופניס הילך תנחג המושל סעליס כך סמסחצרו אופני
 העליוני' סל מלריס כסחרו כל המוני מלריס סלמטס ססס המושל סל מוסן האופניס ומסחגת
 צמורס וכסמללו המלריס עמון צמורס ידעו סכפל מוסן והוס סר סל מלריס למעלס ומוס כתיב
 אנוסס מפני יסרלל והטעמס כי יד"ד כלל' להס צמור' סלמטלס וכל אלו המלחמות צכס מי
 נלח אחוס אדכיס' צכס אלהיס לצלות סמלחמס צכס וז"ס יפקוד יי' לצלות על צלל מור' צמורס
 ועל מלכי אדומס בצלמס וגו' ואומר רוחס צמסיס חרבי על אדוס חרד ואומר אורו אורו מורו
 אמר מללך יי' לצלות כי לא צלו לעזרת יי' ואמר רבותינו ז"ל יס אר' מורו כוכב היס ולפי
 דרך זס דע כי השס הנקרא אלהיס לצלות הוס המוספ' לשם אדכיס' כס ללחוס מלחמות ה'
 וסכור אלהיס לצלות סוב נל סצט מוסני' ורלס ופקוד גפן זחס אלהיס לצלות סוב נל עד"ז
 סובס יי' רצות אלפי יסרלל סוב להספיע כס צסס יד"ד הנקרא גפן זחס על ידי מי אחס
 סוקר גפן זחס על ידי הפקיד שהוס אל סי ולפי דרך זס נלמר אלהיס לצלות ססינו והסר פניך
 ומטעס והמלד הזחס נקראת :

דוד צמורס צפסוק לך י' הגדולס והסגורס והתפולרס והסלל והסוד ומטס סנקרל הו"ד צמיומו
 ומלחמס צמלד הגמורס להספיל חריצים ולנלל מלחמות ולהליל אופני עליון וסכור כספך
 עליס למסחית ולא עזרתי כס וכל מיני הסודלות סלמור דוד צפסר סחיליס אלל מלד זו סמוכות
 והסודלות

שערי צדק

וההודאות על הנסים ועל הנפלאות במקום זה קצונות צדק יודו לה' חקרו ונפלאותיו לבני אדם וקוד ארבע לריבין להודות ומקום גוול לחייבים טונות בהשתחף אליו יי' נצלות שהוא קוד גמילות חסדים וקוד הדו ליי' כי טוב כל"ח וקוד מודים שקצנו בתפלה וקוד מודים דרצנן במקום זה הוא קצונה כי יי' אלהי' נצלות הם קוד מדת תלמידי חכמים ועי' כן נאמר ח"ח מרבים שלום צעול' וקודו ליודעי חן כי הם המרצ'י הסל' והקוד כי זרע הסל' הגפן חתן פרים והארץ יתן יבולה והשמי' יתנו טלם כצר ידעת כי טל חרמון ירד על הררי ליון שהם נלח והודו ולפי שהם מקו' ההודאות אמרו שצריך כריעה צמודים שהם קוד הכריעה לנכנס' לידעי' האמת ועל זה נאמר כי לך תכרע כל בךך וכל זרעה הצאה לעולם עי' אלו צאה לפיכך ניי שאינו כורע צמודים שדרו נעשה נחש לאחר שצעים שנה וקוד עי' שנים עי' שרי' שצומדי' בשורה כעניגול שהרי הנחש אורב ומצחן כנגד כל"ח והו"ד וכל ניי שאינו נזהר עומה ראו להכניסו נחש וזהו קוד כל העובר דברי חכמים ראו להכניסו נחש וכצר ידעת כי החכמה הם נלח והו"ד לפי דרך זה כי כשמחלצם ארצי' לצום הו"ד נולח כל מלחמות ישראל ונפרע לנו מלרינו ונשלם גמול לכל איזי נפסיו לפיכך לריך להודות למי שמחלצם לצום הו"ד והנלח למלחמ' והקוד הוד והדר לצאת וזהו אל ההודאות אדון הנפלאות לפיכך התבונן צכ"מ שחמלל לשון הודאה שהוא כנגד מקום זה :

ודע כי כנגד מדה זה עשה שמה צבית המקד' העמוד השני נקדק שמו צועז כי שני עמודים היו יכ"ץ וצועז וקוץ ועמודי שם מייסדי' על ארצי פ"ו והמצינן מלת צוה יצין מלת צועז ודע כי המדה הזאת מקבלת עוז מן הגבורה ונעוזה מן הצביה והוא כותן עוז ותעלומות לעם ומן המקום הזה נמשכין כל מיני כח ואלימות וגבורה ועל הדין והפחד וזכנת זה יושב מדת ארצי' צה"ד מלכ"ות ועמה התבונן צכ"מ שחמלל ההודאות או מודים שצריך כריעה שאלל מדה זו סגורה וכשמחלצם מדת ארצי' למדת יד"ד אזי נולחות המלחמה ומייצין אלו להודות לפניו כמו שאמרו צאגדה לפיכך אלו מייצין להודות להלל לשבח וזכר' מודי' שחקנו בתפלה התבונן כי כולה על נלח והוד הולכת והקוד הטוב שמך ולך נאה להודות ואם תזכר עדיין תראה צכאן גדולות ונפלאות :

ודע כי נלח והוד שהם יודו אלהים נצלות שנים' נקרא' צכל המורה שחקי' ואלו הן שני השמות הנקרא' שחקים שגפן טומינן מן ללדיקי' ותדע לך צודאי וצנידור כי צסוד השחקי' נמשך הטן והטל וסימן וצדדת הטל על המחנה לילה ירד הטן עליו וכצר ידעת כי טל חרעון היורד על הררי ליון ולמי ללדיקי' שצנה לדיק' ולדק וצכל לדיק' ולד"ק מקבלין כח פרכסה ומי' לכל הלדיקי' הנקראים על שום וכשישראל לדיקי' ומסייעים מרכבה עליונה רוכב בשמים השם צעזרתו של ישראל ואל תחמה שאני אומר צעזרתו של ישראל שאמרו חכמינו זכרונם לברכה שהעליוני' לריכים למחמוגי' לכסוע וכן הכתוב אומר רוכב שמים צעזריך ואומר או יחזיק צעזרו יעשה שלום לי שלום יעשה לי ואומר ועמה יגדל נא כח ארצי' ואם ח"ו צהפך אומר לור ילדך תשי ואומר הונעת' צדרכי' ואומר השיב אומר ימינו נחזור לענינינו אומר כי הש"י רוכב שמים צעזרתו של ישראל ונה הוא עושה מתקן שחקי' להריק על ישראל צרכה ומי' חסו קוד וצאחותו שחקים אחר שרוכב שמים ונה שכתך כשהוא מתגלה על השמי' מתקן שחקים וכה"א אשר יזלו שחקים ירעפו טל על אדם רב ואומר ויזו שחקים מועל ודלתות שמים פתח והקוד הגדול הרעיו שחקים מועל ושחקים יזלו לך יזלו לך מנש שטומינן מן ללדיקי' ולד"ק הנקד' לדיק' ונה כתיב צפריה תפתח הארץ ויפרו ישי ונני מאיר עיניך :

דע כי שני שמות שמתחיתם שהם נלח והוד שהם יי' נצלות ואלהים נצלות נקראים שחקים ושמים מועל ושחקים מתחיתם ועל שני שמות הללו נקרא ואמר היושבי צבתי' ואתה משנע השמי' ולפי דרך זה התבונן קוד רוכב שמים צעזריך וצאחותו שחקים וקוד הרעיו שמים מנש ואמר כך שחקים יזלו לך ואם תצין קוד שאמרו מלי שמים אש ומי' גדולה וגבורה אלהים אל דע גהאמן כי מן המקום הנקרא שמים יצא השפע למקום הנקרא שחקים וזהו קוד הרעיו שמים מועל ואמר כך ושחקים יזלו לך וכה"א רוכב שמים צעזריך וצאחותו שחקים ואומר ויזו שחקים ופירות הפקוק ויזו שחקים מן המקד' שהוא לנעלה מיהן ומיהן דלתי שמים פתח ודע כי נלח והוד נקראו ענם השמים לטוהר ועליהם נאמרו כענם השמים לטוהר לפי שצננו

שעלנו' וכחם זה מן המקום הנקרא שמים והם צבור ידוע צפירות ליודעים שהם עלם השמים ממש והם מקבלים כל העולמות למיניהם בעלם היו' זה מקבל כח והסוד כל עלמותי תאמרנה יד"ד מי כנוח :

ודע כי יש עלם אחד נהיה צבור אדם ונקרא לו שהוא עלומו של אדם והוא עיקרו ושורשו היינו נהיה האדם בעלם הטע' וכשמת האד' אינו נפחת ואינו נמוח ואלו יכניסוהו באש אינו נשקף נרחיים אינו נטחן נפטים אינו מתפוצץ והוא העלם הקיים לעולמי' והוא מקבל עובג ועדוים אחר מיתת האדם הנדיק ועליו נאמר ועלמותיהם יחליץ והוא העלם המקבל העונש נרשעי' ועליו נאמר ויהי עונות' על עלמות' והעלם הזה עיקר שרשו מעלם השמי' יא' ומשם מקבל כח ועליוס וקיום ועמידות כל גוף האדם :

ודע כי מקום הכריע באדם הוא צבור העלמו' ולפי שהקבלה זו מעלם השמי' נכ"מ שתמלא צורה קבלה כלפי מעלה באומרו כי אל קנא יי' אלהיך ואומר אל קנא ונוקם ויקנא יי' לארצו הם קנאוני בלא אל ועז"כ ורקב עלמות קבלה והסוד קבלת יי' לצלות תעשה זאת ולפי שהקבלה תלויה במקום הזה נא' צמנחת סוטה מנחת קבלה היא מנחת זכרון מנחת עון והיודעי' העיקר יודעי' כי הקנא' והזכרון סמיכינ' לעד לעולם והנלח והו"ד הם מקום יניקת הנביאי' ומן המקום הזה ילאו נביאים לפיכך תמלא הנביאי' אומרי' צנזותם כה אומר יי' לצלות ותמלא אותם מנכירי' שלשה ספירות תחתונות צנזותם שהם ארזי' אלהים לצלות יי' לצלות אלהים לצלות וכו' נכללי' צבור כה אומר יי' לצלות כמו שהודעת' כבר ולפי דרך זה תדע כי לפי שהם סוד המלאות צנזם ומסתכלים הנביאי' תמלא צנזת הנבואה שגופן של נביאי' נחתע ונפחד וכל גופן מזהבוע וכל עלמותיה' נזהלות עד שמתהפכין ומסדר שהיו נראוניה עד שנסמחן ומדקקת ואז רואים מה שרואים ועז"כ נמראה אליו אחרת ולפעמי' יאה חלום בהרבות המציאות ירבו המעשים והמחידות צהם אצל מרע"ה בלא חללנות נלח והוד היה מתנבא כי היה נכנס לפני ולפני' והוא שאמר הכתוב פה אל פה אדבר צו ולפיכך לא הזכיר מרע"ה צורה יד"ד לצלות לפי שלפני ולפנים היתה מקומו מנעת וכל לצלות מעלה ומטה על פיו היו יולאים ונאים :

ובר' הנאים להתפלל לפני יי' ית' על שאילת צנים אצל נלח והוד מתכווין להמשיך הכח לשם ארזי' אשר מהם כל נצח השמי' והארץ נמשכי' למיניהם ומהם יצא השפע לכל המיני' להמציא ולהוליד בכל מין ומין כפי עניינו וספר תולדות אדם צמק' זה תלוי וכל זה צהתמנר נלח והוד אצל יסוד ואלל מדה זו היו מתכוונים כל הנאים לשאול מאלה השם צנים ומהם צהתפללה לא התפללה אלא להיכל הדרך לה מה כתיב ותדור נדר ותאמר יי' לצלות אם ראה תראה צעני אמתך יי' לצלות הזכירה מקום תולדות כל תולדי' ועד איזה מקום נכתובה מהם צעילוי תפלתה עד מקום המזל העליון הידוע צבור יי'ג מדות צהיכל של רחמי' הקבוע צכת"ר אשר מאלות' מזל כל הדברים תלוין ואפילו כ"ת צהיכל עלמה מאלות' מקום שואצ וממנו הוא מקבל והוא שאמרו רז"ל הכל תלוי במזל ואפילו כ"ת צהיכל ומהם צהתכוונה צתפלת' עלמה עד מקום המזל למעלה למעלה ח"ס והיא מרת נפש ותתפלל מהם על ה' אל יי' לא נאמר אלא על יי' וכבר ידעת כי שלשה שמות הן ארזי' למטה יה"ה צאמנע אהיה למעלה וצבור אהיה תלוי המזל והוא סוד ותתפלל על יד"ד על יי' ממש והוא שאמרו חכמינו זכרונ' לצרכה צני חיי ומזוני לאו צזכות תלי מילתא אלא צמולא תליא מילתא וצמקום זכות הוא צ"ד של צנעים שהוא נקרא אלהי' שהוא מדה הנבונה והפחד' כמו שאפרש במקומו צנעים' אלא צמולא תליא מילתא צספיר' ארזי' הכתר והרולה להוליד צנים על ידי הסם עד מקף זה ראו לעלות וכן הרולה להשיג חיים וכן הרולה להשיג מזונות יותר על מה שרואים לו ומניין שאילו שלשה דברים הם חיי וצני ומזוני למעלה ממש זה חיים כתיב צחוק' הנני יוסף על ימיך ט"ו שני' יוס' כתי' ולא אומר מוסיק צני' כתיב צנין חלת חנה ומתפלל חנה על יי' ולא אמרה אל יי' מזונות מניין שאל' השלך על יי' הסך והוא יכלכלך על יי' ולא אומר אל יי' והטעם כי כל הרולה להשיג דברים הללו אינו יכול להשיג אותן צעולם הזה ע"פ הדין צמק' שנקרא זכות שהוא צ"ד הגדול שהוא מכוון כנגדו האמנעי שהוא יה"ה :

ולפי' דרכים אלו דע והבן שאעפ"כ שאני אומרים שהרולה לבוין חפלו יכולין לשם אחד

שערי צדק

ומעשרה שמות הידועים לעשר כפירות אין כוונתנו לוודא שגיגה כוונתו עד אותו השם ויעמוד אלא שימשך כוונתו עד המקור העליון אותו המקום אשר נמנו נולד אותו הדבר שהוא חפץ עד שגיגה השפיע לאותו מקום שהוא מתכין בו ולא נמלא המתפלל מיוחד את הכפירות ומקרב אותן זו לזו ואחר כך התבונן מה שאמר הש"י לאברהם בה יהיה זרעך שאתה לריק לעלות ממדת כ"ה שהיא התחבונה עד מדת אהיה שהיא עליונה אם אתה חפץ להשיג זרע זה קודם שאומר דוד הנלך ע"ה שיר המעלות מנומקין קראתך יי' נאמרו מק' הנקרא עמוק עמוק שהוא עמוק עליון כלומר אין סוף ואל תחשוב כי עמוק הוא למטה אלא כל דבר שהוא רחוק עד מאוד להשיגו נקרא עמוק וכן רחוק הוא מה שהיה ועמוק עמוק יי' נמלאו והסוד שיר המעלות מנומקין קראתך יי' וכי היך אפשר לוודא שיר המעלות שהוא לשון עלייה עם מנומקין שהוא לשון ירידה וזה שאמרו חכמינו זכרם לזכרה וילן יהושע צליהם שהוא בתוך העמק מלמד שלן בעומקו של הלכה ובספר ילירה עומק רום ועומק תחת עומק נזרח עומק מערב עומק לפון ועומק דרום שהוא עומק לכל הלדדן וא"ת הרי אומר הכתוב שמי' לרום וארץ לעומק פירוש הפסוק כך הוא כל דבר שהוא נסתר מלפנינו הארץ קורין אותו בלשון עמוק לפי שהוא למטה בעמק הלא תראה מה שאמר הכתוב בבשרת מראה עמוק מן העור ואמרו רבותינו זכרם לזכרה כמראה חמה עמוק מן הלל וכמדותה לי שדי לך צמה שעוררתך בעניין זה ולריך אני להכניסך בדברי' אחרים הראוין לפי כוונת הש"י :

ידע כי שתי מדות אלו הם מקום העלה צ"ד של מעלה בנוד כי יי' נצלות יען ווי יפר וידו הנטויה ווי יסייגה וכשהשם יתצרך גזר צ"ד של מעלה הנקרא סנהדרי גדולה בשתי אלו המדות שהם נלח והוד מתייען וזהו קוד מיה שכחזו אחת העלה היעולה על פני כל הארץ ואע"פ שתחילת העלה ומקום הזינה סוף העלה נכלא וסוד וסוד הגדול את מי נועץ ויציגו וילמדוהו בלחם משפט ואומר לי עלה ותושיה אני צינה לי גבורה והסוד הגדול ע"ד הספירות ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור שהוא אני עד שר שלום פלא זה חכמה יועץ זה צינה אל זה גדול' גבור זה גבורה אני עד זה תפארת שר שלום זה יסוד אשר נכללו נלח והוד' ומה שאומר הכתוב לי עלה ותושיה אני צינה לי גבורה הנני מפרש לך צע"ה דע כי סנהדרי גדולה של מעלה נקרא צ"ד הגדול שהוא צ"ד של גבורה כשנצאין לבגוד דין על כל צריה נמלכין ומתייענין בצינה שהיא למעלה ובנלא וסוד שהם למטה והסוד לי עלה אלו נלח וסוד אני צינה זו היא צינה לי צינה ולי גבורה זהו צ"ד הגדול מלד הגבורה והסוד הגדול כי יי' נצלות יען ווי יפר וסוד מי יפר בנוד את מי נועץ ויציגו לפי שהיו הנביאי' ידועי' הסוד הגדול הזה היו מנבלין כל גזירות שבגזר צ"ד של מעלה ח"ס לדיק מושל ביראת אלהי' נאמר הקצ"ה מי מושל בלחם אני ווי מושל צי לדיק שאני גזר גזירה והוא מנעלה חס"ה ויחל משה את פני יי' אלהיו שהעלה מתשבתו עד מקום ציטול גזירה ח"ס שאחז"ל מניין לבגוד דין שאע"פ שבגזר נחקרע שני' מי כיי' אלהינו בכל קראינו אליו והוא מי יפר בנודאי הנקרא מי' יפר זה הנקרא מקום המיר נדרים כי במקום זה תלוי המיר נדרים ח"ס את מי נועץ ויציגו בנודאי את מי נועץ הקצ"ה והאליל הצינה וברא את העול' ח"ס מקום התשובה לפיכך אעפ"י שמחם גזר דין למעלה יכולין ישראל לנטול בזה התשובה שהוא קוד הצינה שהוא קוד מי שהוא קוד היתר נדרים וידו הנטויה מי יסייגו ווי בנודאי יכול להשיג את ידו והעטם כי ידו מנצלה שפע ועטם מן המדה הנקרא מי והסוד שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה מי בנודאי וראה קוד שכל' שזו מחרון אפך והנח' במקום התשובה הכל תלוי ותשובתו הרמות' כי הם צינתו ובשנת היוכל תשובו איש אל אחוזתו :

ידע והתבונן נפלאות נוראות שאומר בספר ילירה כי בלחם נחן הש"י צינה צמות והדין בלח והעלה נגמרת בכליות וכה"א לעומת העלה יסייגה לפיכך התבונן כל גזרות מה שבחרין צ"ד של מעלה מתחילין להתייען בצינה וגומרין העלה בנלא וסוד :

ועתה יש לנו להודיעך ולהאיר פניך מה שאומר סוקיו עמודי שם ומימין' על ארצי פו כזר ידעת כי קו האלהי' התפארת הוא קוד ו של שם ואלו שני העמודים נלח והוד' הם תחת ווי כי הווי הוא קוד שם וסובל שם מדות גד' וכלה גבורה תפארת' נלח היוד יסוד ולפי' סוקיו שהם נלח והוד הם עמודות ועל מי הם עמודי' על יסוד של ארצי :

דע צמקום שהוא יסוד והוד ונלח נבראו השרפים צעלי שם כנפי' ולמה נקרא שם שרפים שורפים לכל אות' שאי' חוששים בכבוד קו' כשנפתח כלים צמעה ורכזה ועוסקים בצורות חסונל והם השורפים לכל אותן המשתמשי צמעות הכת"ר ואלו הן המקומות הנמשכין משנה סידרי משנה עד שמגיעין למדת אד"ני רנקרא תורה שצב"פ ולפי שצמודי' אלו הם צמודי שם הם סודו' שני הלוחות שבהם נכתבה תורה שנכתב הנלח מן תפארת ונדקת עמה תורה שצב"פ צמית סדרי משנה הרי לך שני הלוחות וסית סדרי משנה צלות כאחד וסיתיהם קשורים זה בזה צמו' סוקיו שהם שני צמודי שם שהם קיום תורה שצב"פ הרי זה וייתר הש"י :

ודע וראה כי צהיכלות הללו יש מלאך אחד ממונה על פסקי דיני' היוצאי' צב"ד הגדול על כל בני העולם ותחת ידו שני סופרים וקודם שילאו אותם הפסקי דינים לעולם יש כח ציד הממונה לקרעו או לתקן זה כפי כח תשובת אותו שנגזר עליו דין וכמה עניינים גדולי' ונוראים יש צמחים של נלח והוד שערדין בעוררן עליהם צב"הי יי' לצלות עמנו ומשגז לנו אלהי יעקב קלה :

השם הרביעי משמות ע"ד המעלות מונטה למעלה הוא הנקרא יי' לצלות ואע"פ שכבר ציארנו רוב ציאור זה השם צמער שצער צמס אלהים לצלות מ"מ נשאר לנו עכשיו לצאר צמס יי' לצלות כי השם הזה הוא מושך מלך הרמ מ"י ומסד ומוריד כל הצרכות צמס אל ח"י וצמס המיוחד לזה השם הרממים הנקרא יי' לצלות הוא הנקרא נלח וזהו הנל"ח שצמעינד מסדו לישראל צמערו האפס לנלח מסדו וזהו המקור שגמר גזירות מונות על ישראל צדקו צמער עליין ואינו מחר צו לעולם ח"ס וגם נלח לישראל לא יסקר ולא ינחם ולפי שישראל לריכים תמיד להתחזק ולהדבק צמדת נל"ח שהוא סוד היינין העומדת להכריע את השמואל ונקרא נלח לפי שמנלח לישראל העלמות הולך דוד מלך ישראל לומר תמיד צמסר תהלים למנלח וממור לדוד וכל מקום שהוא מצביר למנלח שהוא כנגד מדת נלח לריך אני בעוררך על עניין גדול ועמוק :

ודע כי ג' נרות יאירו מלונן עין הרממים ונקראים חס"ד (כ"ל שזהו רמז חסד יולא לקראת כלל הדוק) ותפארת ונלח צמודם מתאחדים אז כל העולם כולו צמחה וצלהלם וצמלימות ואין טען ואין פגע רע :

ורפעמים שהמדה הזאת נקרא נלח אם עומדת צמקומה למטה אפשר לגזור דין לעוצה ואותו הדין מתהפך לפורענות והכל לפי המעשה אצל אם מדת נלח עלתה דרך הליטורות למעלה ונדקת צמלח הרוץ צראש הכתר ונגזרה גזירה טוב' על ישראל אע"פ שאינם ראויים לאותה הטובה אינה חוזרת זה והטעם שכבר עלתה למקום שאינה נקראת אדם והוא כתר ח"ס גם נל"ח ישראל לא יסקר כי לא אדם הוא להנחם אצל אם מדת נלח עומדת למטה צתפארת אפשר להנחם שהרי המקום הידוע עליו דמות כמראה אדם עליו ומלמעלה הוא עומד צמקום שהוא עומד כך הוא מתקיים :

ודע כי יש צמית דינין קבועין ונקראים נלח"ס ח"ס לנלח נלחים והם המנלח"י על כל העומדים ללד שמואל וכל המקטרגים לפיכך אומר הכתוב כנגד לד המקטרגי' של צבל לדר ודר תחרצ לנלח נלחים אין עובר זה כלומר כל עיר שצמית דיניה של נל"ח נלחים צמקומות וצמעות ואין ללד המקטרגים קיום אלא חורבן ועלסול :

ודע כי לגד מדת נלח עשה שלמה ע"ה העמוד הימיני הנקרא נלח יכין והידוע סוד יכין וצונו ידוע היאך הנשונות והרמות פורחות ע"י אל חי אדני' בהשפעת אלו שני צמודים ובסוד המשכות וצנורותם וצממוד זה תננה ותכוון עיר ליון וירושלים וסימן חכין צמכות לעני אלהים אם חכין ג' מלות אילו שהם חכין צמכות לעני חדע היאך יי' לצלות מכן ומשלח הטוב' צמדת אל חי להריק השפע והצרכה צמדת אדני' כשהיא ריקנית כדמיון העני שאין לו כלום וסימן ותראה היצטה :

דע והתכוון כי תכונת כל הליטורות וכל הגולמים צמקום הם קצלו לורות ותצנית צהדקת האלימות צמס וכל האצרים אשר צאלם צמקום הם קצלו לורות תכונתם והסוד הוא עשך ויכוניך :

שערי צדק

השם החמשי נשמות הקדש ודע והאמן כי שם. **יהוה** ית' על דרך המעלות הוא הנקרא ה' הוא העומד לכל הספירות העליונות והמחתות נאחזות בו וזו נאחזות ממטה למעלה ונאפעת מלמעלה למטה וזה השם שכל העינים אליו לופות וכל שאר שמו' הקדש ממנו נמשכן ואליו מחרין והוא המייחד כל הספירות באותיות וזו כל הנבראים כולם קיימים וכל המרכבות שבעולם עליונות ומחתות זו נמשכות וכל סדרי עולם ויסודותיו ונבייניו עליו חלוין ואין דבר בכל העולמות שאינו מושכללים אלא בשם יי' ית' וקודם שנכנס יש לנו להודיעך עקר שזו חמלא מורגוע על כמה ענייני השם :

ודע כי הש' הנכבד והמורא הזה יי' מתולאשו בצורה כנומה שינושים וכמה עניינים כי לפעמים חמלא בפני עולמו בדוד התורה כאמרו וידבר יי' ויאמר יי' ויעש יי' ולפעמים חמלא לו מתחבר שם ה' נשמות הקודש כאמרו אחר מעשה נראשית ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים ולא חמלא בכל מעשה נראשית כ"א אלהים בלבד וכשהתחיל לדבר בשלימות הצריחה צפ' אלה תולדות השמים והארץ התחיל לדבר ולהזכיר שם יי' אלהים ולריכז' אלו להודיעך הטעם :

ודע כי בהיות הש' מושכלל ואילו כל הדברים בו מתאחזות הספירות כמו שהודעתך לא הולך להזכירו בנעשה נראשית לפי שעדיין לא היו כל הדברים נגמרים צגור מלאכה ולא היה העולם על מלוואו אלא כל הדברים היו נעשים ונאים אצל בהיות כל הדברי' והנברא' כוד אד"ני ואעפ"י כי אלהים הוא סוד הנצורה והדין ואע"פ שא"ל התחיל לנברא העולם בחדת הדין נראשית ברא אלהים ראה שלא יוכל להתקיים עמוד ושיחק עמו מדת הרחמים והיינו דכתיב ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים ואמת הדבר וכוון ולייז אצל מ"מ מדת הנצורה ושאד הספירות השפיעו בשם ארז"י ונחלצש בשם הנקרא אלהים וברא העולם לפי ששם אלהי' לפעמים הוא חסד ולפעמים הוא מלא הולך להזכירו בנריאת עולם צגור שלא היה העול' מלא צמלוהו והסוד או מ"י יסוד אלה או חסד או פקח או עור הלא אנכי יי' וסוד מ"י יסוד אלה הלא אני יי' הוא סוד אלהים שאם תסוד מאלהים ב' אותיות של שם יי' אז יהיה אלה צגור אלה יי' ולפי' בנברא העולם בשם אלהים וכשתתכללו כל הדברים וכל הילירות כולן והיה העולם צמלוהו הולך להזכיר שם יי' אלהים וז"ש חז"ל הזכיר שם מלא על עולם מלא לפי' אחר נעש' ברא' התחיל לבר' יי' אלהים על מלוואו של עולם לפי' יש לך להבין בכ"מ שתחמלא בצורה יי' אלהים הוא שם מלא וכל הדברי' הנמלאים באותה פרשה שמוזכיר שם מלא הם נאים בכל התנאים של מדת הדין ומדת הרחמים כמו שתחמלא בנריאת אדם הראשון ובידיו ונבייניו ונאות' העניינים וא"כ בכל מקום שאתה מואל בצורה יי' אלהים יש לך להחזקון כי מדת הרחמים מתלבשים עם מדת הדין וכל אחד מן המדות הוא פועל בשלימות הן לדין הן לרחמים והחזקון עיקר זה מאד ושמור אותו תמיד :

והסוד חקיעות שופר פשוטה ומרועה וס'י עלה אלהים בחרועה יי' צקול שופר ופעמים חמלא שם יי' מתאחד עם ארז"י בשני פנים מוקדים יי' ואדוני ארז"י כאמרו יי' ארז"י חילי ולי' אלהים למות חולאות כי אלך יי' עיני יש לך לדעת כי כשמוזכר שני שמות הללו כאחת נשנה השם בקריאת נקודו וקוראים אותו אלהים ואעפ"י שהוא כחוז שם יי' נקרא צניקוד אלהים וחו רמז למדת צינה שהיא מתאחדת עם מדת מלכות הנקרא ארז"י וע"י מ"י ע"י יי' יתצדק :

ודע והאמן כי בהזכיר יי' ארז"י כסדר זה אזי השפע יורד מן הספירות העליונות עד שנגיעין לשם ארז"י ואז כל העולם מתצדק וכשמוזכר ארז"י בראשונה ואחריו יי' כאמרו ארז"י יי' מה תקן לי ארז"י יי' אתה החילות ארז"י יי' אל תשחת ענין ומלחתי וכיוצא בו דע והאמן כי בהיות השם הנזכר בזה הסדר אז היא הכוונה בהעלות את הספירות ובהתאחד ממטה למעלה כמו שזכר להתאחד ולהצדק צגור העליון ולפעמים חמלא השם יי' מתאחד עם אל כאמרו אל יי' ויאר לנו והכוונה זו כשהזכיר אל עם יי' אז כל העולם כולה בהשפעה ברחמים והחסד וכל המאורות בשלימות וצגול כי הוא אל חס"ד עליון ושפע חס"ד לאצרהם והסוד בשם יי' אל עולם

עולם וגם שם יי' הוא שם הרחמים וכשאלו ז' השמות יי' אל מתאחזי' אז כל הפסירות נשמחה ובשלימות וכל הנברא' מקבל' חסד ורחמים ונלמעה למטה כאמרו אל יי' ויאר לנו ותמלא זי"ג מדות של רחמים שהזכיר אלו שני השמות לצד ה' ה' אל רחום וחנון לפי שבהם כלולים כל החסד והרחמים ולפעמים נשמאל שם ה' שהוא מתאחד עם אל וגם אלהים נאמר אל אלהים יי' אל אלהים ה' הוא יודע ואמר נמזור לאסף אל אלקי' יי' דבר ויקרא ארץ נמזרח שמש עד מזרחו דע כי הכוונה זו להיות השם מתלבש כל כלי מלבוש אם לדין אם לרחמים כילד הרי כשעשו צני ראובן ובני גד וחלי שצט המנשי המוצא בעצר הירדן וראו כל ישראל לעלות עליהם למלחמה וקודם שילחמו עמם שלחו להם פתחם ועשרה נשיאי ישראל לדבר עמם על עסקי המוצא וזה היתה תשובתן של בני ראובן וגד וחלי שצט המנשי אל אלהים ה' אל אלהים ה' הוא יודע וישראל יודע אם צמרד ואם נמעל צה' אל יושיענו היום הזה לבנות לנו מוצא לשוט מאחרי ה' ואם להעלות עליו עולה או מנחה אם לא מאלהה מדבר והיה כי יאמרו אלינו ועל דורותינו מתר ואמרו ראו את תבנית מוצא אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לצח כי עד הו' צינתינו וציניכם חלילה לנו למרוד צה' ועתה שסולרכו בני גד ובני ראובן וחלי שצט המנשי להזכיר אילו שלם מדות הזכירו שם החסד שהוא אל ושם הדין והגבורה והעונש שהוא אלהים ושם המתלבש שנייה שהוא ה' ואמרו אם עשינו המוצא לה' לזכרון ולא לצח הס' יי' יספיע עלינו ברכותיו וטובותיו וחסדיו נמדת אל שהוא ה' הידע הכוונה שעליה עשינו זה ואם עשינו המוצא הזה למרוד צני' משכן ה' להיות מוצא זה לעולה ולצח אלהים שהוא העד והדין ובעל דין יפרע ומנו ויענישנו על העצירה הגדולה לפיכך הולרכו להזכיר אל אלהים ה' שם סוד אלהי אברהם אלהי יחזק ואלהי יעקב הגדול לה' והגבורה והתפארת וכן צריחת עולם הולך להזכיר נמזור זה אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ צהיות השם מתלבש צריחת עולם נמלצת הרחמים הגדולים וממנו מתלבש נמלצות הדין הגמור וממנו בדרך האמלעי רחמים ודין והכל נקוד צריחת הנבראים כולן כי י' להם נבראים ברחמים גמורי' ומשם דין גמור ומשם דין ברחמים וכתיב החכמה והחסד והרחמי' צליה נהנהגת הס' עם העולם פעם מתנהג ברחמים גמורי' לפעמים דין גמור ולפעמים דין ברחמים ולפעמים תמלא שם ה' ית' עם מלת לבנות וזה לא תמלאהו כי אם נבצאים ובנחוצים נאמר נבצאים כה אמר ה' לבנות ובנחוצים נכמה מקומות ה' לבנות עמנו משגב לנו אלהי וגו' :

ודע כי כשהשם הזה מתלבש עם השם הנקרא לבנות אז הוא עושה משפט ודינו לעז ולמוטב וכפי שילא הדין צג' לשונות ח"ל אלהים ה' כך הוא גומר המשפט בהתלבש צה' לבנות והסוד ויגבה ה' לבנות נמשפט והנני רומז עניין גדול בפקוק זה כשה" עושה משפט בנברא' אל אלהים ה' אז מתלבש בנדי קנאה ומתלבש שם ה' לבנות כאמרו קנאה ה' לבנות צענין זאת ולפי שהנציחם צאים לרובית את ישראל ולהזהירם הולרכו להזכיר שם ה' לבנות צענין עדים והמראה לטוב ולרעה וכשנמזר הדין על ישראל על רוב שהכעיסוהו אלמלא שהגבירו האבות יי' לבנות למעלה ועשו לך עם ישראל לא נשדרו ח"ו שריר ופליש והסוד ויגבה ה' לבנות נמשפט והאל הקדוש נקדש בלדקת והתצונן שגבה ה' נמשפט ועד היכן הגיע עד האל הקדוש מדת החסד ומה עושה הקצ' עם ישראל לדקת ולא עושה להם כלייה וחש"ה לך ה' הדקדק ולנו נצות הפנים :

ורפעמים תמלא ג' שמות הללו צפ' אלהים לבנות שמעה תפילתי והכוונה מדת הרחמים ומדת הדין והסוד מתלבשת כל אחת ואחת במקומה (י"ג יד"ר נמדת) כי אל נמדת הסוד רד' מדות אלו מלוצשים ד' מלוצשים למדת אלהים כי לבנות ג' שמות הוא כולל נלח סוד יסוד וכשאומר הכתוב ה' ה' אלהים לבנות ה' ספירות נמשמע וכל אחת ואחת מתאחדת כראוי לה ורד' מתאחדות ציבור לפיכך רמז נכחו' ה' אלהים לבנות השיצנו האר פניך וטושה ולפיכך כתיב קרוב ה' לכל קוראיו וגו' ועניין אמת נמקום זה שיועד להתפלל באיזה מקום הוא עומד לבנות פסוק או השם שהוא מזכיר ולא יחזיק ספירה הוא מתכוין שם יתחדך ועתה לריבין אנו להכנס נקוד עניינים כפי כוונת ספר זה כפי סיוע העליון אשר הוא עושה עמנו חמיד :

שערי צדק

והעיקר והשורש יש לך לדעת כי אילו ד' אותיות שהם יו"ד ע"ה נכללות י' ספירות וכו' סוד האמיתי השלם כשארם יודע לכוין עשר ספירות בד' אותיות אלה הייחוד ע"פ הדלון ועניין הייחוד עשר ספירות ב' שמות על שם ה' ית' הם צדק זה :

הא אחרונה הוא אדני שדי אלהים שהם סוד השכינה והמלכות וכנסת ישראל על כל שאר הכיכורים הידועים למדה זו צתורה :

יין של שם היא סוד ו' שמות הידועים לו' ספירות הכלולות באות וי"ו שהם אל חי אלהים לצלות יו"ד לצלות יו"ד חלקים סגור אלו הספירות אל ח"י הוא הידוע צמדת היו"ד ונקרא לך שמאל עם כונה שאר עניינים שרמזנו בזכרונם י"י לצלות הוא הידוע צמדת נלח ונקרא לך ימין עם שאר כונה עניינים ידועים י"י הוא סוד תפארת שהוא סוד ק"ו האמלעי עם שאר כונה כינויים אלהים הוא מדת הגבורה והפחד צ"ד של מעלה עם שאר כונה כינויים אל הוא סוד מדת החסד והגדולה והמציץ הסוד ונלך הנקוד העליון עם שאר כונה כינויים אל ראשונה של שם הוא סוד השם הנכבד יו"ד ונקרא אלהים שהיא סוד צינה וסוד יוצל וסוד לך עליון ושאר כונה כנוין :

יוד של שם הוא סוד של שם הנקרא י"ה שהוא סוד החכמה שנקרא ראשית המסך והוא סוד היראה והרלון ושאר כונה כינויים :

וסוד קולו של יו"ד העליון הוא סוד הכתר בשם הנקרא אדני"ד שהוא סוד הנקרא אין סוף ונקרא אין מאין יצא עזרי וצאתו קוץ הכתר ומתאחד עם שאר הספירות נמלא זה השם שהוא יו"ד כולל כל י"ס בד' אותיותיו בכל שמות הקודש הידועים צתורה והכל תלוי בזה השם והכל מתאחד בו ואין דבר בעולם שאינו יולא וממנו וכשארם קורא קריאת שמע ומגיע להזכיר י"י אחד ראוי לו לכוין לד' אותיותיו ולייחד בזה ' שמות בכוונה גדולה צימוד שלם ורלון ואז יהיה אהוב ורלוי לפני הש"י :

ויש לנו להודיעך כי כבר צאה קבלת פנינו צענין ק"ש כי כשהארם קורא ק"ש ראוי לכוין ד' אותיותיו של שם צענין זה שמע ישראל כשמגיע להזכיר י"י ומתכוין לשם זה אות ראשון שהוא אות יו"ד אלהינו ומתכוין בשם זה אות שנייה שהוא אות ה"א ה' יתכוין בשם זה באות ראשונה שהוא אות ג' אות וי"ו אחד ומתכוין בשם זה אות ד' והיא ה"א אחרונה של שם נמלאת למד שאדם יכול לכוין בשעה שקורא ק"ש בשני עניינים צימוד הש"י הענין אחד לכלול עשר ספירות ועשר שמות הקדש בד' אותיות של שם כמו שהודעתך ולכוין ד' אותיות של שם בהזכירו י"י אלהינו י"י אחד כל אות ואות בכוונות שמו :

ואחר שהודעתך זה יש לנו להודיעך היאך זה השם יסוד ועיקר לכל החשונות שבעולם כבר ידעת כי החשונות לפי דעת חכמי המחקר אינו אלא ע' ויש מהן שסבור שהאחד אינו חשון ואין לנו עכשיו לדבר זולתי דרך כלל כי כבר ידעת כי מערכת י"י ית' נכללת מלמעלה ולמטה ב' שמות שהם אה י"ה אד' ואותיות השם הגדול אינו אלא ג' יד' וסדרי המרכבה אינו אלא צעד ג' דרכים וכבר ידעת כי ג' ספירות ראשונות מתאחדות ציחד והן כתר חכמה צינה ושלשה ספירות אמצעיות מתאחדות ציחד והם גדולה גבורה תפארת ושלשה ספירות אחרונות מתאחדות ציחד והם נלח וסוד יסוד נמלא ע' ספירות בחשמה ומערכות וכל אלו החשמה ספירות ומשיפוע צרכותיהם ע"י יסוד שהיא הספירה החשמה על הספירה האחרונה העשירית שהוא אדני"ד :

ועתה פקח עיניך וראה כי כפי' מערכת חשע ספירות על שם המיוחד כך הם כל החשונות שבעולם אינם אלא חשמה כי כשתחמיל לספור ולחשוב מא' עד י' תמלא הטי' שה' פרט י' אצל כשאתה מגיע ליו"ד הרי היו"ד כדעיון הא' הרי כשאתה סופר אב"ג כך אתה סופר יכ"ל הרי היוד כמו הא' והכ' כמו הצ' והל' כמו הג' וכן הדין כשאתה מגיע לל' תמלא ה' ע' עשריו' אצל כשאתה סופר ה' הרי ה' כמו ח' נמלא הולכים צעשירות ואין הנשאר אלא ע' כיצד מעשר של מאה עשרה מעשר של יו"ד ח' נמלא כל החשון, כולה שאינה אלא ע' וממלאו שמות הקודש מיוחדים צ' ספירות נכללות בשם יו"ד אדני"ד ועד"ו תמלא כי אותיות האלפא צינה הם כ"ז אותיות שהן ג"ס ע' בדרך זה שאמרנו איך צב"ר גל"ש דמ"ח הכ"ץ וס"ס צע"ן

ועתה יש לנו להודיעך כי חשבנו שנעולם שיהיה ח' והמעלות שהם י' כולן תלויין בנחות
השם הגדול ית' בליקוף האותיות בנדר י' אותיות א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בליקוף אט
ב"ב ג"ז ד"ר י"ה הלל תמאה י"ה מעלל עולם וחולו לו ונדדך הליקוף השני על ההנהגות המעלות
א"י ב"ב ג"ח ד"ז ה"ט הלל תראה ה"ו חותם כל העולם המעלות והשורות לפי סדר הנבדלים
נמלא יקרא י' חותם כל המעלות וההנהגות :

וצריך אני לעורר על דבר גדול הזה נאמר בספר יצירה שהשם ית' צרא כל היצורים על חכונת האותיות צ"ג וצ"ו וצ"ז ולרף האותיות ומהן צרא כל הנצראים למיניהם ולשון לירוק לרץ אתה לדעת מהו :

ואחר שהודיענוך זה כבר ידעת כי אחד מן השמות המורים על הגדולה הם: "והרמנים הוא סוד אל" כמו שאנו לומדים אל מלך יוסף על כסף רמנים ואומר מי אל כמוך נושא עון ועובר על פגוע אע"פ שאתה רואה נחל אל במעלה הגדולה הזאת אם תכניס אותה במלך תמלא אותה שהיא לא. עתה ראה כמה יש צין נחל אל וצין נחל לא ו"ס שאמר צבל ספר ילירה שלשה אותיות אחת זכר באמת ונקבה צלשם הלא תראה כי אחת ואשם אותיות אחדות הן ומי גרם לה' להוליד בהם זכר ונקבה הוי לומר הפך האותיות אע"פ שהאותיות שוות וכה"א כי העוב הוא ענ"א הפוך וקרי ותמלא כג"ע ואמר בצפר ילירה כי סוד ההפוכים כולם שנגזרו בדבר אחד אין צדוה למעלה מעובג ואין צדעה למטה מענגע הרי אמרו צ' אותיות של אל תמלא בהפך לא עתה ראה כמה יש צין אל וצין לא ואם צצ' אותיות יש הפך כמה כל שכן צלשם אותיות כי בהצדוה האותיות ירבו הפכים כמו שאמרנו צ' אותיות צדוה צ' צחים כמו אל ג' צדוה ו' צחים אב"ג צב"א אב"ג צא"ב צא"ב גא"ב ואח"כ ראה כי לכל מלת שצדולם כשתלפס תמלא צדן הפכיות הדבא:

אבר אמותיות יי"ה יתצרך תמלא בהן י"צ לירופין ולא תמלא בהן הסוך אלא כל לירופין של ש"י כולן י"צ מורין על ענין אחד והוא סוד הסויות על ש"י וענינאמו צבור אפי יידו"ד לא שניתי כלומר בכל הדברים שבעולם תמלא שינוי זולת בה' יתצרך שאין צו שינוי בעולם כיגד לירוך ה' יתצרך ל"צ דרכים :

יְהוָה יִהְיֶה יוֹדֵה הַרְוֵי הַרְוֵה הַרְוֵי וְהִיָּה וְהִיָּה וְהִיָּה יוֹדֵה הִיָּה הַרְוֵי
הַתְּנוּקָה צִיָּב לִירוּשָׁיִן אֵלּוּ וְלֹא תִמְנָל צֶהֱן הִפְּסֹךְ יוֹתֵר וְלֹא תִמְנָל מַעֲרִידִין אֵלֶּא הוּיָּהּ וְנִלְאֻת'
וְהִנֵּה כְּסוּלִים יִשְׂרָאֵל לְהִדְגֵּק צֶסֶם יִתְבָּרַךְ שְׂהוּא יְהוּיָהּ וְחִינּוּ מַעֲמָנָה כִּךְ יִשְׂרָאֵל חִינֵם מַעֲמָנִים
וְחִינּוּ' כָּלִים לְעוֹלָם בְּקוֹר חִינּוּ ה' לֹא שְׁנִינִי וְחִתֵּם צִנִּי יַעֲקֹב לֹא כָּלִיתֵם כְּלוּמֹר כֶּסֶם שְׂחִין לִי
שִׁינְיִי כִּךְ צִנִּי יַעֲקֹב חִין לְהֵם כָּלִיִּים חִסּוּ שְׂחִמֹר וְחִתֵּם הִדְגֵּקִים צִנִּי' וְהוּיָּהּ דֶּךְ זֶה הִנֵּן
כְּמוֹ שֶׁשִּׁי' יֵשׁ לוֹ צִיָּב לִירוּשָׁיִן כִּךְ לַעֲפֹסֶרֶם צִנִּי שְׁנִנִּי צִנִּי יַעֲקֹב יִיָּצ וְכֹל שְׁנִנִּי יֵשׁ לוֹ חוֹמָם
צֶשְׁמוֹ

שערי צדק

נשמו הגדול ית' והו סוד י"צ אצני האפור כסוד י"צ לירופין כך למספרם שצני בני יעקב י"צ ואמר הכתוב כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ושמו ודאי נקרא על עמו כי י"צ לירופין כנגד י"צ שצנים כל שצט ושצט יש לו שם ידוע מ"צ :

ודע והבן כי בכל שם ושם מ"צ לירופין על שם שעלו צחלק כל שצט ושצט צן צירך אותן יעקב שנה' כל אלה שצני ישראל שנים עשר חזת אשר דבר להם אצנים וצירך אותם איש אשר כצרכו צירך אותם ומי אשר כצרכו צירך אותם כל שצט כפי השם הנופל צחלקו מ"צ לירופים על השם צאוחו שם צירך אותם יעקב :

ודע כי שם אדני שהוא סוד הצרכה והצריכה שיש בה י"צ מעיינות נמשכות ל"צ שצנים והסוד הגדול ויצאו אליהם ושם שמים עשרה עינות מים ושצנים תמרים ויחנו שם על המים :

ואחר טענת זה **דע** כי אין להש"י שום שינוי מה שאין כן בנשאר כל השמות והכינויין שצנעולם שהרי ראשית השמות הוא אל ותמלא לא ובאשר רזו ישראל להכעיס את השם ולמרוד בו לא יוכלו להכעיסו בשם המיוחד יד' והכעיסו צמלת אל ז"ש הנציא כשכחשו צאל ויאמרו לא הוא כשכחשו צידוד לא יוכלו להכעיס את השם צאוחיות ידוד אלא צאוחיות אל שהפכו אותו וא"ת מניין כי לא הו' שהיתה הכוונה להכחיש שם אל הרי גילה הדבר צחורה צשירי האצני הם קכאורי צלא אל כל' צאל הפכו ואמרו לא וצמדת לא שהכעיסוהו צאוחה נדה מנש אקניאס והו אקניאס צלא עם נדה צמדה הם הפכו אל ואמרו לא כך הש"י אקניאס צלא עם אצל אינס כלים ואינס יכולים לפרוק עול ומלכותו שהרי חותם שמו צהם קיים והו סוד חי אני כאום ה' אלהי ישראל אם לא ציד חזקה וצמיחה שפוכה אמלך עליכם ואמרו צמקום אשר יאמרו לא עמי אתה יאמרו להם בני אל חי צמה שקלקלו בו מנש חזר הדבר לחקוקן וכבר ידעת כי אל ח"י הוא מדת אות צרית קודש ולפי שקצלו בני ישראל אות צרית מילה על זה יאמרו להם בני אל חי ואם חצין עומק זה חצין שאפילו אח"י יעשו כל הכעסים אין להם כלליה אלא היסורין צאין עליהם והסוד כי יצאו אליך כל הדברים האלה הצרכה והקללה וגו' והשמות אל לצדק וצד' ה' אליהך את צבותך ורחמך ואמר צד' לך ומלךך וגו' לא ירפך ולא ישיחך ותהפכת לא למדת אל רחום מל לא הכל חזר לרחמים ואם יש לך עינים הצט כמה יש כהם של ישראל צדיקום הש"י :

ואחר שהדוענוך כל אלו העיקרים יש לנו לחזור ולהודיעך היאך השם הגדול יהוה יתצרך הוא מנהיג כל העולם כולו צכוהו וסידך כל השמות הקודש ומתאחדים בו וסידך שאר כינויים שצחורה הם כדמיון מלצושים שהמלך מתלצש צהם וחות' המלצושים אינם מעלם המלך מנש אצל הן כלים שהמלך מתלצש צהם פעמי' מתלצש צגדי מלכות צחיות המלך צנחת צהשקט וצחצחמה צכל אצלו ועצדיו כולם צשלוס וסימן עשה משהה לכל שריו ועצדיו צהראות את עושר כבוד ומלכותו ולפעמים המלך צמלחמה גדולה וכמה לרים שודדים וצחים אצלו וצחים לשלוט שכל ולהשחית מלכותו אז המלך לוצש צגדים אחרים שריונות וכוצעות ושאר כלי מלחמה למיניהם חרבות ורמחו' מגינים וקשתות ואז המלך ועצדיו צמפזון וטרדה וכל אצלו כולה משובשת עד יעצור זעם ולפעמי' המלך יוצש צציתו ואין שם עמו מכל חילו ופרשיו כי אם אכשי ציתו אשחו וצניו וסקרצוים אליו והמלך מסייר רוצ צגדיו וכשאר עממה צהשקט וצלהלה וכמה עניינים עושי' עומה' שאינו יכול לעשות צפני ההמון לפני שצני ציתו חסוצין עליו כאחד מאצדיו ואינו חושש להסייר ומלפניה' קת מלצושו וכליו והסוד לא יכנף עוד מוריד ולפעמים המלך מתייחד מכל בני ציתו ולא כשאר עמו מכל אכשי צחיות אלא המלכה לצד אזי המלך מתפשט כל כליו מכל וכל ואז מתדבק עם המלכה ונעשו שלם אחד וסימן פשעתי את כחתי איככה אלצמה וגו' ואחר הקדמה זו :

דע כי השם יתצרך ידוד הוא מתפאר ומתעטר שני שמות הקוד' וכולם מתאחדים צאמחות זה השם יתצרך וכל אחד נורה עניין ידוע כדרך שאמרונו כי יד כשהשם יצ' הוא רולה להם על עולמו ולחנן עליהם אז הוא מתלצש מלצושים מלכות וסידן והרחמים והדגל הנושא צהם י"י יתצרך זהו הדגל החקוק צו צורת אל וסימן איש על דגלו צאוחות וכשהש"י הוא שמה עם צריותיו אז הוא מרחם על עולמו ושמה עממה והו סוד יהי כבוד י"י לעולם ישמה י"י צנעשו

ואז הוא לונס ונתפאר במלכותו הנקרא אל והסוד אל ונלך יושב על כסא רחמים חסד סוד כי אל רחום יי' אלהיך וסימן כי אל גדול יי' ונלך גדול על כל אלהים ופירוש הכתוב מדת הרחמים ונלך גדול על כל אלהים אלהים הוא נודת הדין ומלך חזן סוד והאלהים נסה את אברהם כי האלהים נתן הדגל ציד אברהם שמואל אל חסד סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ולא ואלהי יצחק לפי שמהר של יצחק שהוא אלהים ציד אברהם הוא שהוא מדת אל :

ובשהשם יתצדק כועם על עולמו ונלך ונעשים הרעים אזי ונוליד כלי זעמו ונתלכס צגדי נקם וגו' לכל אחד ונלכס עולם אותו הדין שהוא ראוי והסוד יקום אלהי ויפולו ארציו וסימן כי המשפט לאלהי הוא ואז חקוקה דגלו של יד"ד נורת שם אלהי והסוד זה רמות קוונה יי' ויפולו ארציו יקום אלקים ויפולו ארציו ואם כן היאך אמר כבאן יי' וכבאן אלהים אלא כבר הודעתך שכל השמות חלוין בשם הש"י והוא מתלכס צהן וכשאלמר קוונה יי' וכו' אז לקח שם יי' כלי זעמו וחקוקה צו דגלו אלהים חסד סוד יקום אלהי וכשהש"י מציא בני העולם במשפט אינו לונס צגדי רחמי' גמורים ולא צגדי דין גמורים אלא לפי שאין צא צמדת הדין גמור ולא צמדת רחמים גמורי' אלא צמדת הדין ונעורבה עם מדת הרחמים והסוד ארך אפים ורב חסד וי"א אצל מאמר הפסוק רב חסד הפסוק ויעיד שיש צו מעורבות דין שאלם כולו חסד ונדוע אמר הכתוב רב חסד ונה לנו לרוב או לניעות אלא רובו על משפט חסד וניעות דין וכשהש"י שופט את העול' לפעמים נקרא במשפט יי' ולפעמים נקרא במשפט אלהים והכל לפי המדה המתלכס בו השם ולפי שהעולם ראוי כי ילך אמר הכתוב כי יד"ד שופטו ואמר יסרני יי' אך במשפט ואמר יי' במשפט יצא הרי המשפט כמוד' ליד"ד ולפעמים המשפט כמוד' לאלהי' כאמרנו נקום למשפט אלהי' ואמר כי אלהים שופט והסוד הזה כפי עומק עסק הדין כך נקרא הש"י צמדת דין המשפט אם המשפט רובו רחמים יי' ואם ילך ללד הדין נקרא אלהים וכפי דרך זה התצוק צב"מ שאלה מולא צמורה שהשם המוכתר הוא שם יי' כשהוא נקרא עם אחר ומאלר השמות אז חזן כי שם יי' הוא לונס צגדי' ידועים כפי שעה ראוי' :

ידע כי שאל הכוונת שאינם משמות הקודש שמואל למחקר כגון רחמי' וחזן חסיד קדוש וכיוצא צהן כי הם כלים לשמות הקדש שאסור לעומקם וזהם פועלים שמות הקדש פעולתם כי ילד כגון השם שהוא נמונה על דגל המסד שהוא אל הכיטין שהן נורת חיילים הם רחמי' וחזן חסיד אר"ך אפי"ם ורב חס"ד קדוש וכולה ויוחל והשם שהוא נמונה על דגל המלחמה והדין שהוא אלהים הכיטין שהן נורת חיילים הן אדיר שופט דיין חז"ק כציר כ"ח איש מלחמה ג"צ פוק"ד ער"ן ומשלים גמול והשם שהוא נמונה על המשפט הכלול מן הרחמי' והדין יי' אלהים הוא השם הנקרא יד"ד יתצדק שהוא משני הכיטין שהם נורת חיילי' והוא נושא עון ועובר על פשע אמת נדורס רם נויר חס"ד שוכן ע"ד וקדו"ש הרי הודענוך כלל והנני מאיר עיניך בהש"י :

ידע צמון שהוא ית' נקרא צמדת מן השמות כמו מן אל אלהים שדי לנאות וכיוצא בהם באיזה מדה הוא עומד או באיזה מלכות הוא מתלכס וכשהוא נקרא אחד מן השמות כגון אל אלהי"ם או אלה או שדי וכיוצא בהם לריך אתה לידע ניי הן נחמות ולנאות של אל או ניי הם נחמות ולנאות של אלהים וצדק הזה חזן כי כל השמות והכיטין כולן חלוין בשם השם יתצדק :

ואדר שידעת זה לריך אתה לדעת מה היא מדת רחמים ומה היא מדת דין או מדת שופט או מדת דיין או מדת נושא עון מדת ועובר על פשע או מאיזה מדה האש או מדה הנק' מים או מדת הרוח ומה היא פעולת כל אלו המדות או היאך מדות אלו מתערבות זו בזו כל אלו העניינים כלולים צפויים והכיטרים כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש כלולים בשם יד"ד יתצדק נקרא לפעמים צב"מ זה ולפעמים צב"מ זה והכל כפי המדה שהוא מתחבב עם עולמו כמו שמתנאל כתוב חזן ורחמי' יי' ואומר ואתה נדורס לעולם יי' יי' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ וכן כל כיוצא בזה ולמיכך לריך ארם לדעת כי ילד כל השמות והכוונות נשואות בשם יד"ד הגדול יתצדק ובשתצין זה אז מדע וחזן שאלה צריה שפלה לפני חמים דעות יתצדק :

שערי צדק

ידע כי שלשה שנות אלו קשר כל המרכבה וכל המערכות' וכל נצלות העול' עלינו' ותחוננו' נשואות צהן האחד מהן עיקר והוא שם ידוד והשנים מהם נשואים זו והם אל אלהים אל מיינינו אלהים ומשאלו זהו סוד וכל נצח השנים עומד' עליו מיינינו ומשאלו ועל מי כולן נשואין על שם הש"י חסו סוד מיינין לזכות ומשאלין לחובה מדת אל לרחמי' ולזכות מדת אלהים לדין ולחובה :

ואחד שהודיענו זה לריכים אלו להכ"י ולפרש סוד הכינוי הרעיון דראש מרכבות יחזקאל ויהי בשלשים שנה שהם סוד שלשים כנוין שהן סומוכין המרכבה וכשהשם יתצרך דן כל צריותיו לטו' ולרע לגמול טוב או לעונש או לזכות או לחיים כפי העולם ראוי ואף על פי שנשפטיו יתצרך שמו כלם צנוים לרחמים אע"פ בגמר דין אינו מוותר כלום ואע"פ שנואריך אפו ומנחין סוף סוף גומר הדין והו' שאלו"ל כל מאל דאמר רחמנא וותמן הוא מוותרין לו חייו אלא מואריך אפיה וגבי' דיניה ולפיכך תלמד לדעת כי כל אחד מאלו ג' שנות שהם אל אלהים ידוד נשואים הכינוי כמו שמתלשש מאלה הכל כינוי וכולן תלויין בהש"י וכל אילו הכינוי נקראין כפפים וסיומן ופרשת כנפיך על אונתך וכשהקצ"ה דן כל צריותיו לפי הדין שהוא ראוי לפניו דן אלו צלותו השלשים כינוי ואלו הן השנינו שהצדיות משתנות צהן אילו מאלו צין לטוב צין לרע שמתלשש הצדיות צהן כי לרע זה הדיק משינה מן הרשע כמו שזה משונה מזה כך דיניהן משונות זה מזה וכפי היות השנינו צנני אדם כך השנינו הן צדיקים הראוין כך השנינו מאלו בשלשים הכינויים שהן גורמין הדין כי לרע רחום פועל דינו וגוונרו לטוב איש מלחמה וגו' דינו לעונש אמת גומר דין לרחמי' ולעונש ולפי היות שלשה שנות אל אלהים יד"ד כל אחד נושא עשר כינוי שכלל כול' שלשים כינוי שצנח משתנים הצדיות לפיכך כתיב ויהי בשלשים שנה בשלשים כינוי ראה יחזקאל הנביא ע"ה שישראל גמרו ומטאו עד שלא נשאר צנית דין של מעלה בשלשי כינוי שהן שלשי' שנין מקום זכות לישראל כרי שלא תמרצ ירושלי' אבל מלך דין גמור ובהסקמת אל אלהים יד"ד ובשלשים כינוי שלהן כול' מוסכמים צמשפט אמת חרצה ירושלים זהו סוד ויהי בשלשי' שנה אז חרצה ירושלים שהיא מדה רביעית שהוא אמת רביעית של שם שהוא אמת ה' צמנשה למדש ואז הלכה השכינה שהיא אמת ה' הנקרא אדני צבואה זהו סוד ואני צחוך הגולה ואני מנש הלכה צבולה זהו שאמרו רבותינו זכרונם לצרכה צדיקין ישראל שצ"מ שגלו שכינה עומה :

ועתה אנו לריכים להכנס צצואור כל אחד ואחד מהם או מליה משפחה הוא ואז תצין יראת השם יתצרך :

וקודם שנקנס צצואור אלו שלשים כינויים לריכי' אנו לידע כי יד"ד יתצרך יד"ד הוא השם המיוחד לישראל ושאר הכנוין כדנוין הכנפים ומלצושי' שכל שאר השמות מתאחדים בהם שהרי שצנני' שרים של אומות מתאחדים באלו הכינוי וצנלצושי' שלו ושם יד"ד מיוחד לישראל לבדו זהו סוד כי עם קדוש אמת ליד"ד אלדיך כי צך צחר יד"ד להיות לו לעם סבולה וכל העמים אשר על פני האדמה זהו שאמר כי חלק יד"ד עמו זהו סוד כי כל העמים ילכו צסם אלהיו ואחמו נלך צסם אלדינו לעולם ועד זהו סוד ודלו כל עמי הארץ כי שם יד"ד קרא עליך ויראו מנך והסוד הגדול יהושע עליו השלום גלוסו וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ וקצו עלינו והכריחו את שמינו מן הארץ ומה תעשה לשעך הגדול המצוק כי שם המיוחד לישראל לבד זהו את יד"ד האמרת ויד"ד האמירך מנאל שם ידוד המיוחד לישראל ושם ישראל מיוחד לשם יד"ד ואין זה נפרד מזה מנאלת למד כי שם יד"ד מיוחד לישראל לבד ושאר האומות ושריהם מתאחדים בצנלצושי' זהו סוד זאת ירושלים צחוך הגוים שמתיה וצניצותיה ארלות והכני מפרש שם יד"ד חלקו מן הארץ ירושלי' וחלקו מן האומות ישראל זהו סוד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך וכתיב כי צחר יד"ד צנין חייה למושב לו ואמר צרוך יד"ד מניין שוכן ירושלים הללויה מנין מכלל יופי אלהים הופיע כלומר מנין הופיע לשכון צירושלי' זהו סוד כי לא יעוש יד"ד את עמו צעצור שמו הגדול כלומר אע"פ שישראל אינם לדיק' אע"פ"כ לא יעוש אותם ומה טעם לפי שזה חלק שמו הגדול ודע כי כשהש"י מתראה צפני האומות אינו נראה צפניה' כי אם צנלצושי' וטכסיסיו וכשהש"י עומד על כל ישראל הרי הוא עומד עם צני ציתו ומסיר ממנו קלת מלצושי' כמו שדרך המלך להסיר קלת

קלת מלבושיו זהויתו עם בני ביתו וזהו סוד שלש פעמים נשנה יראה כל זכורך ואמרו רבותינו ז"ל כשם שנא לראית כך הוא נא ליראות סוד גדול רמזו סוד הראוין שאמרו נראה נראה ונחגיג' ואע"פ שהם"י כשהוא מתייחד עם ישראל נקדש נסיר קלת כיורו שהן מלבושיו וישראל רואין עמנו של יד"ו יתבדק יותר משאר אומות אע"פ עדיין הוא לבוש קלת מלבושיו והכנין והטעם לפי שאין כל ההמון ראוין להגיע לאמיתתו של שם יד"ו יתבדק ואי"י יכולין לדעת תכלית עיבורו אבל כשהם"י יתבדק מתייחד עם הד"ק והחסידים אצות העול' לאיתנו אז הוא נסיר מנונו כל הכיטין וכשנב שם יד"ו לבדו ונמלא שם יד"ו פושט כל הכיטין שהן מלבושיו ועומד עם חסידיו ישראל ולדיקיהם זהו פשטתי את כחנתי איככה אלנשנה היה הש"י מתכנע עם ישראל ואמר פשטתי את כחנתי פירוש את כל אותם כיורים שיש לי כדי שלא יתאחזו בי שרי אומות העולם ונשארתי עם ישראל לבדי מדוע אתם חושאי' ורולים שאחזור ללבוש אותם הכיורים ויתאחזו שרי האומות באת' הכיורים ויוליכו אתכם בגלות לפיכך אמר פשטתי את כחנתי איככה אלנשנה פשטתי ומני' לי כיטין שהם סוד כחנתי איככה אתם רולים שאחזור ואלנשנה רחמתי את רגלי מטיטוף ארץ העמים שהארץ הדרום רגלי וסיאך אתם גורמתי שאוליך עמכם שכינתי בגלות בארצות העמים ויעטפו צטומאה זהו סוד רחמתי את רגלי איככה אספנס ח"ם הארץ הדרום רגלי ואי"י התבונן כשהלכו ישראל בגלות לבבל לבש הש"י כיטין שהם הכת ונת אז נחאחזו צו האומות והש"י ויהי בשלש"י שנה אז ווי הוא כשהי"ת נחלש בשאר המלבושים אז ואי"י בחור הגולה כל זה בגלות אבל לעתיד לבא צהית השכינה חוזרת למקומה יפשוט הש"י כל אותן המלבושים הכיטין והכנפים ואז יראו ישראל את הש"י פנים אל פנים ח"ם לא יכב עוד מוריד נכאן ואילך ויהי עיניך רואות את מוריד כל' לא יתלבש עוד אותן הכיורים הנקראי' כנפים שנהם היה הש"י מתכסה מ"ישראל ולא היו רואי' אותו וזהו ולא יכב עוד מוריד זהו סוד כי עין צעין יראו צבז' יד"ו את ליון ואמר צוים שהוא הכה אלהינו זה קרינו לו נגילה זה יד"ו צודאי' כל אי' ואחר מראה לו באלצנו ואומר זה יד"ו ואינתי בזמן שהוא מפשטי את הכיטין ויסלק אף הכנפים ולא יכב עוד ומניין לו שהכנפיים נסתרות ונכסות שאל' ותחת לרקיע בנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שמים נכסות להנה וללש נכסות להנה את גרויתיהן ונאמר שם כנפים שם כנפים לאחר נשמים יכסה פניו ונשמים יכסה רגליו ונשמים יעופף עפיהם וכיסוי צאים כאחד משנכתלקה שכינה ועשה לו כנפים הלכו ולא ראו אותה ישראל וכתיב וירכב על כרוז ויעוף זהו שאמר עשרה נסעות נסעה שכינה כראיתא נראה השנה :

וער מה שאמרו ששמות הקדש אינם נמחקי' ואם תקשה ותאמר מאחר שכמות הקדש הם מלבושים וכשהם"י מתלבש בהן הוא נסתר ונעלם מ"ישראל מדוע אינם נמחקי' זהו היא טוהת ישר' וגדולת יד"ו כאמרו פשטתי את כחנתי איככה אלנשנה :

דע כי אע"פ שאנו אומרים ששמות הקדש אינם נמחקי' הם כיורים באלות שהוא מפשטי אותם אבל אי"י מאלצים מן העולם כאמרו ופשט את בגדי הכה אשר לבש בצאו אל הקדש והיחי' שם לעול' כך הש"י עתיד להצדיל מנונו הכיטין לעת צאו אל הקדש ויניחם מנחון ועוד לא ילבשם ואלו הן המקומות שבהן מתאחים שרי האומות ואין שרי האומות נעקרים מן הכל ולפיכך שמות הקדש אינן נמחקין אבל שאר הכיטין שהן נמחקין כגון רחום וחנן וכיוצא בהם הן כדניין החיילות של שרי האומות שעתידי למחקן מן העולם ולא משאר אומה שאינה כופרת בשר שלה כאמרו ואמרו עמים רבים לבו ונלכה אל יהו"ה ואל בית אלהי יעקב ויורינו ונלכה באורחותיו וכתיב כי אז אהפוך אל עמים שפה בצורה לקרא צמם יס"ו ולעצמו שם אחד ולפיכך תמלא שמות הקדש שהן כיטין כדניין השמים אי"י נמחקים אבל הכיטין שהם כדניין האומות נמחקין :

ועתה יש לנו להודיעך סוד אלו השלשים כיטין שבהם הש"י מתכסה צדין עם צרימותיו כל אחד ואחד לאיזה דבר שהוא נוטה אז ונה נדת כל כיטיו וכיטיו אז לאיזה שם משמות הקדש הוא נוטה וסימן ועליו דגל מטה מכסה וכתיב ונצחו ופקודיו תמלא דגל תמלא מטה תמלא פקודיו כך יהו"ה יתבדק הוא העיקר ושמות הקדש הם סוד לורת הדגלים ושאר הכיטין הם סוד לצאותיהם :

שערי צדק

וקודם שנכנס לצדק זה יש לנו להודיע כי כל שמות הש"י כלולים בשם ייחודי יתצדק כיצד אחיה הוא סוד קונו של יוד שהיא אות ראשונה של שם סוד יי"ה הוא סוד עלם היוד מונס שהרי אות יוד סוד יי"ה וקילו של יו"ד סוד אחיה וסוד ה' סוד ייחודי שצפסוק זה זכיוני אלדים הוא סוד אות ה' ראשונה שהיא בשם יי' יתצדק וסוד אות ו' של שם הוא סוד ששה שמות ששה שלשה למעלה ומחליו ו' ולמעלה ושלשה למטה ומחליו ו' ולמטה ששה אל בנינין הוי"ו ולמעלה אלדים ומשואל הוי"ו ולמעלה יד"ו צאנעל מחיו ו' ולמעלה ושלשה ומחיו ו' ולמטה יד"ו לצאות מיינין חיו וי"ו למטה אלדים לצאות ומשואל וי' ולמטה אל חיו צאנעל חיו וי' למטה ולפעמי' נק' אל שדי ננאל צו חלויס ששה שמות ועוד חלוי שם שציני צאות וי"ו שהוא אלום והסוד ולא חמר חיה אלדי עושי עושי לא נא' אלא עושי ואומר אלום מתימן יכא וכדרך זה עוד תמוע צו דברי אלדי' חיים סוד אות ה' אחרונה של השם היא סוד אלדי ולפעמיס נקרא שדי ננאלו כל שמות הקדש כלולים בשם יד"ו ית' וכשאלו מציירים שם יד"ו הרי הוא צא עם כל שמות הקדש וצא יד"ו אלדים וכל קדושו עונך כלומר כל שמות הקדש עונך מנאלת לנוד שהכל חלוי בשם השם אלל כשאלת מצייר אחד ומשאר שמות הקדש חיו מדבר אלל כפרס אחד מפרטיו של יד"ו כמו שהודעתך :

עתה לריך אחת לידע לעיין לאחיה אות מנאותיות השם רמז אותו שם הקדש כגון אל אלחים וכיואל בשם ואחר שחזע זה חנין שכל הפרטין חלויין בכלל וכל שמות הקדש חלויין בשם יד"ו יתצדק ואם כן חמאל למד כי שנוכיר שם אחד ומשאר שמות הקדש אז חנין שהשם מתלכט ומתלכט ידוע מנאותו השם אחת יכול להציין מנאות מדה או צאחיה ומלכט שם יד"ו יתצד' מתלכט או צמלכט אל שהוא סוד רחמים והדגל שלו מעיד שהוא אל רחום או מלכט הדין והמלוכה והדגל שלו אלדים או צמלכט המשפט הכלול צדין ורחמים והדגל שלו יד"ו צכל מדותיו וחיו סוד שאמרו חכמינו זכרונם לצרכה כי הנה יד"ו יולא מנקומו יולא מנדה רחמים וצא לו למדת הדין וכי חיה מנקום יש לו והלא השמים צדקת תיכן ואחיה מנקום מנאותי ואחיה מנקומו שנוכל לומר כי הנה יד"ו יולא מנקומו והלא הוא נקרא מנקומו של עולם ונקרא צדק מנקום ואמרו רבותינו זכרונם לצרכה הוא מנקומו של עולם ואין עולמו מנקומו אלל פירוש הפסוק כך הוא כי הנה יד"ו שהוא סוד שם הכלול צדקת רחמים ודין יולא מנקומו שהוא מנקום הרחמים וצא לי למדת הדין ומתלכט צדקת הנקרא אלדים שיעקר ישיבתו של יד"ו יתצדק צדקת רחמים הוא חניד וחיו שאמרו חכמינו זכרונם לצרכה אל מלך יושב על כסא רחמים יושב חניד אלל נדת הדין חיו עיקר ישיבת מנקומו חניד אלל כשהוא מנערך לה צעת הדין :

עוד מעלה יחיה פירש פסוק זה ופירוש צאגדה זה כי הנה יד"ו יולא מנקומו ואמרו רבותינו זכרונם לצרכה יולא מנדה רחמי' וצא לו למדת הדין וכבר ידעת כי שלשה שמות נאחזים כשלשלת מלמעלה למטה ואלו הן אד"ו יד"ו אד"ו ועיקר כל אלו הוא שם אד"ו והוא מנקומו של יד"ו ואחיה כולו רחמים וכשהוא יולא שם אד"ו שהוא רחמים והוא מנקומו של ייחודי יתצדק וצא לשם אד"ו למטה שהוא מדת הדין וצו דן את צדיותיו הרי לך פשט הכחוש על מנאותו וקרי לך כל השמות הקדושים חלויס בשם יד"ו יתצדק והנני נכנס לציאר שלשים כינוים כיצד הם אדוקים בשלשה שמות שהוא אל יד"ו אלחים זהו סוד ויהי בשלשים שנה שם סוד שלשים כינוין שם סוד שלשים כפנים עשרה ללך יינון עשרה ללך חנוע עשרה ללך שנואל ועליה' שלשה דגלים דגל חנועי יד"ו ושם יד"ו חותם הכל מנאלו שלשים שנה חלויס בשם יד"ו והוא על כולם וכולם עמו והכל חלוי צו יש לחזור ולהודיע סוד סוד שלשים כינוין אלו וצאחיה מדה עמוד כל כינוי וכינוי מהם כי הכינוין שצעה ועשרים כגון שצעה ועשרים אחרות ושלשה שמות עליהם מנאלו כולם שלשים ורואים אלו להכנס צציאור זה כל אחד ואחד מן על סוד המעלות המנועלות ועל סוד תכונות הרחמים והדין וחיו צני ישראל חיו על מנאותו ואיש על דגלו לצאחיהם :